

مه سعود محمد

زمانی کورد

حه کیم کاکه وه یس

له عاره بییه وه کردوویه تی به کوردی

چاپی یه کهم به زمانی عاره‌بی

لسان الکرد

مسعود محمد

له سه‌ر ئه‌رکی کاک ئه‌حمه‌د وه‌لی هی‌مه‌ت چاپ کراوه

چاپخانه‌ی حه‌وادس

ژماره‌ی مؤله‌ت 11 رۆژی مؤله‌ت 3 - 1 - 1987

ژماره‌ی سپاردنی به کتیبخانه‌ی نیشتمانی به‌غدا 74 سالی 1987

«زمانی کورد»

ته‌رجه‌مه‌ی «لسان الکرد»

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

حه‌ساری گه‌وره، که‌رکووک - کوردستان 2008

دیزاینی به‌رگ: محه‌مه‌د عوسمان

وه‌شانی سائتی www.mamosta.net سالی 2010

پیشه کی وەر گیر

وهرگیرانی به رهه مه عاره بیه کانی مامۆستا مه سعوود محمه د بۆ که سیکی که له زمانزانی و شاره زاییدا له ئاستی خۆیه وه نیزیک نه بی، گه مه کردنه به ئاگر و من ئەو گه مه یه م کرد. ترس دایگرتم که تنم کرد بی، به لام ئەمڕۆ خویندنه وهی کتیب به هۆی خویندنه وهی هه والّه وهرزشیه کان و خه به ری ژیا نی تایبه تی یاریزانانی دنیا و ئەستیره کانی هۆلیوود و که لووی به خت و حه جی گۆری ئومکه لسووم و بابه تی سه رگه رمکردنی تره وه، خه ریکه له ناو کورددا باوی نه مینێ و ترسی مینیش ده بیته ترسی دواڕۆژ! کچی ده په رژیته سه ر ده ق و بابه تی وهرگیردراو و وهرگه ریتدراو و به راوردکاری و هه لسه نگاندن؟! من یاریم به ئاگر کردووه چونکه هه ر ده بی رۆژی له رۆژان، یه کچی ئەو یارییه بکا و ئاماده شم بۆ ئەوهی ده ست به سینگه وه بگرم بۆ هه ر هه له یه کی که ده ره ق به مامۆستا مه سعوود محمه د و به ره مه عاره بیه کانی ئەنجامم دابی. خۆ ره نگیشه ئەم کاره ی من بیته بناغیه ک بۆ کاریکی له خۆی باشت و ته واوتر و ره وانتر... ئەوهش خراب نییه.

نهمده زانی به ره مه عاره بیه کانی ئەو مامۆستا نهمره بۆ ئەوه ده بن وهربگیردريته سه ر زمانی کورد، به لام که هه ندی له و گوتاره کورتانه ی مامۆستام کردنه کوردی که له «العراق» دا بلاو کرابوونه وه، هه ستم به بوونی خواوه ندی وهرگیران کرد به ته نیشتمه وه... هه ستم ده کرد پیم ده لی له جیی ئەو رسته قورسه عاره بییانه چ بنووسم. ئاخه هه رگیز، له هه یج کتیبیکی عاره بیدا نه مدیوه «ربط طرفها بتليدها» به کار هیندرابی و هه ر به زه بری قامووس زانیم به ستنه وهی کۆن و نوویه به یه که وه و هه تا زانیم گیانم ده رچوو... تۆ بلیی زانییتم؟! یا «هذا حصرم رایته فی حلب» که به شیوه یه کی ئاسایی ده کریته «ئهمه په رسیله - به رسیله یه -

و له حه‌له‌ب دیومه» یا به پټی یاسای وه‌رگیران ده‌بیتته: «رټوی ده‌می به په‌رسيله نه‌ده‌گه‌یشت ده‌یگوت ترشه» یا «ئه‌م نانه به‌و رټونه»؟ به رای من دووه‌میان راسته یا له ناوه‌رټوکی باسه‌که‌وه نیزیکتره. کابرای شایه‌ر که هینده‌ی له باردا نییه و بوی هه‌لناکه‌وی بگاته ده‌ربار، هه‌ر ده‌بی بلټی: من له‌وه گه‌وره‌ترم له ده‌رباردا بکه‌ووم و لای مامۆستاش، باس باسی شایه‌ره نه‌ک زانا و خه‌لکی خاوه‌ن هه‌لوټستی وه‌ک حه‌یده‌ری و مه‌لا ئه‌فه‌ندی، که خوی له‌م نووسینه‌دا باسی هه‌لوټستی کردوون. ته‌یموور له‌نگیش له‌م باره‌یه‌وه، به زیاده‌رټوییه‌وه ده‌لی: گومانی تیدا نییه سه‌دان زانا و دانا و فه‌رمانده، گوټراپه‌لی جه‌نگاوه‌ریکی وه‌ک منن.

مامۆستا، هه‌ولټیکی زوری داوه به‌ره‌گ و ریشه‌ی وشه‌دا بجیته خواری و خزمایه‌تی نیوان وشه‌ی کوردی و ئاقیستایی له لایه‌که‌وه و کوردی و زمانه هند و ئه‌وروپیه‌کان له لایه‌کی تره‌وه بدوټیته‌وه و ره‌گیان بگه‌رټیته‌وه سه‌ر یه‌ک. ئه‌م کاره‌ی مامۆستا، منیشی خسته سه‌ر که‌لکه‌له‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و خزمایه‌تی و هاو‌ره‌گییه و ئه‌مه‌ش نمونه‌یه‌که که بیرم که‌وته‌وه: له سه‌ره‌تای فی‌ربوونی زمانی سویدیدا بووم، مامۆستا که‌مان وشه‌ی «ئه‌ستیره» ی له سه‌ر ته‌خته‌که، به زمانی سویدی نووسی و گوتی: هه‌ر یه‌که‌تان به زمانی خوی ئه‌و وشه‌یه بنووسی. ئیمه‌ی بیگانه له سوید، که هه‌ر یه‌که‌مان سه‌ر به ولاتیک و زمانیک بوو، وشه‌که‌مان نووسی. من نووسیم: Estere. مامۆستا که‌ش ده‌ستی دایه ماجیک و خه‌تی به بن هه‌ندیکیاندا هینا و گوتی: ئه‌مانه سه‌ر به هندوئه‌وروپیه‌کانن، چونکه هه‌موویان s و t و r یان تیدان.

دوایی بینیم وشه‌ی هاو‌به‌شی تریش له نیوان هزمانه ئه‌وروپایه‌کان و کوردیدا هه‌ن که هه‌زاران کیلۆمه‌تر له یه‌که‌وه دوورن و خواش ده‌زانن

که‌ی له کۆره‌وی گه‌له سه‌ره‌تاییه‌کاندا، له ناوه‌راسی ئاسیا، هندوئه‌وروپی و هندوئێترانی لیکدا‌براوون:

گۆل له سویدیدا Göle ه و وه‌ک گویل ده‌گوتری، گورگ له زازاکیدا verg و به سویدی varg، ریژنه «باران» له سویدیدا regn، دویت به سویدی dotter، ئافره‌ت، «ئافرودیتا»یه «خواوه‌ندی زاوژی لای یۆنانی»، شوور کوردییه و tjur سویدییه و هه‌ر به شوور ده‌خویند‌ریته‌وه، جگه‌ له هه‌ندی له ژماره‌کان و زۆر وشه‌ی دی. داستانه‌ یۆنانییه‌کانیش، ئه‌گه‌ر به وردی بیریان لێ بکه‌ینه‌وه، ده‌بینین هه‌ندی خزمایه‌تیان له‌گه‌ڵ ئه‌و داستانه‌دا هه‌یه که له ئایینی میتراپی و زه‌رده‌شتیدا هه‌بووه. ئه‌م لسته‌یه‌ش نێزیکایه‌تی زمانی ئافیس‌تا و کوردی ده‌رده‌خا و بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا ده‌سه‌لمینی:

<u>به كوردی ئەمرۆ</u>	<u>وشه ئافستاییه كان</u>
دوو	دوا
چوار	چه توار
پینج «پهنج»	پانجا
شهش	خشواش
حهوت	ئاپتا
ههشت	ئاشتا
نۆ	ناوا
ده	دانا
گیانم «رِهوانم» رِهنگه «قوربان» خزمی	ئوروانهم
	بئ
دهدهم	دهد
توانا	تهفا
گه ره کمه «ئاواتم»	ئهوهت
کهنگی «کهی»	کهت
مانگ «هه یف»	ماف

و... زۆری تر که به شیوهیه ک له شیوه کان ده چنه وه سه ریه ک.

وهك ئهوهى ناوى «گاوانى كوردى» و «سهلمانى فارسى» له قورئاندا هاتيى، ناوى «فريانه»ى توورانى له ئافيسٽادا هاتوووه كه يه كى بووه له توورانييه كانى باكوورى رۆژهه لاتي ئهوه دهمهى ئيران و توركه كانى ئه مەرۆ رهگى خويان دهگه ريننه وه سهريان. دواتر ههر توورانيه كان، كه وهك ديوپه رست ناويان له ئافيسٽادا هاتوووه، زه رده شيان كوشت. له وساوه كورد دلى به فريانه خوشه و ههول دها برايانه له گه ل توركد ا بزي و ئه م تهمايه له ئافيسٽاشدا ههيه. خو شبه ختانه دواى 26 سه ده «سمائل بيشكچى»ى تاك و ته نها و ته ريكم ان به لاي خو ماندا راكيشا و بووه برامان! ده بي 26 سه دهى تر چاو روان بين تا يه كيكى تريش له توورانيه كان بيته برامان... كه رويشك به عاره بانه ده گرين!

به پنيوستى ده زانم ئه م دهقه ئافيسٽاييه بگوازمه وه: «كاتى خزم و كهسى فريانهى توورانى هاتنه سه ر ريگا و ئاييى راستى و به ئه شق و ئيمان ه وه بو گه شه و پيشكه وتنى جيهان ههول بدن له سايهى ئه نديشهى چاكد ا ده بنه يه ك و سه ره نجام ئه هورامه زدا ئارامش و ئاسايشٽيان پى ده به خشى»¹ ئيسٽاش هه مان ئايه ت يا به شيوه يه كى تيؤريزه كراوى سه رده مانه ي وهك ئه وه ئايه ته بي هووده له هه لپه ي ئه وه داين له گه لياندا برا بين... له و داھينانه مه زنه وه، به هه مان شيوه براي ته له گه ل ميلله تانى تريشدا ده كه ين و ئه نجاميش، ههر 26 سه ده براي كه به ده ست ديٽين يا نايه نين! ئاي ئيسٽامان چهن د به رابردوومان ده چى و پى ده چى داها تووشمان ههر به ئيسٽامان بچى!

¹ - برونه: ئافيسٽا - گاتا - كان له ميٽرينه ترين سروودى كوردى. جهليل عه باسى.

له كۆتايدا، دەمەوئ سوپاسى كاك «ئەمجەد شاكەلى»ى برام بكەم
كە بە كوردىيەكەى ئەم وەرگىرانەدا چوووە و زۆرى لە ھەلە و
خواروخىچى دەستىشان كرد و منىش بە خوشحالىيەو ەپچاوى زۆربەى
زۆرى سەرنجە كانىم كرد.

حەكىم كاكەوەيس

5/2/2008

kakaways@hotmail.com

بهینیکه شه پۆلیکی خاوی گومان به ناو نووسهرانی کورددا ده گهړی و هۆبه کهشی تهو بۆچوونه یه گوايه به کارهینانی وشه ی کوردی هاشیوه و هاوتهرحی وشه ی فارسی له نووسینی کوردی سهردهمدا، بۆی هه یه خزمه تی ئه ده بی فارسی بکا. چ ریمان نییه ئه وه نه بی ئه و بابه ته بۆچوونه به نیازپاکی خاوه نه که ی لیکبده ی نه وه، ئه وه ش به هۆی ئه و که شه وه وا خاوینه وه که رۆشنیری کوردی هه ناسه ی تیدا هه لده مزی، ئه مه شیان به هۆی نه بوونی خلتو خاشه وه بی یا بارودۆخ وا بخوازی ئه وانهی له بواری رۆشنیری کوردیدا کار ده که ن، له هه موو رووشاندنیک بیاریزن که ری تی تی بچی بیرووشینی و حه زمان پی نه بی. وای بۆ ده چم ئه وه بوویته هۆی سلکردنه وه و ده سه کاربوون تا بۆ وشه ی ره سه نی کوردی له پاریزدا بن و له نووسیندا بیانسر نه وه نه وه ک لۆمه بکرین.

وام هه ست کرد ئه رکی من ده گاته ئاستی واجبی نه ته وه یی و نیشتمانی بۆ ئه وه ی چرا کزه که ی خۆم پی بکه م و تیشکیک، ئه وه نده ی هه یه، بخه مه سه ر هۆکاری ئه و گومانانه، ئه وه ش به پی ئاگاداریم له سه رچاوه ی کوردی و فارسی و زمانه ئاریاییه کانی تر، له سه نسکریته وه بگره تا ده گاته په هله وی و هی دی، که گاریگه رییان له سه ر بنیاتانی که له پووری به شه رۆژه لاتییبه که ی هند و ئه وروپی که متره، له و ده مه وه که به شه رۆژاواپیبه که لی دابراوه و تا ئیستا که س نازانی چ سه رده می بووه. ئاخ زانیاری له سه ر سه رچاوه ی چه ند جوگه ئاویکی نیزیکی یه ک، هه ق وایه گومانی تیکه لاوبوونیان بره ویتیته وه. هیوای ئه وه به زانا و زمانزان و ئه دیبه به رزه عاره به کان ده کری بای ئه وه ئاور له و بابه ته بده نه وه که جی گرنگی پیدانیانه و ره نگه سه رقالییان به مه سه له ی

عاره بايه تيبه وه، له پرووی سیاسی و رۆشنیبری و شارستانییه وه، ریگر بی له بهردهم ئه وهی به بابه تیکه وه خه ریک بن، که له چه قی سه رقالیاندا نییه و له هه مان کاتدا چه ند زمانیکی کۆن و سهردهم، پیوستیان به وردبوونه وه هه یه و ژماره یه کی یه کجار که م نه بی بۆیان نه لواوه له رابردوو و لایه نه کانی ورد بینه وه. له وانیه ئه م هه وله بچکۆله یه م بۆ لابرندی ته مومژی سه ر سیمای مه سه له که، ماندویتی لیکۆلینه وه و توژی نه وه یان له کۆل بکاته وه و هه ندی حه قیقه تی شاراوهی وا له بارهی بابه ته که وه به ده ست بێن، بۆی هه بی بیانگه یه نیته که ناری ره وانده وهی ته مومژ. گو مانی ناوی که خویننه رانی کورد به شیوه یه کی گشتی تا ئه م سه عاته ئه و چرایانه یان که من که زمان و میژوو و سه رجه می لایه نه کۆمه لایه تیه کانیا ن رووناک بکاته وه، چونکه ده ستیا ن له لیکۆله ره وه و توژی ره وهی کوردی وا گیر نابی خو ی بۆ ره وانده وهی تاریکیه کان ته رخان کردی و نه توانا و نه پاره و نه مه ودا و نه پشتگیری، هیچیا ن، به هیچ جوړی شتیکیان له وانه نه بوو بیخاته سه ر ئه و رییه ی که به ره به ستی وه ک مه حالی له پیش بووه. توانای منیش له توانای ئه وان باشتر نه ده بوو ئه گه ر بارودۆخ وای نه کردبا چاووم له کۆیه هه لبینم و ببینم و به راوردی کۆمه لی شتی وا بکه م که هۆشی مرۆفیا ن سه رقāl کردوو و له چه ند سالیکی حه فتا کاندای سه رچاوه و کتیبی وام ده سته که تن که له سه ر تاریا یی و ئیرانی په ره یان به هۆشم دا و ئه وانه ش، زۆربه یان فه وتان و دلّی خو م به و که مه خو ش ده که م که ماونه ته وه و ئیشتیا ده که نه وه و تیریش نا که ن. ره نگه خه لکی تر له مه یداندا هه بووبن و په نامه کی هه ولیان دابی و گویمان له ده نگیان نه بووبی و له کاتی سوورانی به رداشیا ن بی خه به ر بین ئاخۆ که ی ئاردی رۆشنیبری و زمانه وانی و میژووی کورد به ره م دیتی تا هه ویر بۆ عه قل بشیلی.

نووسه‌رانی عاره‌ب مافی ئەوه‌یان به سه‌رمه‌وه هه‌یه له‌م جییه‌ی خۆمه‌وه
 دانی پێدا بنییم که به هۆی هه‌ولی دره‌نگه‌ه‌ختی ئەوانه‌وه له
 به‌رفره‌وانکردنی زمانی عاره‌بیدا له دوورگه‌ی عاره‌بیه‌وه، هه‌ر زمانیکی
 مردوو و بی‌لایه‌ن و دوژمنی سه‌ر به‌ زمانه‌ سامیه‌کان له دوورگه‌ی
 عاره‌بیه‌وه هاتیبێ ئازایانه‌ خستوو یان نه‌ته‌ ناو عاره‌بیه‌وه، ئەوه‌ش بۆ من
 هاندانیکه‌ بۆ هه‌لکۆلینی رابردوو و به‌ده‌سته‌ینانی به‌لگه‌ بۆ سه‌ربه‌خۆیی
 زمانی کوردی به‌ ره‌گ و ریشالیه‌وه. چاره‌روانیش بووم تا به‌لگه‌ی ئەوه‌م
 به‌ ده‌ست که‌وت که‌ خاوه‌نداریتی شه‌رعی زۆر له‌ وشه‌ هاوبه‌شانه‌ی که
 له‌ نیوان خۆی و زمانه‌کانی تر دا هه‌ن، کوردین و ته‌نانه‌ت ئەوه‌شم به
 دلنیا ییه‌وه بۆ ئاشکرا بوو که‌ به‌ هۆی بی‌خاوه‌نی و بی‌توانایی و
 مألۆیرانییه‌وه، له‌ ماوه‌ی بیستوشه‌ش سه‌ده‌دا، زۆر له‌ وشه‌کانی تووشی
 تالان‌بوژی زۆریش بوون. ئەگه‌ر عاره‌بی به‌ هۆی توانا و پته‌ویی بوونیه‌وه
 به‌وه‌ شیلوو نابێ که‌ وشه‌ی هاوشیوه‌ له‌ نیوان زمانی هه‌ندی عاره‌بی
 داگیرکراوی گۆی زه‌وی و داگیرکه‌ردا هه‌یه‌ و سلّ له‌ به‌کاره‌ینانی
 «رستاق و لوزینج و زیثه‌ق و به‌یده‌ق و به‌رنامه‌ج و ساذج و
 خه‌نده‌ق...» ناکه‌نه‌وه و جه‌نگیش ئاگری سه‌ر سنووری رۆژه‌ه‌لاته،
 له‌مه‌دا به‌ به‌راوردکاری به‌ ئەنجامی راستیی بوونی وشه‌ی هاوبه‌ش و
 تالانکراو گه‌یشتم که‌ له‌ بنه‌رتدا کوردیه‌ و خزمایه‌تییه‌ک هه‌یه‌ که‌ له‌وه
 توندوتۆلتیه‌ ته‌نها به‌ هیز ره‌ت بکریته‌وه، چونکه‌ هه‌رگیز دایکیکی به
 دایکایه‌تی پشته‌ستوو و به‌ به‌لگه‌نامه‌ی شوو کوردنه‌وه، تاوانبار ناکری
 ئەگه‌ر له‌ به‌ر برسیتی و هه‌ژاری له‌ سه‌رمه‌رگیشدا بی.

ئەو سه‌رچاوانه‌ی له‌ بواری ئەم باسه‌دا له‌ به‌ر ده‌ستدان، ورده‌کاری و
 لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی و میژوویی و شویتنه‌وارزانی کۆمه‌لی زانای
 رۆژاویی سه‌رده‌می جیاواز و شویتی جیاوازن و شویتنه‌واریان له‌ کتیبی

دهسته‌یه‌ک لهو ئیرانیانه‌ی که گرنگی به که‌له‌پوور و فرهه‌نگی ئیرانی به شیوه‌به‌کی گشتی و فارسی به تاییه‌تی ده‌ده‌ن، هه‌یه به‌لام بوونی کتیبیک که به که‌لک بی و به زمانه ره‌سه‌نه‌که‌ی خوی نووسراپی، له عیرا‌ق‌دا ده‌گمهن بووه و بو کوردیش هینانی کتیب لهو ولاته‌وه که تیدا نووسراوه، له بهر ئه‌و هۆپانه‌ی که پیشتر باسم کردن، زه‌حمه‌ت بووه و له مه‌ودای نیوان سالی 1971 و 1978‌دا، لهو کاته‌دا که له‌گه‌ل برایانی تری دامه‌زریته‌ری کۆری زانیاری کورد بووم له به‌غدا و به هۆی په‌یوه‌ندی توندوتۆلی کۆره زانیاریه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌پراستی و ئەمه‌ریکا و ئەوروپاوه، به‌یه‌کتی سۆفیه‌تیشه‌وه، هه‌ندی لهو سه‌رچاوانه پیشکه‌شی من کران و کاتی له ناوه‌پراستی سالی 1978‌دا له کۆر دایرام، زۆربه‌یانم بو کۆر به‌جی هیشته‌ت و ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میان لای من مانه‌وه، له‌وانه «فره‌نگ ایران باستان»‌ی خوالی‌خۆش‌بوو پوور داود و کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی»‌ی دکتۆر محمه‌د موعین و کتیبی «کارنامه‌ی اردشیر بابکان»‌ی دکتۆر به‌هرام فره‌وه‌رش‌ی و هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی ترم خواسته‌نه‌وه، له‌وانه هه‌ر سی به‌رگی «تاریخ زبان فارسی»‌ی دکتۆر په‌رویز نائیل خانله‌ری و چه‌ند ژماره‌یه‌ک که له سه‌ر بلا‌وکراوه ده‌ژمیردران و ناویان «به‌ربانگ» بوو و له ستۆک‌هۆلم ده‌رده‌چوون و Tiraj به‌ته‌نیشته‌وه نووسراوو و Izmir، هه‌ردووکیان به شیوه‌زاری زازایی کوردی بوون. ئەو کتیبه ناو‌پراوانه، جگه له کارنامه‌ی ئەرده‌شیر، پشتیان به ژماره‌یه‌کی زۆری سه‌رچاوه‌ی هه‌مه‌جۆری کاتی جیاوازی سه‌رده‌مه نوپه‌کانی ئەوروپا و ئەمه‌ریکا به‌ستوه که به کردنه‌وه‌ی واژه‌وه‌خشی کۆنه‌وه خه‌ریک بوونه و ئەوروپاییه‌کانی تریان خه‌ریکی کردنه‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی واژه‌ی هیرۆگلیفی و سۆمه‌ری و دوا‌ی ئەوان، ئەکه‌دی و ئاشوری و بابلی و هه‌موو زمانه کۆنه‌کانی وه‌ک سامی

و ئارى و ھى تر بوونە. بەلام نووسەرە فارسەکان لە بواری شویتەوارە کۆنەکاندا، زۆریان خستۆتە سەر کاری رۆژاواييەکان و ھەموو سەرچاوە ميژوووييەکانى ئيسلام، کە پشت بە باسکردن و گيڕانەوھى دەماودەمى سەردەمى خۆيان دەبەستن. گەلى جار قسەى ئەو ليکۆلەرە ئيرانيانە دەخوینمەو و بۆچوونەکەم بەو پشنتەستور دەبى «شايەديک لە خۆيان شايەديى دا» يا دانپيدانانى نەيار، ئەوھش کۆشش و کات پاشەكەوت دەکا. يەكئ لەوانە خاوەنى «تارىخ زبان فارسى» لە لاپەرە 38ى بەشى دووھمدا و لە سەر زمانى «لورى و بەختيارى و خيئلەکانى مەحسنى و بویر ئەحمەدى رۆژاواى ستانى فارس» دەليى کە خزمایەتى لە گەل زمانى کوردیدا ھەيە و بەشى ئەو دەکا قسەى ھەندى لە ئەوروپاييەکان بکاتەو و حاشا بکا کە پەيوەندى لە نيوان کوردى و ئەو شيۆەزارانەدا ھەبى. ھى تر لەو ليکۆلەرەوانە دەبينم ھەمان قسە لە بارەى زمانى کوردییەو دەليئەو و جارئ بە زمان ناوى دەبەن و جارئ بە شيۆەزار و ديسان دەیکەنەو بە زمان و زۆر سەيرە زمانیک خەلکانیک لە رۆژھەلاتى ناوھراستدا قسەى پى بکەن کە ژمارەيان لە فارسەکانى ئەو جیئە زۆرتەرە کە پيى دەلين ولاتى فارس و بە شيۆەزاريش ناوى بەرن!

ئەو کتیبانەى کە ناووم ھيئان و پيشينەى ئەوروپاييان ھەيە، دەبنە سەرچاوەى ئەم باسە و دەشى بۆيان بگەریننەو. چ بە پيوستى نازانم لە ھەموو بۆچوونيکدا کە دەمەتەقيى لە سەر دەکەم يا پشتى پى دەبەستم ئامازە بە سەرچاوەکە بکەم ئەوھش بۆ خۆلادان لە دريژدادرى. تەنھا لە جیئە پيوستەکاندا يا لەو جيانەدا کە پيوست بە بەلگە بکەن، ئامازە بە سەرچاوەکە و لاپەرەکە دەکەم. پيم باشە بۆ دلنایى ناوى

هه‌ندى له‌و سه‌رچاوانه تۆمار بکه‌م که خاوه‌نى ئەو کتیبانه پشتیان پى به‌ستون.

له‌یه‌که‌م کتیب «فرهنگ ایران باستان» ی پوور داود ناوی 26 سه‌رچاوه‌ی عاره‌بی و فارسى تۆمار کراوه، که یارمه‌تیده‌رى دانانى کتیبه‌که بوونه و به باسکردنى «الاثار الارامیه فى لغة الموصل العامیه - شویته‌وارى ئارامى له‌ زمانى ناوچه‌ی موسلدا» — داود الجلبى 1354ه» ده‌ستى پى کردوو. سه‌رچاوه‌کانى تری بیرونى و هه‌واله‌ دووردریژه‌کانى بیرونى، ئەوجا ناوی کتیب به‌ پى‌ حه‌رفى هه‌یجا و له‌ پیتی «ب» دا «بیست مقاله» ی محهمه‌د قه‌زوینى، نه‌سكى 2 تاران 1313 ی شه‌مسى و له‌ «ت» دا تاریخی نرشحى - میژووی نه‌رشه‌حى له‌ باره‌ی بوخاراوه که له‌ تاران چاپ کراوه و له‌ «ج» دا «جغرافیای تاریخ ایران — بارتۆلد وه‌رگپرانى سه‌ردادوه‌ر، تاران 1308» و له‌ «ح» دا «حدود العالم...» ئیدی ئاوها تا کۆتایى لسته‌که که به‌ وه‌فاتى ئەعیانى ئیبن خه‌له‌کان، چاپى تاران کۆتایى دى. له‌ هه‌ر پیتیکدا نمونه‌یه‌کم هه‌یناوه‌ته‌وه جگه له هه‌مه‌ (3 نمونه)

دواى ئەوه دیته سه‌ر ناوی ئەو کتیبانه‌ی که تاییه‌تن به‌ لیکۆلینه‌وه له سه‌ر ئافیس‌تا و ئەوانه‌ش پینجن. ئەوجا خوینته‌ر ده‌باته سه‌ر به‌ دواداچوونى ئافیس‌تا له‌ کتیبى نووسه‌راند: Bartholomae و دارمسته‌ر Darmsteter و ده‌ هارله De Harlez و ریختل Reichelt و هی دى.

ئەوجا دیته سه‌ر باسى ئەو کتیبانه‌ی که به‌ په‌هله‌وى نووسراون و په‌یوه‌ندیان به‌ کتیبى وه‌ک ئەرداویرافنامه، ئەرده‌شیر بابکان و بنده‌ش و بیست کتیبى تره‌وه هه‌یه.

ه تۆمارکردنی تاییهت به بهرهمه رۆژاوايیه کاندایه کهم ناو ژماره 52ه و له ژماردندا بهردهوام دهیی تا دهگاته ژماره 203 و ئهوهش ههموو ئه و سهرچاوانهیه که بۆ نووسینی کتیبه کهی پیناندا چۆتهوه. کۆنترین کتیبی رۆژاوا که له گهڵ پینجی تردا ناوی هاتووه، میژوووه کهی بۆ 1852 - 1854 ده گهریتهوه و هی ویستهر گارده. کۆنترین کتیبی تۆمارکراوی کۆتایی ژماره 52ه و سالی 1853 - 1854 ه و هی کارل بوشیله.

ههروهها، ههردوو کتیبی «مزدیسنا و ادبی پارسی» و «تاریخ زبان فارسی» پرن له سهرچاوهی ههمه جۆر و ههمه رینگ و ههمه سهردهم و ئه گهر خوینه ر بیهوی، ده توانی بگهریتهوه سهریان.

کورته‌یه کی میژووی

له میژوودا وا باوه که دهسته‌یه کی گه‌وره‌ی ره‌گه‌زی سپی به‌شهر له چه‌ند شویتنیکی سه‌رزهمینی باکووری ده‌ریای خه‌زهر نیشته‌جی بوونه و میژوونوسه‌کان له سه‌ر جیی راستیان هاوړا نین. پیش ته‌وه‌ی مه‌سیح له دایک بی به‌پتر له هه‌زار سال، بوونه‌ته دوو به‌شه‌وه و یه‌کینکیان به‌ره‌و رۆژاوا چوو و له‌ته‌و‌روپا بلا‌وه‌یان لی‌کردوو. به‌شه‌که‌ی تریان به‌ره‌و رۆژه‌لات چوو و ئەمانیش بوونه‌ته دوو به‌شه‌وه، یه‌کینکیان له هند گیر ساوه‌ته‌وه و ته‌وی تریان له‌و جییه‌ی که ئیستا پپی ده‌لین ئیران، نیشته‌جی بووه. میژوونوسان ئەوانه‌یان له دابه‌شبوونی یه‌که‌مدا ناو نا هند و ته‌و‌روپی و هی دووهمیشیان ناونا هند و ئیرانی. ماوه‌یه‌کی دوور و دریز به‌هه‌مووان ده‌گوترا ئاری به‌لام دواتر هه‌له‌ی ئەم ناولینانه ده‌رکه‌وت و ته‌نها بو هند و ئیرانییه‌کان «ئاری arya» به‌کار هیندرا. ته‌و هندییانه‌ی باکووری هند که به‌سانسکریتی داخوتن، له‌رووی زمان و ره‌گه‌زه‌وه ئارین و له‌گه‌ل درافیدی و ئەوانه‌ی ناوه‌پراست و باشووری هنددا جیاوازیان هه‌یه. ته‌وه‌نده‌ی ته‌و ره‌وکردن و دابه‌شبوونانه په‌یوه‌ندیان به‌زمانی ته‌و خیلانه‌وه هه‌یه ئاشکرایه‌که:

1. خیله هند و ته‌و‌روپییه‌کان، له‌پیش یه‌که‌م دابه‌شبووناندا به‌یه‌ک زمان و چه‌ند شیوه‌زاریکی لیکچوو و لیک نیزیکی، به‌پپی دوور و نیزیکیانه‌وه له‌یه‌کتر، داخوتن. وشه و زاراو له‌شوینه‌واری ئەم یه‌که‌ زمانیه‌ ماونه‌ته‌وه و هه‌ندیکیان هه‌ر ته‌وه‌تا یه‌ک نین و هه‌ندیکیان له‌به‌کاره‌یتناناندا له‌یه‌ک ده‌چن. ته‌وه‌ش چاوه‌پروان ده‌کری نیزیکیه‌تی نیوان زمانی گه‌لانی رۆژه‌لات له‌نیوان خو‌یاندا له‌یه‌کتر نیزیکیتر بن به‌پتوانه‌له‌گه‌ل زمانی گه‌لانی رۆژاوادا، به‌لام ته‌وه‌ش ده‌بی که وشه‌یه‌کی

گهلیکی رۆژهه لاتی کۆن له وشهیه کهوه نیزیکتتر بی که رۆزاوایی به کاری دیتی، بۆ نموونه وشه ی «ثری Thri» ئاقیستایی (کتیبی زهردهشت) له کوردی سهردهما واتای سی دها و له ئینگلیزیدا Threeیه.

2. نیزیکیه تی نیوان سانسکریتی و زمانگه لی گه له ئیرانییه کان له سهردهمه زووه کانی دابه شیبوونی ئارییه کاندای بۆ دوو گه ل، ئاشکراتر و زه قتره. به هۆی کتیبی «فیدا Veda» ی هندی و هه ندی به شی ئاقیستاوه ئه م نیزیکیه تییه پارێزراوه و کۆنترین شیوه ی نووسراوی سانسکریتی و لقی ئیرانی زمانی ئارییه کانیا نی هیشته توه و وه خته لیکچوونیان وه ک لیکچوونی دوو جمک بی.

3. لیکچوونی ئه و زمانانه ی که لقی ئیرانی گه له ئاریه کان قسه یان بی کردووه، به ردهوام له لیکچوونی نیوان ئه و زمانانه و سانسکریتی له لایه که وه، له گه ل زمانه کانی لقی ئه وروپا له لایه کی تره وه زه قتر و ئاشکراتر بووه. وا چاکه ئه وه شی بۆ زیاد بکه م که ئایینی زهرده شتی، که هه موو گه له ئیرانییه کانی گرتبۆوه، یه کی بووه له هۆکاری مانه وه ی لیکچوون و نیزیکیه تی له نیوان زمانی ئه و گه لانه دا. واته نیزیکیه تی نیستمانیان له یه که وه، تاکه هۆکاری گرده بری لیکچوونیان نه بووه.

ئه وه ی له م بواره دا بۆ بابته که گرنکه، په یوه ندی نیوان زمانه کانی گه له ئیرانییه کانه که کورد و فارس له وانان و دوای دوو هه زار و پینجسه د سال ته فروتونا بوون و پاشکۆبوونی کورد، هیشتا ژماره یه کی زۆری وشه له نیوان کوردی و فارسیدا لیک ده چن. بۆ ئه وه ی ئه م باسه ئه وه نده کورت بکه ینه وه که بابته که نه شیوی، ده بی له به ندی یه که می سه ره وه ببینه وه و له و جیه دا بۆی بگه ریینه وه که پنیوستمان پیی ده بی. ده بی به گوته یه کی زۆر کورت له به ندی دوومیش ببینه وه، ئه وه ش ئه وه یه که سانسکریتی هندی جمکی ئاقیستای ئیرانییه، ئه وه ش له وه دا دهرده که وئ

که ئەو زمانەى ڤىراى پى نووسراوه، لهو زمانه دهچى که ئافىستای پى نووسراوه. ئەم لىکچوونه دهگاتهوه ئەو وشه و پرستانهى ههخامهنشيانىش که له ناوهراستى سهدهى شهشه مى پيش زاینهوه پاريزراون. ئەو لىکچوونه دهگەيشته هه موو زمانه ئىرانیه کانى تر که له سه شىوازه کۆنه کهى تۆمار کرابى و هيشتا هوکارى گواستنهوه و گۆرانکارى، خوڤان نهخزاندبیتته ناو بنیاد و دهبرېنیهوه. فارسى ههخامهنشى، له ماوهیه کى کورتدا بهخۆى، به شیوهیه ک گۆرانکارى به سهردا هات، که زاناکانى زمان بۆى ناچن و هىچ قسه کهرىکى زمانى دى چاوه پروانى نهبووه. باسى ئەوهش دى. له بهر ئەوهى هىچ زمانىکى ئىرانى، جگه له ئافىستا و ههخامهنشى، شىوازی نووسىنى نهبوو تا لىکچوونه کۆنه کانى نىوان ئافىستا و ههخامهنشى و سانسکرىتى ديارى بکهين. گۆرانکارى نىوان سانسکرىتى و ئافىستا به پىنى گۆرانکارى له دهنگه کانپاندا بووه. زۆر جار پىتى «س»ى سانسکرىتى له ئافىستادا بۆته «ه»، «asura و spata و sndhu» له ئافىستادا بوونهته «ahura و hapta و hindu» و ههردوو وشهى «یه سنا و یه زنه» له سانسکرىتیدا بوونهته «یه جنه و یه جته»... و بهو شیوهیه. سانسکرىتىش له لایه ن خوویهوه، به دهم رۆژگار هوه گۆرا و بووه زمانىکى نارۆشن، ئىدى ئاساییه زیاتر له زمانه ئىرانیه کان دوور کهوتبیتتهوه.

تا ئیره بۆ ئەم بابته بهسه.

خیزانی زمانه ئیرانییه کان

ناتوانم بهو سه رچاوانه ی بهرده ستمه وه، به وردیی سه رده می کۆچکردنی خیلّه هندوئه وروپییه کان دیاری بکه م، چونکه شویتنه واری تۆمارکراو نییه ده ریخا یا به راستی بزانی، ئەوانه یه ئجوج و مه ئجوج نه بوون که له کتیبه ئاسمانییه کاندا باسیان هاتوو تا بیکه یه به لگه ی نیزیکیان له سه رده می ته وراته وه، که باسی کردوون. ئەوه نده ی من ئاگادار بم، ئەوهش ناشی کاتی ئەوه دیاری بکه ین که ئیرانییه کان له و جیانه دا نیشته جی بوون که بۆی هاتن چونکه ئەو ده مه ی ئەوه روویداوه، هیشتا خیلّه هندوئه وروپییه کان، یا ئاریه کان، نووسینیان نه بووه تا بیکه نه ده فریک بۆ رووداو و بابه ته کان و له فهوتان و له بیرچوون بیانپاریزی. وام پی خۆشه له جیی خۆمه وه، به سه ر ئەو سه رده مه دا باز بده م که ئیرانییه کان له ولاته تازه کانیاندا نیشته جی بوونه و هه ر یه که له و خیل و گه لانه چ تاییه تمه ندییه کی له و ولاته دا هه بووه که ئاوه دانی کردۆته وه، چونکه ئەوانه په یوه ندیان به سه رینه وه و کاریگه ری هه ر یه که یانه وه به سه ر ئەوی تره وه نییه، مه گه ر له سه نووریککی به رته سه کدا که ده شی پشتگۆی بخری، ئەوهش له به ر هۆکاریک که خه ریکی روونکردنه وه ی نیم.

ره وی لقی ئیرانی له خیلّه ئارییه کان به ره و باشوور و باشووری رۆزاوا له و دوورپیانه دا رووی دا که به ر له زیاتر له هه زار سال پیش له دایکبوونی مه سیح رووی داوه و یه کینکیان بووه هندی و ئەوی دی بووه ئیرانی. له سه ره تای هه زاره ی یه که می پیش زاین، ماده کان، یا میدیه کان (باییرانی کورد) و پارس (فارسه کان) له ولاتی خۆیان به ته نیشت یه که وه نیشته جی ببوون و ولاتیان گه یشتبووه رۆزاوا ی ئەوه ی ئیستا له عورفی

نیونه ته و هییدا پتی ده لاین Persia، له هره باکووریه وه تا ئهوسهری باشووری و به شه باکووره که هی ماده کان بوو و به شه باشووره که شی هی فارسه کان و دراوسیتییه کی توندیان هه بوو که له و سهرده مه دا چ سنوور و به ربه ست له نیوان دراوسیدا نه بووه و خه لک و به رژه وهندی به نازادییه کی مه یله و ره هاوه له هاموشودا بوون و په یوهندی هه مه چه شنه ی ناوه رۆک هه مه جوړیان دروست ده کرد و به رده و امییان پنی دها و ئه و شیوازه په یوهندیانه، تا سهره تاکانی سه ده ی بیستم له رۆژه هه لاتدا به رده و ام بوو.

مه تر سیدارترین و گه وره ترین کاریگه ری، له پرووی ماددی و ده روونییه وه له سهر گه لی کورد، به سهر سوړمانه وه، ئه و نیژیکایه تییه توندو توله ی بووه له گه ل پارسه کاندا. حوکمی لاوازی به سهردا داوه و چاره نووسی دیاری کردووه و به ره و خراپتر پالی ناوه، ئه وهش به شیوه یه ک که هه تا ئه مرۆکه ی نه یوانیوه لیی ره ها بی و نیژیکترین به لگه ئه م شته یه که ده یخویتییه وه له باره ی بی گه ردی زمانی کوردییه وه تا وشه ی هاوشیوه ی له فارسیدا نه بیته جیی گومان.

ئیمه په یوهندیمان به سهرجه م و به دریزی باسکردنی بلا بوونه وه ی ئیرانییه کانه وه له ولاتی خو یاندا نییه چونکه ئه وه په یوهندی به گه لانی خو یان و فره هنگ و که له پرووی خو یانه وه هه یه که رۆلی له دارشتنی زمانه ئیرانییه کاندا، به و شیوه یه هه بووه که بووه، به تابه تی و له ناویاندا زمانی کوردی و فارسی، بی ئه وه ی بچینه ناو ورده کاری ده ره وه ی بابه ته که چونکه پیوستمان به هه لکولینی بلوچی و سه غدی و سکائی و زمانی ئیرانی و ئاریایی و ئه و بابه ته زمانانه نییه که رۆلیان له رپره وی ئه م دوو زمانه دا له بیر چۆته وه.

ئەوئەش رۈونە كە ھىزى زىمان لە گەل ھىزى ئەو مىللەتەدا كە قسەى پى دە كا ھاوسەنگە و سەرچاوەى ھىزىش دەسلەلات و ئاينە چونكە ئاين، لە سەردەمە كۆنە كاندا كە لە پوور و فەرھەنگى بە شىوئەى كى گشتى لە خو دە گرت. بەم شىوئەى، بو ھەولى تىگەيشتنى پەيوئەندى نىوان كوردى و فارسى، ئەم زىمانە ھى ئەوئەن لىيان ورد بىنەوئە:

1. زىمانى نووسىنى ئافىستا 2. زىمانى مادە كان 3. فارسى كۆن 4. پەھلەوى. لە رىزبەندىدا، من بە پىچەوانەى نووسەرى كىبى «تارىخ زىبان فارسى – مىزوى زىمانى فارسى» زىمانى ئافىستام پىش خستۆتەوئە. رەنگە ئەو لە روى كاتەوئە زىمانى مادى پىش زىمانى ئافىستا خستبىتەوئە. بەلام چ ھۆىە كم بو ئەوئە نەدیتەوئە كە فارسى كۆنى پىش ئافىستا خستۆتەوئە. ھەرچۆنى بى، كىشەى تىكەلاوى كوردى و فارسى لە خەيالدا نەبووئە و پىم وا نىبە گرنىگىە كى ئەوتۆى بە رىزبەندى داى. من بو ئەوئە چووم كە ئافىستا رۆلى گرنىگ و كارىگەرى لە سەر قالىبەندى كە لە پوور و فەرھەنگى ئىرانىدا ھەبى، ئەوئەش لە مەوداىە كدا كە لە ھەزار سال تىبىراندوئە و جگە لەوئەى كۆنترىن بەلگەنامەى نووسراوى مىللەتە ئىرانىيەكانە و ئەگەر «فیدا Veda» ى ھند نەبوواىە دەبووئە كۆنترىن بەلگەنامەى نووسراوى ھەموو گەلانى ھند و ئەوروپى. ئەوجا ئەو بەشەى كە ناوى «گاتا gatha» ى لى نراوئە ھى ئەوئەى تەمەنىكى زۆر لەو تەمەنە كۆنترى ھەبى كە زاناكانى بابەتە ئىرانىيەكان بو دەر كەوتنى زەردەشتى خاوەنى ئافىستا داىناناوە و تەنانەت خاوەنى كىبى «مزدىسنا وادب فارسى» لە لاپەرەكانى 173 — 177 ى بەشى يەكەمدا ئەو جۆرە رايانەى دەربرىوئە كە لە سەر شتگەلى وەستاون لە ئافىستادا باس كراون و ھەندى شتىش كە لە ئافىستادا باسىان نەبووئە، بو پانزە سەدەى پىش زىان دەگەرىتەوئە و نە باسى مادەكان و پارسەكانى تىداىە نە ھىشتا دراو

لیدراوه و نه چ شویتنه واری ئاسن و خوئ له دهقه کانیدا ههیه... لیترهوه، کیشیه که له خه یالمدایا پهدا بوو و له هه موو ئه و به لگه نامه میژووویانهی که خویندوو منته وه و هلامیم دهست نه کهوت، ئه وهش ئه وهیه ئه گهر گاتاگان ئه وهنده کۆن بن چ په یوه ندیه که له نیوان گاتاگان و زهرده شتدا ههیه و ئه گهر لیکۆلینه وه ماوهی چهند سه دهیه که زهرده شت نه گهرینیتته دواوه، ئه و قه و مه کامهیه شارستانه تی ئه وهنده به هیز بووه گه یشتبیتته ئاستی تۆمارکردن و خه یال و لیکدانه وه و دهستووری وا داریزئی که به بهریانه وه هه بی پهره بسینن و له ئافیس تا دا هه بن؟ به لام ناجی ئه م کیشیه رمانبگری چونکه ئه گهر هه ندی به شی ئافیس تا له سه رده می زهرده شت کۆنتر بی یا سه پیندری که زهرده شت له وه زووتر بووه که بوئ دانراوه و بگاته وه سه رده می گاتاگان، ئافیس تا هه ر وه ک حه قیقه تیکی گرده بر و وه ک به هیزترین کاریگهر له سه ر زمان و فره هنگ و ئابین و ژبانی هه موو ئیرانیه کانی پیش په یدا بوونی ئیسلام ده مینیتته وه. ده بی لیره دا ئه وهش بگوتری که دانانی زمانی ئافیس تا به زمانی ئیران، جوړه لیپورده ییه کی تیدایه به رانه بر ئه و زانایانه ی که وای بو ده چن به زمانی خه واریزمیه کان بی، له و جیه دا (به پی بووونی ئه وان) که یه که م جار زهرده شت تیدا په یدا بووه. خه واریزم، به پی ده ستنیشانکردنی خاوه نی «تاریخ زبان فارسی» که وتۆته باکووری ده ریای «ئارال» وه که هه ردوو رووباری سه رداریا و ئاموداریا (سه یحون و جه یحون) ی تی ده رژین (ل 201، تاریخ زبان فارسی به شی یه که م). ئه و ناوچانه ش ئه مرۆ ناویان کازاگستانی سوڤیه تییه: ئافیس تا له جووت ناوی Airyana vaejah پیکهاتوه که شویتی ئه و خه لکه ن که به و زمانه قسه یان کردوه. ئه و جا زانای بابه ته ئیرانیه کان هاتن و ئه و ناوه و ناوی خه واریزمیان به یه ک گرت، خه واریزمیش زۆر له سنووری ئیرانه وه دووره، ئه گهر چی ده چیتته

پیزی واتای «ئاری، ئاریا» وه. به پینی بۆچوونی ئەمانه، پیداوێستی و زەرورەتی لۆژیکی وایان خواستوو ئەفێستا به زمانی ئەو خەلکە بووبی که له ناویاندا پهیدا بووه و خەلکی تریش هه‌بوون، به‌و شیوه‌یه‌ی که پوونی ده‌که‌ینه‌وه، به‌و ئەنجام‌گیریه‌ی رازی نه‌بوون.

زاناکان به‌گه‌شتی به‌و دنیابوونه‌ نه‌گه‌یشتن که ئافێستا سه‌ر به‌ گه‌لیکی دیاریکراو بێ ئە‌گه‌رچی له‌وه دنیایا بوون که فارسی کۆن نییه و دوا‌یی دێینه سه‌ر باسی ئە‌وه. به‌و ئەنجام‌گیریه‌ش نه‌گه‌یشتن که له سه‌رده‌میکی دیاریکراو نووسرا‌یی و نه‌شیان‌توانی ته‌مه‌نی به‌شه‌کانی ئافێستا، به‌ دنیاییه‌وه دیاری بکه‌ن و بیانگه‌رێننه‌وه سه‌رده‌میکی دیاریکراو، به‌لام له سه‌ره‌رپێ چاره‌سه‌ری کێشه‌کاندان و مه‌ودایه‌کی باشیان له‌و بواره‌دا بریوه، که ماندوو‌بوونیکی گه‌لی زۆر و ماوه‌ی تێپه‌ربوونی چه‌ندین نه‌وه‌ی ویستوو. پیم وا نییه کتیبیک به‌گرنگی ئافێستا بووبی و ته‌مه‌نی زۆر بووبی و بارودۆخی هه‌مه‌جۆری به‌ سه‌ردا تێپه‌ربووبی و ده‌ستی تیکدانی پێ گه‌یشتبن، له‌ کێشه‌ی ئاوها خه‌له‌سای.

کوشنده‌ترین کاره‌سات که له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا به سه‌ر ئافێستادا هاتبی، هه‌ولێ ئە‌سکه‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی بوو له ده‌وره‌ری سالی 331 ی پیش زاین، بۆ فه‌وتاندنی، ئە‌وه‌ش دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی به سه‌ر ئە‌خمینی (هه‌خامه‌نشیه‌کان)دا، چونکه ده‌ستی به سه‌ر کتیبخانه‌ی شاهان‌شاهیدا گرت که هه‌موو به‌شه‌کانی ئافێستای تیدا پارێزراو بوون. ئە‌و کتیبخانه‌یه‌ی به هه‌موو ئە‌و به‌لگه‌نامه نووسرا‌وانه‌شه‌وه سووتاند و له کۆتاییدا جگه له هه‌ندی به‌شی که‌می هه‌چی له سووتاندن ده‌رباز نه‌بوو که کۆیان 83000 وشه ده‌بوو و به‌شه سووتاوه‌کانی ته‌نها له بیری موبه‌د و هه‌ربه‌ده‌کاندا، نه‌وه دوا‌ی نه‌وه تا کۆتایی ده‌سه‌لاتی سلوکی (سلوکس) یه‌کی بوو له سه‌ر کرده‌کانی ئە‌سکه‌نده‌ر) مانه‌وه ئە‌وه‌ش به‌ رزگار کردنی

بهش له دواى بهشى دهولهته که له دهوروبهري 147ى پيش زاین. (تہماشای خشتهی کاتهکان له لاپهړه 226ى کتیبی مزدیسنا و ادب پارسی بکه). ئەوجا ههوله که تا کوتایی سهردهمی ئەشکانیهکان، که سالی 226ى زاینی بوو، درېزهى کيشا و له سهردهمی دهسهلاتی ساسانیشتا تا دهسهلاتی خهسره و پهرویز (590 — 627 ز) (لاپهړه 228ى ههمان سهراچاوه). ئەوجا، دواى ئەوه ئیسلام هات و ههولهکانیش ویستان و تا ماوهبهک لاپهړه ی روژشنبیری فارسی داخرا. دوايي ئەو هویه دیاری ده کهین بوچی ههموو فهرههنگی ئەو سهردهمه به هی فارسی دانراوه.

ئەو بابەتانهی که په یوهستن به ورده کاری ئاینی زهردهشتیهوه و له ئافیسیتادا تۆمار کراون، ئەوهیه که زهردهشت باوهړیکی نوئی وای هینایه ئاراهه، که گهله هندوئهوروپیهکان و ئەو ئاریانهی که بهرهو روژهلات جیاوهبوون، ئاشنایهتییان له گه لیدا نه بوو، چونکه فرهخواوهندی و سهربهخویی هیزی خیر و شهري له شیوهی دوالیزم (دووخوايي) رت کردهوه و تنانته واتای ناوه کۆنهکانیشی گوری و ناوی «دیو Daava»ی کرده ناوی شهیتان که پیشتر ناوی خواوهند بوو. ناوی «مهزده — مهزدا Mazda»ی کرده خواي تاکی بهدیهینی ههموو شتی. ههمیشهش راناوی Ahura به دوايدا دی و دهیته Ahura mazda که واتای سهروهري مهزن دهدا.

مهسهلهی ئافیسیتا و ئەو زمانه ی پی نووسراوه و له کوی دهرکهوتوووه و چون په رشوبلاو بوو و چون زندوو کرایهوه و سیاست له سهردهمی ساسانییهکاندا چ روئیکی له گورینی ههندي له حوکمهکانیدا، به پی بهرزهوهندی دهسهلات ههبوو تا دهگاته ئەوهی ئافیسیتا بووه دوو: یه کیکي رهسمی بوو و ئەوی دی له سینگی پیاوه ئاینیهکاندا مایهوه که نهوه دواي نهوه دهیانگواستهوه. ههموو ئەوانه شتگهلیکن ژانیاں کوتایی نییه و

له کتیبی قه بهی دوور و دریتژدا نه بی جیان نایته وه و ئەو نامازانهی پیشووتریش له رووی پیوستیه وه بوون، چونکه په یوه نندیان به بابه ته وروژاوه که وه هه بوو له باره ی وشه ی کوردیه وه.

هه ر بۆ ره واندنه وهی کیشه ئەو زمانه ی که ئافیتای پچ نووسراوه ناو نراوه «زمانی ئافیتا» چونکه به لگه ی گرده بری یه کلایکه ره وه یان نه بووه تا بیده نه پال میلله تیکی دیاریکراو و موبه ده کان نووسینیکی ئاسانیان داهیناوه تا خویندنه وه یه کی روون بۆ دهر برینی وشه نووسراوه کان هه بی و ئەو نووسینه شیان ناو ناوه «دین ده بیری» واته نووسینی ئایینی. وشه ی «ده ئین» له ئافیتادا به واتای ئاین هاتوو به لام «ده بیر، ده بیری» شیکردنه وه یه کی زیاتری هه یه: ئەم وشه یه له بنه رتدا له «Dub دوب» ی سۆمه رییه وه هاتوو که واتای «له وحه ی پاریزراو» دها و دواپی به شیوه ی tuppi duppu گوازیاره وه لای ئە که دیه کان و ئەوجا دواپی ئەوه ی گۆرا و بووه «دوب» چوو ناو ئارامیه وه و له عاره بیدا بووه «دوف». کۆنترین شوینه واری ئەو وشه یه له به ری ئیراندا به شیوه ی «dipi دیپی» ده بینن ئەوه ش له سه ر به رده هه لکه ندراره کانی «بغستان — بیستون» ی سه رده می داریوشی یه که م، له سالی چواره م یا پینجه می ده سه لاتیدا که له «522 تا 488 پ ز» ی خایاند هه لکه ندراره. دواپی ئەوه، ئەو وشه یه له سه رده می خشیارشی کوریدا «486 — 465 پ ز» دهر که وته وه، ئەوه ش له سه ر به ردی هه لکه ندراره ی ناوچه ی وانی کوردستانی تورکیا. وشه که له په هله ویدا گۆرا و بووه «dipiri دیپیری» و ئەوجا ده بیر و تا ئیستا له فارسیدا به شیوه یه ماوه ته وه. وشه که، سۆمه ری - ئە که دی - بابلی - ئارامی - عاره بی - هه خامه نشی — په هله وییه و له هنیدا «dipi و lipi» یه «ل. 109، 110.

111 له فرهنگ ایران باستان». له زمانی کوردیش، وه ک پروونی ده کهینهوه دابرا.

ئهو باسهی که بۆی ههیه دریزه بکیشی کورت ده کهمهوه و ده لیم ئافیسستا به هه موو که موکورییه کانیهوه قامووسی لقی ئیرانی گهله ئاریه کانه و کهله پووړیکه لپی ده وه شایه وه بۆ ئه وه موو گه لانه ی ئه و لقه به به رفرهوانی بمینی، جا کوردی بی یا بلوجی یا فارسی یا هه رچییه کی تر بی، له گه ل سه رنجدانی جیاوازی رپکهوت و هه لکهوتی په یوهندی هه ر یه کن له و زمانانه به ئافیسستاه، چونکه به شی ئه و زمانانه، وه ک دهرده کهوئ، له و په یوهندییه دا جیاواز بووه.

ئهوهی جیی داخه، وه ک دهرده کهوئ، زانیاری برا عاره به کان له سه ر ورده کاری ئافیسستا و رۆلی ئافیسستا له باره ی فرههنگی ئیرانی کونهوه، که کورد یه کتیکانه، ههروهها له باره ی ناوه رۆکی ئه و په یامه وه که زهردهشت له و کتیه دا گه یاندوو یه تی، به شی ئه وه ناکا ویتیه کی پروونی هه بی. بۆم دهر کهوتوو که دووهم خه لیفه، له بهر زانیاری فرهوانی له سه ر هه ندی ئامازه ی قورئان، یارانی زهردهشتی به ئه هلی کتیب دانه ناوه. کتیبی ئافیسستا باسی یه کتاپه رستی و قه یامهت و زندوو بوونه وه ده کا و مزده ی به هه شت دها و هه ره شه ی دۆزه خ ده کا و ئه وه ش بۆ ئه وانه ی خویندنه وه یان بۆ ئافیسستا هه یه، پروون و ئاشکرایه و له بازنه کانی دهره وه ی خویندنه وه شهیدا زانراوه و ته نانهت کتیبی «ئه للاً» ی عه باس مه محمود عه قاد له لاپه ره ی 88 یدا ده لی:

«مه جووسه کانیش وه ک میسرییه کان باوه ریان به قه یامهت بووه. ههروهها باوه ریان به پاداشت و سزای رۆژی قه یامت هه بووه، به لام باسی زندوو بوونه وه و کو تایی دنیا و رۆحه به ردا هاتنه وه یان بۆ رۆژی قه یامهت کردوو» له مه دا وا دهرده کهوئ که میسرییه کان باوه ریان به

ژیانی قه‌یامه‌ت هه‌بووبی به‌لام باسی کۆتایی دنیا و رۆحه‌به‌ردا هاتنه‌وه‌یان نه‌کردی.

دواتر له هه‌مان لاپه‌ره‌دا ده‌لی:

«جوله‌که‌کان باسی شه‌یتانیان له پیش دیلکردنیان یا پیش بوونیان له نیوان رۆوباراندا نه‌کردوه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی به «اهرامان» ی مه‌جووسیانان چواندوه که نیشانه‌ی شه‌ر و خراپه‌کاریه، ئه‌وجا باسیان کرد»

پیشتر له گو‌فاریکی ئیسلامیدا، پیم‌وابی سه‌ر به وه‌زاره‌تی ئه‌وقاف بوو، به‌ر له چه‌ند سا‌لیک خویندمه‌وه، مه‌سه‌له‌ی زندووبوونه‌وه له لای جوله‌که‌کان تا رۆژگاری دانیال پیغه‌مبه‌ر بلاو نه‌بیۆه. که‌چی ده‌بینم مامۆستا عه‌قاد له لاپه‌ره 112 ی ئه‌و کتیبه‌یدا ئه‌مه ده‌لی:

کتیبه ئیسرائیلیه‌کان باسی قه‌یامه‌ت و زندووبوونه‌وه‌یان تیدا نه‌بووه و زه‌مینی ژیره‌وه یا بیر یا «شیول» ئه‌و هه‌لدیره‌ قووله‌ بووه که هه‌تیوان له دوا‌ی مردنیان په‌نای بو ده‌بن و ئیدی لپی ده‌رباز نابن و «ئه‌وه‌ی به‌ره‌و هه‌لدیر دابه‌زی سه‌رناکه‌و‌یتته‌وه» و هه‌ر راست دوا‌ی ئه‌وه ده‌لی:

«یه‌که‌م ئاماژه بو رۆژی «که‌یوم — زندووبوونه‌وه» له ئیسحاحی بیستوچواره‌می کتیبی «ئه‌شعیا» دا هاتوه که له سه‌ده‌ی سییه‌می پیش زایندا ژیاوه.»

له کۆتایی لاپه‌ره‌ی ناوبراودا ئه‌مه‌ش ده‌لی:

له ئیسحاحی دوانزه‌هه‌می کتیبی دانیالدا ئاماژه‌یه‌کی تر بو زندووبوونه‌وه و دادگای قه‌یامه‌ت کراوه و ئه‌مه‌یان له ئاماژه‌کانی پیشتر ئاشکرا‌تره و

دەلّی: «زۆر لەو کەسانەى لە ناو خاکی زەویدا راکشان، بەخەبەر دیتەو. هەندیکیان بۆ ژيانى هەمیشەى و هەندیکیان بۆ سەرشۆرى و شەرمەزارى هەمیشەى». لە سەرەتای لاپەرە 113 دا دەلّی: «مێژووى ئەم پىغەمبەرایەتیە بۆ کۆتایەکانى (پىم وایى ناوەراستى راستە چونکە کۆتایى هەلەى چاپە، یا دەبى سەلە کە 195 پ ز بى. م.م) سەدەى دووهمى پىش زاین، سالى 195 ی پىش زاین دەگەریتەو. پىشتر پاداشت و سزای ئیسرائیلییەکان دەدرانە پال دوژمن...»

لە قسەى شارەزایان وا دەردەکەوئ کارىگەرى باوەرى ئافىستا لە بارەى قەيامەت و زندووبوونەو، لە سەر جوولە کەکان هەبووبى چونکە لە دەمى بلاووبوونەو ئایینى زەردەشتدا ئەوان لە بابل دیل بوون و کۆرشى هەخامەنشى کە سالى 539 پ ز بابلى داگیر کرد، ئازادى کردن.

بەلام ناونانى لایەنگرانى زەردەشت بە «مەجووس» چیرۆکى کورتى هەیه و روونى دەکاتەو: لایەنگرانى زەردەشت و ئەوانەى باوەریان بە دینە کەیان هەبوو بە «موغ» ناو دەبران و یۆنانیەکانیش بە پى دەبرىنى وشە رۆژەلاتیەکان و پىوانەى خۆیان لە گۆرىنى وشەدا کردیانە «ماگیوس» و ئەمەش گۆرا و بوو «مەجووس». لایەنگرانى زەردەشت بە شیۆهە کى گشتى ناویکى تریان هەیه و هەموویان دەگریتەو و بە تاکەکانیان ناگوتى. ئەوان بە خۆیانیان دەگوت «بەدینان» واتە خاوەنى ئایینى راست و ئەلف و نوونى «بەدینان» نیشانەى کۆیه. ناویکى تریشيان هەیه کە بە لای خۆیانەو ناسنامەیان باشتر دەردەخا، ئەویش «مەزدیەسنا» یە. ئەم وشە تیکەلەش واتای «مەزدپەرسى» دەدا و بەرانبەرە کەشى «دیۆهەسنا» یە، کە دەکاتە شەیتانپەرسى.

ٲه وه كورٲه ٲه ك بوو ههر ده بوو بگورٲرئ ٲا بابٲه ٲه كه له ٲارٲكٲ ٲٲٲه
دهرئ.

ماده‌کان یا میدیه‌کان - باوبایرانی کورد، له باکووری رۆژه‌لاتی ولاتی ئیران نیشته‌جی بوون و سنوور به سنووری ولاتی پارسه‌وه بوون که که‌وتبوونه لای باشووریانه‌وه. یه‌که‌م پاشای ئاشووری که ناوی ماده‌کانی له نووسیندا هیناوه شه‌لمانسهری دووهم بوو که سالی 844 پ ز سه‌رزهمینی ماده‌کان (کوردستانی ئیرانی ئه‌مرو)ی داگیر کرد و دواتر، دوا‌ی‌هوت سال دیسان داگیری کرده‌وه و له هه‌واله‌کاندا به - Made Madai ناوی هیناون. له سه‌رده‌می شه‌مس ئادادی چواره‌میشدا، که کوری شه‌لمانسهری ناوبراو بوو، ناویان هاتووه. دوا‌ی‌ئه‌وه، ئه‌داد نیراری سییه‌م سالی 810 پ ز داگیری کردن و تیکلات بلیسه‌ری چواره‌م که به شه‌رکه‌ر ناوبانگی هه‌بوو، سالی 744 پ ز ولاتی لی داگیر کردن. سه‌رجۆنی سییه‌میش سالی 722 پ ز چووه سه‌ریان و ماده‌کان له سه‌روبه‌نداندا خۆیان له حکوومه‌تیکي ریکوپیتکدا یه‌کنه‌خستبوو تا دیاکو «دیکو» یۆنانیه‌کان به Deikos ناویان ده‌برد، سالی 713 پ ز بۆی هه‌لکه‌وت و ده‌وله‌تیکي پیکه‌یتنا و «هه‌مه‌دان»ی کرده پایته‌خت و ئه‌وه‌ش تا ئه‌وه‌ده‌مه، یه‌که‌م ده‌وله‌تی هه‌موو گه‌له ئیرانیه‌کان بوو. سییه‌م پاشای ماده‌کان Hovakshstra هوقه‌خشتره که یۆنانیه‌کان به Cyaxares ده‌ریانده‌بری، یه‌کی بوو له گه‌وره شه‌رکه‌ر و داگیرکه‌ره‌کان و زۆر له ولاته‌ه‌راوسیکانی خسته ژیر رکیفی خۆیه‌وه تا له سالی 612 پ ز توانی به هاوکاری بابلیه‌کان نه‌ینه‌وای پایته‌ختی ئاشووریه‌کان داگیر بکا و ناوی ئاشووریه‌کان له تۆماری ده‌سه‌لاتدا بسپرتیه‌وه (خاوه‌ن تاریخ زبان فارسی، سالی 610ی پ زی گوتووه). دوا‌ی‌ئه‌م داگیرکردنه، ناوی ماده‌کان و ئیرانیه‌کان بلاو بووه‌وه. ئه‌وه پاشایه‌مرد و سالی 584

پ ز ئەو کورەى جىي گرتەووە که لە نووسىنى بابلىيەکاندا بە « Ishtovygo¹» ناوى براوە و (لە یۆنانیدا Astyago)یان پى گوتوووە. لە سەردەمى ئەمدا، بە دەستى کورشی گەورە که کچەزای ئاستياگ خۆى بوو، دەوڵەتى ماد کۆتايى هات. کورش سالى 539 پ ز بابلى داگير کرد (فرهنگ ايران باستان ل 103 - 106).

پاشاکانى ماد، هيج شوينه‌واريكى نووسراويان بە زمانى خويان جى نه‌هيشتوووە تا بيكه‌ينه بەلگه و خەسلەتەکانى ئەو زمانە دەستيشان بکەين که لە سەردەمى ئەواندا لە ناو تاکەکانى گەلى ماد يا کورد باو بوو و جگه لە هەندى ناوى پاشاکانيان که لە نووسراوى ميللەتانى تردا باسيان هاتوو، هيجيان لى بەجى نه‌ماو. ليرەووە ئەو بريارە زەحمەت دەبى چەند پەيوەندى لە نيوان زمانى کوردى و ئاقىستادا هەيه يا تا چ ئاستىک دەقاودەقن. هەندى لە زاناکان بۆ ئەو دەچن که ئەو ناوە که مانەى ميديه کان پەيوەنديان بە زمانى ئاقىستاوہ نيه و دەلين دەقاودەق نين. لەوهدا زیدەرۆيان کردووہ که گوتويانە زەردەشت بەخۆى خەلکى ناوچەى باکوورى رۆژھەلاتى ئيران بووہ که ئاقىستاي لى دەرکەوتووہ و بەوہش پیناسەى ميديان لى سەندۆتەوہ. بەلام سەرجمەى قسەکانيان هى ئەوہ نيه باوهرى پى بکرى بە تايبەتى لە بارەى رەچەلەکى زەردەشتەوہ چونکە بە پى بۆچوونى کۆتيرين ميژوونووسانى

---

1 . ئەو قسەيه هەيه که ئاستياگ، هەمان ئەو «ئەژدەهاک»ە بووبى که کاوہ «لە راستيدا کورش» کوشتوويەتى و بە کورزانى ئەويش کۆتايى بە دەسلەلاتى باوباپيرانى کورد هاتووہ و لەوساوہ ئاھەنگ بۆ ئەو تىکشکانەى خۆمان دەگيرين. فارسەکان وایان بلاوکردوہ که ئاستياگ سى سەرى هەبووہ، دوايىش دوو لەو سەرانهيان لى کردە مار بە سەر شانیهوہ!! ئاھەنگى نەرۆزىش بابەتیکى ئاينى بووہ و تيايدا پيشوازى لە رۆحى باوباپيران کراوہ و لە سەرى سالدا، بە ئاگرکردنەوہ، بەرەو بەهەشت بەرى کراونەتەوہ. من بەشبه‌حال، بە نيازى پيشوازى کردنى رۆحى باوباپيران پيشوازى لە نەرۆز دەکەم و بەرپى دەکەم. ح.ک

ئەو گەلانەى كە بە دواى يە كدا ھاتوون، زەردەشت خەلكى باكوورى رۇژاواى ئيرانە و لە ناوچەى «رى Regha» ى كۆن بوو و ئەوجا كۆچى زەردەشت بەرەو ئەو شویتەى كە پاشاكەى پەناى داو و لەوئى ئایینەكەى بلاو كردهو، پى دەچى لە رۇژاواى ئيرانەو بووبى تا رۇژھەلاتى، يا باكوورى رۇژھەلاتى. لە رووى بەلگەى ناوہكانیشەو، ناوى ترى میدى كە لەگەل ئەو ناوانەدا دەقاودەقن و لە ئاڤیستادا باسیان ھاتوو، وەك ناوى Koshtaspi كە لە نووسراوہ بزمارییەكاندا لە ھەندى ناوچەى ئاسیای بچوو كدا ھاتوو كە شویتەوارى تىكلات بلیسەرى شای ئاشوورىان بوو بۆ سالى 854 پ ز دەگەریتەو. ئەو ناوہ ھەمان «گوشتاسەپ» ە كە لە ئاڤیستادا وەك پارێزەرى زەردەشت ناسراوہ و بۆ سەدەى ھوتەمى پيش زاین دەگەریتەو و خەلكانى تریش لە ھەخامەنشیەكانى دواواى بەوہیان زانیو، لەوانە باوكى داریووشى يەكەم كە 521 پ ز تا 485 پ ز دەسەلاتى ھەبوو.

ناویكى گەردەبرى تر ھەيە كە دەمەتەقى يەكلایى دەكاتەو، ئەوہش ناوى باوكى زەردەشتە كە لەگەل ناوى داىكىدا لە عیبارەتىكى ئاڤیستادا ھاتوو و دەشى ئاوا ھەربىگىرىن: «ئەى زەردەشت پوروشپە و دۆغدۆ ھەربەد ئازار مەدە (ل 90 مەزىسنا و ادب پارسى) پوروشپە باوكى زەردەشت بوو و دۆغدۆ داىكى بوو و میربەدەكان، پیاوہ ئایینیە شارەزاكان بوونە. پوروشپە لە دوو بەش پىكدى، يەكەمیان «Pouroush» پوروش» ە و بە پى قسەى زاناكان دوو واتاى ھەيە. يەكىيان «پىر» ە. وشەى پوروش كورت كراوہتەو و گۆراوہ تا بەو واتاىە بۆتە «پىر» ى كوردى و فارسى. واتاى دووہمى، رەنگى تىكەلى رەش و سپیە و ئەگەر رەشەكەى زال بى، لە عارەبیدا دەبیتە «ادھم» و ئەگەر سپیەكەى زال بى، لە عارەبیدا دەبیتە «اشەب». سەرچاوہكان لە ئاستى چارەنووسى

ئەو وشەيەدا بەو واتايە، بى دەنگن و نالین بەرەو چى گۆراو، چونكە
 ھاوشىوھى لە زمانە ئىرانىيەكاندا نازانن كە خەرىكىن و ئەگەر كوردىيان
 بزانيا وىنەيەكى زىندوويان دەست دەكەوت كە وشەي «بۆر»ى نىزىكى
 «سىپى بۆر»ى «اشەب»ى عارەبىيە و «رەش بۆر»ىش «ادھم»ى
 عارەبىيە. ئەوھش پوونە كە وشەي «بۆر» لە «بوروش»وھەك
 «پىر» نىزىكە. وشەي دووھى ناوھەك، «ئەسپ، ئەسپە»يە كە واتاي
 «ئەسپ» دەدا و زاناكان گوتوويانە كە ھەموو وشەكە دەكاتە «خاوەنى
 ئەسپى رەشبۆر». جگە لەوھش تەمەنى ئەسپى پىر ئەوھندەي بە دەمەوھ
 نابى و ئەوھندەي ماوھتەوھ بايى ئەوھ ناكە بىتتە نازناو. لە سەر واتاي ئەو
 ناوانەشەوھ، كۆچى زەردەشت بۆ ولاتى تر، لە دەقى ئاڤىستادا تۆمار كراوھ
 و باسى ئەو دەردەسەريانە كراوھ كە بە دەست كەسوكارى بە سەريدا
 ھاتوون و ئەو رىيەي بەو سەرماوسۆلەي زستانە كە خوۆ و ئازەلەكانى
 گرتوويانەتە بەر، بە رىرەوئى زستان *pareto zemo* «پەرەتۆزەمۆ» ناوى
 ھاتووه. ئەو (كەي راسىتىيە كە *kavi* كەڤى نازناوى دەسەلاتە) جىيان
 نە كەردۆتەوھ و ناچار بووھ بە زەمھەريردا لە سەر سەفەر بەردەوام بى تا
 گەيشتۆتە *Tosa* (دوایی بۆتە توس). ھەرچۆنى بووبى، گەيشتە ئەو
 جىيەي لىي بووھ ميوان و مايەوھ و ئايىنەكەي تىدا بلاو كەردەوھ و چ
 پىويست بە دلەراوكى لە بارەي ئەو راسىتىيە مېژوويەوھ ناكە لەگەل
 ئاڤىستادا دەقاودەقە. ئەگەر باسە مېژوويە كە لە بارەي كۆچەكەوھ راست
 بى، بۆچى دەبى ناوى ئەو شوپىنەي لىيەوھ رۆيشت درۆ بى؟ ئەو
 زانايانەي كە زەردەشت بۆ مادەكان دەگىرنەوھ بەو لايەدا دايدەشكىنن
 كە زمانى نووسىنى ئاڤىستا زمانى ئەو بووبى، واتە ئەو ولاتەي كە تىدا
 پەرورەدە بوو، چونكە ناشى كەسىكى رىڤنگ بگاتە لوتكەي دەبرىن بە
 پىوانەي ئەو سەردەمانەي كە لە ئاڤىستادا ھەيە. ئەگەر خاوەنەكەي

زمانی خه‌لکی تری به کارهینابی ئه‌وه‌ش بیانویه‌که به هاسانی به‌رپه‌رچ نادریتته‌وه چونکه جیده‌ستی هیزمان دیت که زه‌رده‌شتی ناچار کرد ولاته‌که‌ی خوی به‌جی بهیللی هر له به‌ر ئه‌وه‌ی داوای له خه‌لکی کردبوو نه‌فره‌ت له خوو و ره‌وشتی زالم له هه‌ندی بواری ژياندا بکه‌ن و به‌ده‌م گه‌یاندنی په‌یامه‌وه کوچی کرد و ئه‌وه‌نده مؤله‌تی نه‌بوو به شیویه‌که‌ فی‌ری زمانیکی بیگانه بی په‌یامه‌که‌ی پی بگه‌یه‌نی. له سیبهری گوشتاسپدا مایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی. ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌لگانه ئه‌وانه بیده‌نگ نه‌که‌ن که حاشا ده‌که‌ن، چ به‌لگه‌یه‌کی دی بو پیناسه‌ی ئافیس‌تا له‌مه‌گرده‌برتر له ئارادا نییه تا باوهر بینن. ئه‌وه‌ی ده‌بی لیره‌دا بگوتری ئه‌وه‌یه وشه‌ی pareto که ده‌لاله‌ت له ره‌تیبون ده‌کا، له ریشه‌دا «پار par» ه‌له‌وه‌ تیناپه‌ری که وشه‌ی «په‌ر» ی کوردی بی که ده‌کاته «ره‌تیبون» ئه‌گه‌ر «تی» ی له پیشه‌وه بی بیته «تیه‌ر» ی کوردی. به‌لام «Zamo زه‌مو» کوردی و فارسی لی هاوبه‌شن و له فارسیدا «زمستان» ه‌و له کوردیدا «زمسان و زستان» ه‌ ئه‌وه‌ش به‌گویره جیاوازی شیوه‌زار و له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا «ستان» بو زور وشه‌ی گرنگ ده‌که‌نه پاشکو «ئه‌م به‌لگانه له منه‌وه‌ن نه‌ک سه‌رچاوه‌کان»

قسه‌ له باره‌ی ئافیس‌تا و په‌راویزه‌کانیه‌وه کوتایی نایه بویه هه‌ر به‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی سه‌ره‌وه واز دیتم، به‌لام له سه‌ر کاریگه‌ری و رووداوه‌کانی ده‌وروبه‌ری و قسه‌ی زانایان له باره‌یه‌وه به‌رده‌وام ده‌بم و یه‌که‌م جار ده‌لیم زوربه‌ی زاناکان خوراسانی باکووری ره‌ژه‌لاتی ئیرانیان به‌ولاتی دووه‌می زه‌رده‌شت داناوه، ئه‌وه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی ولاتی خوی «ماد» ی به‌جی هیشت. خوراسانیش له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سییه‌می پیش زایندا ولاتی «پارت» ه‌کان بووه و ده‌وله‌تی ئه‌شکانییان

تیدا دامه زران دووه. ئە گەر ئەو بۆچوونەى ئەوان راست بێ، دەسبەردارى ئەوه دەبم که زەردەشت و ئافیسستا لە خەوارزم دەرکەوتبن. بە رای من لە بارودۆخى کۆچى زەردەشتدا، ئەو مەودا دوور و درێژە و بەو چەلى زستانە لە ولاتى مادەوه لە توانای خیزانیکى دەرکراو بە دەرە. مەودای نیوان ولاتى کورد و خەواریزم لە سەر نەخشە پیاو و بینیم، لە گەل سەرنجدانى رینگای پاشایانە دوو جار لە درێژای نەخشەى عیراق درێژترە و نەخشە نە پێچى تێدا بە نەههراز و نشیو یا شیو و شاخ، بەلام رینگا هەموو ئەوانەى تێدان. مەوداکە بۆ خوراسان نیوهى مەودای خەواریزمە و ئەمەش وا دەکا که پەيوەندى نیوان ئافیسستا و فەرهنگى ئێران پتەوتر بێ.

گوتمان پاشاکانى ماد چ نووسراویکیان لە پاش خویان جی نەهیشتوو و زمانیکیش دەقیکی وای نەبێ دەستوورى زمان و دەربرینی بپاریزی بوی هەیه بە درێژای رۆژگار و بە هۆى دوورى خیلەکانى لە یەکتەرەوه، لقوبۆى شیوه زارى لى بکەونەوه بێ ئەوهى پێوانەیه کیان هەبێ لە کات و دوورى شیوه زاره کان لە ریشهى خۆپانەوه، بۆى بگەریتنەوه و جگە لە ئافیسستا هێچى ترمان نییه بۆى بگەریتنەوه بۆ ئەوهى بزاین زمانى مادە کورده کان، لە رووى شیکردنەوه و جۆرهوه چ گۆرانکاریه کی بە سەردا هاتوو و لە ماوهى ئەو بیستوپینج سەدهیه دا چۆن گەشەى کردوو. ئەگەر ماوهیه ک ئافیسستا لە بیر بکەین، دوو سەرچاوهى ترمان هەیه که بۆ ئەوه بشین بکریتنە پێوانە بۆ زانینى رادهى ئەو گۆرانکاریه چاوه روانکراوانهى که لە سەردهمى مادەکانهوه بە سەر زمانى کوردیدا هاتوو. ئەو دوو سەرچاوانەش پارسی هەخامەنشى و پەهلەوین: فارسى سەردەم که سەرچاوه کهى پارسی هەخامەنشیه ئەوهنده لە ره گى خۆى دوور که وتۆتەوه، خەریکه لیکچوون لە نیوانیاندا نەمیتن. هەخامەنشى

زۆر له ئاقیستاوه نیزیکه، چونکه سهردهمیان له یه کهوه نیزیکی بووه،
 زۆریش له فارسی سهردهمهوه دووره چونکه سهردهمیان زۆر له یه کهوه
 دووره و ئه گهر په هلهوی له نیوان فارسی کۆن «هه خامه نشی» و فارسی
 ناوهندی و تازه نه بوایه ته پردیک، جیاوازی نیوانیان ئه وهنده زۆر ده بوو
 له هیچ بۆچوونیکیدا جیی نه ده بوو. له شوینه واره تۆمارکراوه کانی
 هه خامه نشی، که من له 400 وشه پتر ماوه ته وه، ئه وهش بۆ روونکردنه وهی
 زۆر لایهن بهش ده کا: یه که میان و گرنگترینیان ئه وهیه زمانی ئاقیستا
 جیاوازی له گه ل فارسی کۆندا ههیه و یه ک نین. دوومیان ئه وهیه که
 نیزیکیه تی نیوانیان، ئه و دهر فته ده دا که بۆ هه ندی وشه و دارشتن بۆ
 هه خامه نشی ونبوو بگه رپینه وه. سییه میان، له ماوه یه کی رپژهیی کورتی
 ده سه لاتی سلوکیدا گۆرانکارییه کی گه و ره و شیوکی قوول که وته رپژمان
 و شیکاری فارسی کۆنه وه چونکه په هلهوی دوای سلوکییه کان به
 شیوه یه ک دهر که وت که زۆر له هه خامه نشی و ئاقیستا جیاواز بوو و
 په هلهوی هاوکف و دهسته خوشکی فارسی ناوهنجی بوو و ده کرا فارسی
 له گه لدا پیوانه بکری چونکه فارسی ناوهنجی له سهردهمی سلوکیدا و له
 ماوهی ده سه لاتی ئه شانیه کاندا شیوازی نووسینی هه بوو. ئه وان ههش
 مه سه له گه لیکن پیوستیان به لیکۆلینه وه هه یه و لیره دا جیی نابیتته وه،
 بۆیه هه ره به وهنده ده سه ردار ده بم که له و چه ند دیره ی سهره وه دا با سم
 کرد، ئه وهش بۆ ئه وهی بگه مه ئه و ئه نجامه ی که کوردی، له گه ل
 ئه وهشدا به هۆی نه بوونی سه ره چاوه ی نووسراوه وه، له سه ره چاوه ی
 تۆمارکراوی خۆی دا براوه (به و حسییه ی که ئاقیستا کوردی نه بی)،
 پیوانه کاری ئه و مافه ده دا به جوړی بیر له بنه مای کوردی بکه ینه وه که
 به قه در گونجانی فارسی کۆن له گه ل بنه ما که یدا بگونجی و ئه و
 سه رنجه شی بۆ زیاد ده که ین که کوردی بۆی هه لئه که وتوو ه په یوه ندی

به سه‌رچاوه‌ی خۆیه‌وه بمیڤی، وه‌ک بو فارسی هه‌لکه‌وتوو، ئه‌وه‌ش راستیه‌که یارمه‌تی توێژه‌روه‌ده‌دا که له‌گه‌ل کوردیدا، که میژوو ماوه‌ی 25 سه‌ده‌ غه‌دری لی کردوو، به‌ویژدان بن. ئه‌گه‌ر کیشانه و پێوانه بکه‌ین ده‌بینین ئه‌وه‌نده‌ی کوردی به‌ ئافیس‌تاوه‌ وابه‌سته‌یه، فارسی نوێ به‌ فارسی کۆنه‌وه‌ وابه‌سته‌ نییه‌ و به‌لگه‌ی سه‌رباریشمان بو‌ ئه‌م بو‌چوونه هه‌یه‌ که په‌یوه‌ندیان له‌ رووی زمانه‌وانی و شیکارییه‌وه‌ پرد له‌ نیوان کوردی و ئافیس‌تادا دروست ده‌کا.

له‌وانه، پاشگری «نات» له‌ ئافیس‌تادا که‌ره‌سه‌یه‌که‌ ناو ده‌کاته‌ ناوی واتا (اسم‌المعنی). شیوه‌ی ئه‌مه‌ له‌ فارسیدا نییه‌ به‌لام له‌ کوردیدا هه‌یه‌ و له‌ شیوه‌دا لێی نیزیکه‌ و له‌ ئه‌رکدا وه‌ک یه‌کن، ئه‌وه‌ش ناوی واتایی «ئه‌تی، ایه‌تی، تی». ئه‌وه‌ پاشگریکه‌ سه‌ی شیوه‌ی هه‌یه‌ و په‌یوه‌ندی به‌ پیکهاته‌ی ئه‌و وشه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ که له‌ رووی ریزمانیه‌وه‌ پیشی ده‌که‌وته‌وه‌. وشه‌ی «ئامر، تات» له‌ کوردیدا ده‌گۆرێ و ده‌بیتته «نه‌مرایه‌تی، نه‌مره‌تی» به‌ واتای نه‌مری. «ئه‌ی وشه‌ی یه‌که‌م بو‌ نه‌فیه‌ و له‌ دوومدا «نه» به‌رانبه‌ریتی و «مر» له‌ هه‌ردوکیاندا مردنه‌ و «ئه‌مر، نه‌مر» ده‌بنه‌ نه‌مردن. ئه‌وجا «تات» له‌ یه‌که‌مدا و «ایه‌تی، و هیه‌تی» بو‌ جیاکردنه‌وه‌یه‌ و واتا که ده‌بیتته «نه‌مری، نه‌مردن — نامردن». له‌م ده‌رفه‌ته‌دا ئه‌وه‌ ده‌لێم که ئه‌و «ئا»ی نه‌فیکردنه‌ له‌ ئینگلیزیشدا هه‌یه‌: sexual و gasexual هه‌ی تریش زۆرن و له‌ سه‌رده‌می پیش دابه‌شبوونی خپله‌ هند و ئه‌وروپیه‌کانه‌وه‌ ماونه‌ته‌وه‌. به‌لام ناتوانم سه‌رم له‌وه‌ سو‌ر نه‌میڤی که ئه‌و «ئه‌ی» له‌ عاره‌بیشدا له‌ سه‌ر شیوه‌ی «افعل - ئه‌فعه‌له» ده‌سه‌ردان ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک «افلس - ئه‌فله‌سه» و «اعذر - ئه‌عه‌زه‌ره» و بیانوو به‌ ده‌ست پیاوه‌وه‌ ناهیلێ. ئایه‌ ئه‌مه‌ ریکه‌وته‌ یا دراوسیتی سامی و ئاری کاریگه‌ریی خۆی هه‌بووه‌؟

نموونهی تریش له سهر پاشگر که هاوشیوهیه، ئهوهیه که زۆر وشه‌ی
 ئاقیستا له فارسیدا نین کهچی له کوردیدا ههن، وهک وشه‌ی «pasu»
 په‌سو» به واتای مه‌ر که له فارسیدا نییه و له کوردیدا له سهر شیوه‌ی
 «paz په‌ز» هه‌یه. له لاپه‌ره 305 و 306ی «فرهنگ ایران باستان» دا،
 پور داود ده‌لی: وشه‌ی vareghan فاریغان له کوردیدا «پاله‌وان» هه
 ئه‌وه‌ش ناوی په‌له‌وه‌ریکی گوشتخۆره که له باز بچوو‌کتره و وشه‌ی له‌و
 بابه‌ته له فارسیدا نییه.

له باره‌ی «فاریغان و پاله‌وان» هوه، ده‌بی ئه‌وه بگوتری که ده‌نگی «v»
 له ئاقیستادا، له‌گه‌ل تیپه‌ربوونی کات، له کوردی و فارسی و زمانی تردا
 گۆراوه و بوته‌ چهند ده‌نگیکی وهک «ب»، «ر» یش بوته «ل»،
 «غ» یش بو ده‌نگی تری وهک «ز» و «ز»ی فارسی، له زۆر وشه‌دا و
 لیره به پینی ده‌ستووری ده‌نگگۆرین گۆراوه. «و» بوته «فارغن» و
 «پاله‌وان». له ئاقیستاییدا ده‌نگی «ل» ههر له بنیی نییه و له
 هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌ویدا به‌ر چاو ده‌که‌وی و پی ده‌چی دواتر په‌ربیتته
 ناو زمانی کوردی و زمانه ئیرانییه‌کانی تره‌وه. ته‌نانه‌ت شاخی «برز»ی
 باکووری تاران له ئاقیستادا به «Hara berezaiti» هاتوو و له کوردیدا
 وهک خۆی ده‌بیتته «هه‌ره به‌رزایه‌تی» و له فارسیدا وه‌رگیرانی له‌و
 شیوه‌یه نییه.

نموونه‌ی وشه‌ی «aurva هورقه» به واتای «ته‌واو، بی که‌موزیاد» ه و
 ئه‌مه‌ش ئاقیستاییه و ویتنه‌یه‌کی له کوردیدا ماوه به هه‌مان وانا، ئه‌وه‌ش
 وشه‌ی «ئیرۆ»یه. لابرده‌نی وشه‌ی «ه» له سه‌ره‌تای وشه‌ی کوردیدا
 دیارده‌یه‌کی باوه و گه‌لی جار ده‌بیتته هه‌مزه و به‌و پینه، ئه‌و وشه‌یه
 ده‌بیتته «aurva» و «v» ده‌گوتری و ده‌بیتته «و». ئه‌وه‌ش به پینی
 ده‌ستووریکی تری ده‌نگ و نیزیکیه‌تی نیوان ئه‌و وشه‌یه و «ئیرۆ» دا.

وشهیه ک که تهمه نی سی ههزار سال بی تهمه نی هه ر به سهردا دی و تهمه وشهیه له فارسیدا نییه.

ههروهها وشهیه «vizm» که به واتای «خزم» دی، به پی گورینی دهنگی «v» بو دهنگی تر له بابته ئیرانییه کاند، له کوردیدا بوته «khizm». دیتیشمان چون «فشتاسپ» گورا و بووه «گشتاسپ». وینه ی تهمه وشهیه ش له فارسیدا نییه.

وشهیه «azan» تهمه «به واتای «خور» له ئافیس تادا ههیه و له کوردیدا بوته «گزننگ» به واتای تیشکی خور له کاتی به یانیدا و هیچ شتیکی تر، جگه له خور، بو روشنایی به کار نه هاتوو. له وینه ی تهمه ش له فارسیدا نییه.

له وشهیه «uzayeirina» ی ئافیس تادا که خوراوا بوون ده گه یه نی، سه ره تاکه ی «uz» تهمه «هه مان وشهیه «وزه» ی کوردی سه رده مه و واتای وزه ی به رز کردنوه ده دا و له ئافیس تادا به هه مان شیوه یه و له فارسیدا بوونی نییه.

«shapik» چاکه تیک بووه گهنجی زه رده شتی، کاتی گه شتوونه ته تهمه نیکی دیاریکراو له به ریان کردوو. تهمه وشهیه به هه مان ااتا و شیوه له کوردیدا ههیه به لام چ په یوهندی به ریوره سمی ئایینی زه رده شتیوه نییه، چاکه ت و برایه وه. تهمه له فارسیدا نییه و نه بوونی زور سهیره.

وشهیه «دختر» ی فارسی که له ئینگلیزیدا «daughter» به رانبه ریتی له زمانه ئیرانییه کاند «Dughdu» بووه و ناوی دایکی زه رده شته و ئیمه لپی بی به شین و جگه له ناوچه یه کی به رته سک که «دوت» به کار دیتن، به کاری ناهینن.

وشه‌ی «rapithvina راپثینا» له ئافیس‌تادا ده‌کاته کاتی نیوه‌رۆ و چی دی، نه له کوردیدا به‌کار ده‌هیندری نه له فارسیدا. به‌لام له کوردیدا وشه‌یه‌کی تر هه‌یه که «فراقین» ه و ده‌کاته ژهمی نیوه‌رۆ و نیزیکیه‌تی له‌گه‌ل ئه‌و وشه‌یه‌دا ئاشکرایه:

راپثین	کاتی نیوه‌رۆ
فراقین	ژهمی نانخواردنی نیوه‌رۆ

ئاشکرایه ونبوونی یه‌که‌م له کوردیدا، وه‌ک وشه‌ی «ئه‌ز ئایه‌رینه» که کاتی ئاینیه و به‌ژماره‌ پینچه، بۆ ونبوونی ئاینی زه‌رده‌شتی ده‌گه‌رپه‌وه. ده‌شی به‌و جووره‌ وشانه‌ درێژه به‌لسته‌که‌ بده‌ین به‌لام ئه‌وه به‌ پینووست نازانین و له‌گۆشه‌یه‌کی تره‌وه‌ ده‌روانین که ئه‌وه‌ش گۆرینی ده‌نگه‌ له‌ وشه‌ ئیرانییه‌کان و زۆر وشه‌ی سه‌ر به‌ ئافیس‌تا، ده‌بینین هه‌ندی له‌ ده‌نگه‌کانی خۆیان له‌ وشه‌ کوردیه‌ هاوشیوه‌کانیادا پاراستوه، ئه‌وه‌ش به‌ پینچه‌وانه‌ی فارسییه‌وه. یه‌کی له‌و وشانه‌ «zrayah زه‌ریه» یه‌ به‌ واتای زه‌ریا و له‌ کوردیدا بۆته «زه‌ریه» و له‌ فارسیدا بۆته «ده‌ریا». وشه‌ی «zamatar زاماته‌ر» که‌ زاویه، له‌ کوردیدا بۆته «زاوا» و له‌ فارسیدا «داماد» ه. وشه‌ی «asu» ی ئافیس‌تایی به‌ واتای مامز له‌ کوردیدا بۆته «ئاسک» و له‌ فارسیدا «اهو». وشه‌ی «مسیه» ش به‌ واتای ماسی، له‌ کوردیدا «ماسی» یه‌ و له‌ فارسیدا «ماهی» یه‌.

وشه‌ی «vahrka فه‌هرکه» له‌ ئافیس‌تادا گورگ ده‌گه‌یه‌نی و ئیستا گوندیک له‌ نیزیکی هه‌ولێر به‌ ناوی «به‌هرکه» وه‌ هه‌یه. ئه‌و وشه‌یه گۆرا و له‌ هه‌ردوو زمانه‌که‌دا بووه‌ گورگ، به‌لام شیوه‌زاری زازایی

کوردی «ف» که یان هیشتۆتهوه به «verg فه رگ» ده یلین. ته ماشای لاپه ره 2 ی به ربانگی ژماره 7 بکه که له ستۆ کهۆلم دهرده چی.

به لام وشه هاوبهش و هاوشیوه کانی کوردی و فارسی، ئه وانهی سه رچاوه یان بۆ ئافیس تا ده گه رپته وه، ئافیس تاییه کان زیاتر له کوردیه وه نیزیکن نه ک فارسی، ئه وهش له بهر دوو هوۆ که که می تیشکم خسته سه ریان به لام دوو پاتکردنه وه ی بی سوود نییه:

هوۆ یه کهم ئه وه یه به به لگه سه پاوه که زمانی فارسی له گه ل زمانی ئافیس تا دا جیاوازه، به لام بۆ زمانی کوردی ئه وه نه سه پاوه.

هوۆ دووهم ئه وه یه پیغه مبه ری ئافیس تا کورد بووه و له پیناوی بلاو کردنه وه ی په یامه کهیدا، بۆ دهره وه ی هوژه که ی خوۆ کوچی کردووه.

ئه گه ر له خراپترین حالدا بسه پیندری که زمانی ئافیس تا له زمانی کوردی جیا یه و زهرده شتیش پیاویک یا په یامه ربیکی نا کورد بووه، ئافیس تا هه ر وه ک که له پووریکی کراوه ی هه موو گه له ئیرانییه کان ده مینیته وه و قامووسیکه هه ر یه که له و گه لانه کاتی که موکوری وا له خویدا ده بینی په یوه ندیه که له پووریه کانی لاسه نگ بکا، بی مروه تیه بۆ گه لیک ده سه بهرداری ئه و که له پووره ده وله مه نده بی و بۆ خه لکانیکی لیگه ری که به روگری نین، یا هه ر به هه وهس ده سه بهرداری به شه که ی خوۆ بی.

فارسی، له ری ده سه لاتی ده ولتی و ئاینیه وه ده سه لاتی کوردی ویران کرد و بۆ پارسه هه خامه نشیه کان گواسته وه و تا ئه ندازه ی زه وتکردن بۆ بهر ژه وهندی خوۆ دهستی به سه ر ئافیس تا دا گرت و بۆ هه خامه نشیه کانی گواسته وه و له ئافیس تا وه پله و پایه یه کی وای له ده سه لات و خوړیکهستن بۆ خوۆ دا بین کرد گه یان دیه ئه وه ی بچیته

ریزی سه‌روهت و که‌ره‌سه‌ی هر‌سکردنی خورا‌که‌وه چون‌که فارسی تا
 ماوه‌ی پتر له دوو سه‌د سال له دوا‌ی رووخانی ده‌وله‌تی کورده ماده‌کان
 و ده‌سه‌لاتی هه‌خامه‌نشیه‌کان به‌روگری ده‌سه‌لات و ئاین بوو و
 هه‌رچییه‌کی له باره‌ی ئاین و دنیا له ئافیس‌تادا هه‌بوو به‌گویره‌ی
 به‌رژه‌وه‌ندی خو‌ی گواسته‌وه و له‌گه‌ل فارسی «پارسی» له‌و ماوه‌یه‌دا،
 وه‌ک عاره‌بی و قورئان یه‌کسان بوون و هیچ شا و میر و وه‌زیریک یا
 سه‌رکرده و پاریز‌گاریکی ناو ده‌سه‌لات و هیچ موبه‌د و هیربد و زوت و
 ئەتریات و که‌سی تر له‌ پیاوانی ئاین نه‌بوو فارسی سه‌ر به‌ ده‌سه‌لاتی
 شاه‌نشا نه‌بی و هه‌رچییه‌کی ده‌نووسی یا ده‌یگوت یا ده‌یخویند یا به
 وانه‌ ده‌یگوته‌وه یا جار‌ی بو‌ ده‌دا، هه‌مووی، پیاو و گوته و ریوره‌سم، ملکی
 فارسی کۆن بوون. ته‌نانه‌ت دوا‌ی ئەوه‌ی نه‌گه‌تیه‌که‌ی ئەسکه‌نده‌ر
 رووی له‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان کرد و خاوبوونه‌وه‌ی شارستانه‌تی پارسی له
 سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی سلوکیدا لیکه‌وته‌وه و هه‌رچییه‌کی له‌ ده‌سه‌لات و
 ئاینی کۆن مابووه به‌ شیوازی پارسی دار‌یژران و به‌ شانازی پارسی
 ده‌ژمیردران. ئەوجا نو‌ره‌ی په‌هله‌وی هات که‌ زمانی ده‌سه‌لاتی
 ئەشکانیه‌کان بوو و تیکه‌له‌یه‌کی پارسی «هه‌خامه‌نشی» بوو و ده‌فری بوو بو
 که‌له‌پووری ئیرانی و ماوه‌ی چوار سه‌ده‌ رۆلی گواسته‌وه‌ی دیت تا له
 چاره‌کی یه‌که‌می سه‌ده‌ی سییه‌می زایندا گه‌یانده‌ ده‌ست فارسه
 ساسانیه‌کان و ماوه‌ی چوار سه‌ده‌ی پیش هانتی ئیسلام، فارسی ناوه‌نجی
 بووه به‌روگری هه‌موو شارستانه‌تی ئیران.

ئەگه‌ر له‌ سه‌ر گێڕانه‌وه‌ی رووخانی ده‌سه‌لاتی ساسانی بوه‌ستین یا تا ئەو
 ده‌مه‌ی، دوو سه‌ده‌ دوا‌ی فه‌تحی ئیسلامی، که‌ فارسی هی‌زی به‌ به‌ردا
 هاته‌وه به‌ دوا‌یدا بچین، ئەنجام هه‌ر یه‌کینکه‌ چون‌که ره‌گه‌زی فارسی به

خۆ و به زمانه فارسییه نوییه که یه وه وه ک نوینهری شارستانه تی ئیران به بهرۆگریی ئه و شارستانه تییه مایه وه و زمانی کوردیش تا دواى هه زار سالی بى خاوه نی، له رووی سیاسی و شارستانه تی و ئابوورییه وه نه تیوانی مملانیی زمانی فارسی له سه ه میراتیکی ونبوو بکا که چرنۆکی ده سه لاتداری تیدا چيندرابوو. وه ک چۆن کورد له گوشه ی له بیر چوونه وه دا مایه وه، «کوردی» ش وه کی خۆی، له په ناوپه سیوی پشتگوپه خستندا مایه وه. له رووی زمان و شارستانه تییه وه، به هه چ جورى مه ترسی له وه دا نییه وه ک ده بیستین هه ندی له میره کورده کان دواى له ناوچوونی ده سه لاتى ساسانى هه ستی هه سانه وه یان کردوو و وه ها بووه که به پیره وه چوونی کورد بو ئیسلام و باور پیهینانی راستگوپه یان به و له پیناویدا قولى هه لمالیی و ئیسلام له و باوه ره دووری به خاته وه که له رپوره سمه ئاینیه کاندایه وه نه وه که سه رچاوه یان له ئاقیستاوه بوو و به ره فتار و گوتنیش خواپه رستی زه رده شتیان له بیر کردبوو و دووریش نییه به هوی دابراى دوانزه سه ده وه، میژووی خوشی له بیر چووبی و به هوی نه بوونی شوپنه واری نووسراوه وه که به ر چاوی کورد که وتبی پى ده چى نه خوینده واری هه موو کون و که له به ریکی له کورد گرتبی چونکه په یوه ندی به و ئه رکه ئاینی و دنیا یانه وه نه بووه که له باره ی به نووسین و رۆشن بیرییه وه بووبی و هه چ جی گومان نییه که یادی ماده کان ماوه ی دوانزه سه ده له بیره وه ری کوردا ماوه ته وه و له سه ر زاران، له نه وه یه که وه بو یه کیکی دی گوازاراوه ته وه له کاتی کدا له میژووی دانپیدا نراوی سه رده می ساسانییه کاندایه که پر له داستان، ته نها ناوی شای فارسه کان و ئه شکانییه کان له سه ر هیلک ها تووه که به رده وام له به رزبوونه وه دابوو تا گه یشتوته هه خامه نشیه کان و موبه د و هه ربه ده گه وره کانی وه ک: تن سر و ئازده میه راسندان و هی دی.

هه‌رچۆنی بێ، کورد له هه‌ر کاریکدا که په‌یوه‌ندی به‌ ده‌سه‌لات و ئاین و میژوووه‌هه‌بووبی حسییی بۆ نه‌کراوه‌ و وه‌ک داروده‌سته‌ی شایه‌کان نه‌بێ قه‌ت ئاو‌ری لی نه‌دراوه‌ته‌وه‌. ره‌نگه‌ جاروباریک و له‌ هه‌ندێ باری نا‌ئارامی و لاسه‌نگبوونی ده‌سه‌لاتدا که‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی فارسی توانای خۆی به‌ ده‌ست هه‌ینایه‌وه‌ رووی دابی، مه‌ودای نه‌فه‌سکی‌شان بۆ کورد به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ره‌خسابی، هه‌رچه‌نده‌ له‌ هه‌مان کاتدا، به‌ هۆی نه‌بوونی ئاسایشه‌وه‌ گه‌لی په‌ته‌تی و ناخۆشیشی به‌ سه‌ردا هاتبێ، چونکه‌ پێوانه‌ کاری له‌ چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌ییدا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی به‌رده‌وامی و مانه‌ویه‌ به‌رانه‌ر که‌ره‌سه‌ی قرتان‌دن و دا‌برین و هه‌رسکردن، که‌ له‌ کاتی ئارامی و به‌هه‌یزی ده‌سه‌لاتدا بۆ ئه‌و به‌هه‌زه‌ به‌رانه‌ر به‌ لاواز ده‌ره‌خسین، کاتی چ کیشه‌ی نه‌بێ و هه‌ر کاتی ویستی ئه‌و سه‌ره‌ به‌هه‌نجینی که‌ بۆ سه‌ره‌فرازی ئاو‌ر ده‌داته‌وه‌ ده‌به‌هه‌نجینی و که‌سه‌یش ده‌ست نه‌خاته‌ پێش ده‌ستی.

باسی ئه‌و لایه‌نانه‌ جێ ده‌هه‌یلم که‌ بۆ مانه‌وه‌ یارمه‌تی کوردیان داوه‌، وه‌ک گه‌لیکی خاوه‌ن سیما و تاییه‌تمه‌ندی و زمانی خۆی که‌ ماوه‌ی 25 سه‌ده‌ خۆی گیف کردۆته‌وه‌ و تووره‌ بووه‌ و خۆشته‌رین کاتی خۆی له‌و کاتانه‌دا دیوه‌ که‌ بشیوی و نا‌ئارامی هه‌بووه‌ و چنگی ده‌سه‌لاتداری بێگانه‌ له‌ ناقرگه‌ی شل بووه‌ و ئه‌وه‌ش له‌ پێشکه‌شکردنی واقعی زمانه‌که‌یدا، له‌ گۆشه‌نیگای به‌رچاو‌روونییه‌وه‌ له‌م گوتاره‌دا یارمه‌تیمان نادا. ئه‌گه‌ر سه‌رنجی زمانی کوردی بده‌ین که‌ پێناسه‌ و ده‌فته‌رنفوس و جنسیه‌تی و وه‌ک پێست، گوشت و ئێسکه‌کانی دا‌پۆشیوه‌ و ده‌یپاریزی، سه‌رمان له‌وه‌ سو‌ر ده‌می‌نی که‌ چۆن وه‌ک زمانیک به‌ زندوویی ماوه‌ته‌وه‌ و توانای گه‌شه‌کردنی هه‌یه‌ و که‌ره‌سه‌ی ته‌واوی در‌برینی هه‌یه‌ و توێشه‌به‌ره‌ی قامووس و رێزمان و په‌یوه‌ندی وای تیدان که‌ بۆ په‌ره‌سه‌ندن له‌ رووی

رۆشنبیری سهردهم ئاواله بی تا ئهوهی بهوپه‌ری بی لایه‌نییه‌وه، له هه‌ندی جیی نووسینه کوردیه‌کانمه‌وه بۆ عاره‌بی تاقیم کردۆته‌وه و له وه‌رگێرانی ئه‌وه ده‌ربهرینه‌ی که له منداڵدانی میژوووه‌وه پیوه‌ی لکاوه، نارحه‌تی زۆرم هاتنه‌ پێش و هانام بۆ لیکدانه‌وه‌ی واتاکانیان برد و سه‌ره‌له‌نوی دامرشته‌وه. ئه‌وه خه‌سه‌له‌تی ئه‌وه زمانانه‌یه که توانا و ره‌سه‌نایه‌تیان تیدا به‌هیزن. ئیستا که گه‌یشتووینه‌ته سه‌رده‌مانیک ئه‌وه مژده‌یه‌ی پییه که گه‌لانی تیدا له ناو ناچن و هیممه‌تی نه‌ته‌وه‌کان ری نادا ته‌نانه‌ت جووری گیانداره‌کانیش بغه‌وتین. ئه‌گه‌ر رینکه‌وتی باش و به‌ختی یار ئه‌وه بی که هه‌ندی‌کمان ماوه‌ی نێزیکه‌ی دوو هه‌زار و چوارسه‌د ساڵ له‌گه‌ڵ برا عاره‌به‌کانماندا ژیاوین و ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وه ماوه‌یه به‌ خیریش تیپه‌ر نه‌بووبی تیکه‌لیکی خیر و شه‌ر بووه و خیری له‌وه شه‌ره‌ی پتر بووه که هیچ میلیه‌تیک نییه‌ خۆبه‌خۆش ژیاپی، دووچاری نه‌بووبی. مافی خۆمان به سه‌ر خۆمانه‌وه هه‌یه و مافی عاره‌بیشمان به سه‌ره‌وه‌یه تا ئامیزی برایه‌تی کورد و عاره‌ب بقۆزینه‌وه و ئیمه‌ی قه‌له‌مه‌ده‌ست به‌وه ئه‌رکه میژووویه هه‌ستین که له ئه‌ستۆماندا به‌ش زه‌وتکراوه‌کانمان وه‌رگرینه‌وه و دوا‌ی رۆشنایی رۆشنبیری سه‌ردهم، میراتی شارستانیان وه‌رگرینه‌وه،

ئه‌وه سه‌رده‌مانه‌ی که به‌ پشتشکاندن تیپه‌رین و به‌ که‌رامه‌ت و بوون و زمان و زه‌مینی خۆمان نرخمان دا، مافمان ده‌ده‌نی و هه‌ست به‌وه ئه‌رکه ده‌که‌ین ئاقیستا بکه‌ینه به‌لگه‌نامه و «تا‌پۆی کوردی» و خاوه‌نداریتی خۆمان بۆ هه‌ر وشه‌یه‌کی که له ئاقیستادا هه‌یه و فارسی زه‌وتی کردوووه و له دادگای میژوو‌دا ده‌ستی به سه‌ردا گرتوووه، به‌سه‌لمینین. ئیمه‌ خاوه‌نی ئه‌وه زمانه‌ین که قسه‌ی پی ده‌که‌ین و ده‌سه‌ررداری ئه‌وه وشانه‌ نابین که هاوشیوه و هاوواتایان له فارسیدا هه‌یه چونکه ئه‌وه لیکچوون و

هاوشیویه تهنها له زمانه ئیرانیه کاندایه نییه به لکو له نیوان زمانه ئیرانیه کان و سانسکریتی و ئەوان و زمانه کانی ئەوروپاشدا ههیه که له سه رچاوهی هندوئه وروپیی که وتوونه تهوه. ئەو بنه مایه قه بووله داوا له داگیر کهر و زهوتکه ر بکری دهست له داگیر کراو هه لگری و بیداتهوه خاوهنی خۆی نه ک لایه نی تالانکراو ناچار بکا دهسبهرداری ئەوهش بی که له لای ماوه تهوه و دهستی له بنی هه مانه وه پی ده ر بکری. ئایه کهس له و جیهانه دا ههیه عاره بی داگیر کراو ناچار بکا دهست له و وشانه هه لگری که هاوشیویه یان له زمانی داگیر که ردا ههیه، ئەوهش بو ره واندنه وهی تۆمهت و رازیبوون به داگیر کاری؟ ئیمه خاوهنی زمانی خۆمانین و هه رچیه کی له ئاقیستا و ئاینی زه رده شتدا ههیه په یوه ندیان له گه ل زمانی ئیمه نیزیکتره و له ویزدانی پیاویکی کورده وه هه لقولاره و ئەو نارازیبوونه ی که لاملیک ده ریده بری گوایه خۆبه ستنه وه به زه خیره یه ک که یه کلای نه بوته وه، کاریکه رهت کراوه ته وه، چونکه رازیبوون به وه راگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانه و هه یچ زمانیک نییه ئیستای یه کلای کراییته وه، له کۆنه وه یه کلای بوویته وه و عاره ب و کورد و ترک و عه جه م له م لایه نه وه یه کسانن. نه ته وه ی کورد ره گدا کوتاوی ناو ئیسلامه و باوه ری راستی ههیه و به دل سوژی خزمه تی قورئان و زانسته عاره بیه کانی کردوو و کهس له و لایه نه وه پیشی نه که وتوته وه، تا ئەو ئەندازه ی خۆی بیر چۆته وه و وه ک نه ته وه کانی دی دوا ی چا و کردنه وه و فره وانبوونی هیواکانی پی خۆشه زمانه که ی خۆی به زادی میژووی خۆی ده وله مه ند بکا و به شی خۆی لی وه رگری، نه ک به زیاده وه، به لکو هه ندی به که می شه وه. قه یدی ناکا. وه رگرته وه ی میرات له بارودوخی کوردا وه ک وه رگرته وه ی شوینه واره میژووییه کانه جا په یکه ر بن یا هه یکه ل یا نه خش بن و مه به ستیش په رستن نییه به لکو رازاندنه وه ی

خانەى شویتەوار و کردنیەتى بە بەلگەى دەولەمەندیی میژویى. کەس بیری لەووە نەکردۆتەووە گای بەلدار بەو بیانوووە تیکبشکیتى گواپە شویتەواری بپەرستییە و کەس لە ترسی گەرانهووە بەرەو بپەرستى و خراپەکارى خۆى لە ناوی لات و عوزە و مەنات و شەیتان لانهداووە. ئەو شویتەوارانەى کە لە فالگری و ئەستیرەزانى ماونەتەووە نەبوونەتە هۆى قۆلەلمالین بۆ لەناوبردنیان. تەنانت شیعری رووتیش کە دەکرى دەستبەرداریان بن، هەرەوھا قسە لە بارەى لەشفرۆشییەووە لە کتیباندا بە ئەمانەت پارێزراون چونکە زەخیرەى داھیتان و جوان دارپێزراوون نەک بۆ دووبارەبوونەووەی فەسادى. عارەبایەتى مافى خۆپەتى شانازى بەو زمانە پێشکەوتوووە بکا کە خەلکى سەردەمى «جاھیلی» قسەیان پێ کردووە و شیعریان پێ نووسیووە و قەشە و رەبەن بە شیوہیەک پەخشان و شیعریان گوتوووە کە لەگەڵ سەردەمەکەدا نەگونجاووە. داواى مەحەل لە عارەبایەتى ناكرى جاھیلی ناچار بکا بە جوړى شیعەر و پەخشان بنووسن ئەبو زەرى غیفارى لێیان رازى پێ لە کاتیکدا سەد سەل داواى جاھیلی بوووە. ئارامى و سریانى ماوہى چەندین سەدە خزمەتى دەربارى فارسى و ئەشکانى و رۆمانیان کردووە و زۆر لە نووسەرانى شایەکان ئارامى بوون و بە هۆى مانەوہى زۆرى ئەوانەووە لە خزمەتدا، وشەى ئارامى چوونە ناو نووسینى پەهلەوییەووە و بە شیوازی پەهلەوى دەخویندرانەووە. ئەوہش بوووە هۆى دروستبوونى زمانیکى سەیر و ناوى «ھوزقارش»¹ لى نرا کە لە ھەزار وشە زیاترى لەخۆ دەگرت. وشەى تری ئارامى ھەبوون شیوازی خوێان پاراستبوو بەلام نیشانەى پەهلەوى لە ریزماندا خراوە

---

1. پێ دەچى ئەو زمانە لە شیوہى لینگوا - فرانکا بووبى کە زمانى کەشتیەوان و جامباز و بازرگانەکانى ولاتانى دەورووبەرى دەریای سى ناوەرست بوو و ولاتە عارەبیبەکان بە ئیسپانیان دەزانى و فەرەنسیبەکان بە عارەبیبان دەزانى و تیکەلەیک بوو لە وشەى عارەبى و ئیسپانى و فەرەنسى. ح.ک

سهریان. ئەوێ پرۆوی دا و بۆی هه‌بی له‌وه‌ش زیاتر پرۆو بدا و که‌سێش ئارامیه‌کان تۆمه‌تبار نا‌کا و گومان ناخاته‌ سه‌ر زمانی ئارامی و داوا نا‌کا ئەو و‌شانه‌ لابه‌رن که‌ بوونه‌ که‌ر بۆ رابواردنی شایه‌کان. عاره‌بی به‌هێز و ده‌وله‌مه‌ند رینگر نه‌بوو له‌وه‌ی وشه‌ی ئارامی تیدا بن چونکه‌ زمانیکه‌ سامی بوو و له‌ دوورگه‌ی عاره‌بییه‌وه‌ هاتبوو. میله‌تان به‌و موسیبه‌تانه‌یان له‌گه‌ڵدا نا‌کرێ که‌ هاریونی و دوا‌بی، دوا‌ی هارین له‌ سه‌ر نا‌پاکزی سه‌زای ناده‌ن و به‌ ئیفلاس پیکردن پاک نا‌کریتته‌وه‌. زمانی کوردیش که‌ داوا‌ی مافی میژوویی و میراتی خۆی ده‌کا، له‌ پرۆوی هه‌سه‌تکردنه‌وه‌ به‌ بوونی خۆی و به‌ ئاشکراکردن و راپه‌رین دژی داگیرکردن نه‌ک پارانه‌وه‌ و ده‌رۆزه‌کردن و سه‌ووکایه‌تی یا ورووژاندنی گومان. من ئەمه‌ ده‌لیم و کوردیکیش نه‌بووه‌ هه‌ولێ دابه‌ به‌ زمانه‌ کۆنه‌که‌ی پینه‌وپه‌رۆی کردبێ یا له‌ نووسیندا به‌ «باز» و «به‌سه‌م» خۆی هه‌ڵنای و نه‌مبیس‌تووه‌ کوردیک شتیکی گوتبێ و له‌ ئافیستای سوپه‌ی وه‌ک شاعیریک به‌رانه‌ر ناوی «زه‌مه‌م» پیش هه‌زار سال گوتوویه‌تی:

فارسه‌کان له‌ سه‌ر زه‌مه‌م زه‌مه‌میان کرد
 ئەوه‌ش له‌ باوباییرانی هه‌ره‌ کۆنیانه‌وه‌یه

ئوه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ «سابور» له‌ چه‌چه‌ درۆکه‌یدا که‌ به‌ پێی ئەو باوه‌ره‌ی که‌ له‌ سه‌ری راهاتبوو «زه‌مه‌مه‌» ی کردووه‌. (ل 393 مزدیسنا و ادبی پارسی - قسه‌که‌ی له‌ یاقوت و مه‌سه‌عودیه‌وه‌ وه‌رگرتووه‌).

به‌لام رۆشنییری سه‌رده‌مانه‌ی کوردی له‌ سه‌ره‌تای رینگادایه‌ له‌ بواری به‌ستنه‌وه‌ی نوێیه‌وه‌ به‌ کۆنیه‌وه‌ و پرکردنه‌وه‌ی به‌شه‌ بۆشه‌ لیکدوووره‌کانی مه‌ودای میژوویی و پانتایی فره‌وانیان. هه‌تا ئیستاش میژوویه‌کی په‌سه‌ندکراوی کوردی نییه‌ قوتابی کورد بیخوینێ و له‌ هه‌موو جیهاندا، ئەوه‌نده‌ی من ئاگادار بم، ریکخراویک نییه‌ ته‌کلیف کرابێ یه‌ک دلۆپه‌

ئاو برژیتته سهر يه ك دانه تۆوى هه موو رۆشنبيرى كوردى كه خهريكه هه موو نيشانه كانى رېنگاى نىوان كۆن و نوپى بزر ده بن. خۆ ئه گهر كوردىك رۆوبه رۆوى ئه م كاره بېتته وه كه له بهر مه زنيه كهى سامى لى ده كرى جگه له وهى مه تر سىداره و به كيشه و سه ره هيشهى وايه هيممه ت ده با، له م هه موو جيهانه دا يه ك ده ست نايىنى ته له قاميشىكى بۆ هه وادا تا له و زه رىا هاره ده ربازى بكا كه سى هه زار سالى نه بوونى و په رده و ته مى به سه ردا دراوه، كه نىازى وايه لى بپه رپته وه و بگاته كه نارى ئاسووده يى. له رۆوى نار هه تى په رينه وه وه بۆ كه نار له تا قى كرده وهى خۆم ئه مه ت بۆ ده گىر مه وه:

يه كى له رپۆره سمه كانى رېزى ئاگر لاي زه رده شتیه كان ئه وه يه نزاخوين چله دارىكى «به رسم» ى به دهسته وه بى (تا ئىستا زانا كان پىناسه ئه و دره خته يان نه زانيوه، پىم وايه من له نووسىنى كدا ناساندوومه) ... پانايى هه ر چلىكى، ده بى هيندهى دنكه جۆيه ك بى. ئه م دنكه جۆيه ش ناوى له ئا قىستا هاتووه «yava يه فه» و وشه كه به پىنى ياساكانى ده ننگورين گۆراوه و بووه به «جه و» له فارسيدا و «جۆ» له كورديدا و وشهى «يه فه» له بنه رده تا هه موو دانه ويئله يه ك ده گه يه نى نه ك جۆ به ته نها. له م بابته شاراوويه زه نىم بۆ وشه يه كى تىكه لى كوردى چوو ئه وىش «دانه ويئله» يه. يه كه م به شى دانهى دانه و به شى دووه مى كه ره سهى بچوو كرده وه يه. مايه وه به شى ناوه راس ت «وى» كه هه مان «yava يه فه» يه و كه وتۆته ژىر كارى گه رى ده ننگى ناوچه كانى كورد و «ف» يان تىدا ده بېته «و» و وه ك چۆن يونس ده بېته وىنس و يۆنان ده بېته وىنان، ئه وىش پىش «ى» ده كه وىته وه. له برى «يۆله» گوتوويانه «وى له - ويئله» و ناوه كه ش ئاوه اى لى هاتووه: دانه يۆله بۆته دانه ويئله.

ئەوێی که پئویسته لیره‌دا روون بکریته‌وه ریزی ئاگره لای زه‌رده‌شتیه‌کان که خودی «نور» ه و ده‌شلیم که ریزگرتن په‌رستن نییه. گا و ئەسپ و مه‌ریش له ئافیستادا ریزیان هه‌یه و ته‌نانه‌ت «گوسپه‌نده» که وه‌ک ناو له مه‌ر نراوه واتای گیاندارای پیروژ ده‌دا و واژه‌ی سپه‌نته‌ خو‌ی سپه‌نمانی لئ که‌وتۆته‌وه که به زه‌ده‌شت ده‌گوترا. ئەوه‌شی بۆ زیاد ده‌که‌م که ئافیستا وشه‌ی ئاته‌شگه‌ی تیدا نییه که واتای خانه‌ی ئاگر بدا چونکه ئەو وشه‌یه له داهیتانی سه‌رده‌مه‌کانی دواتره. ره‌نگه زه‌وی پیروزیه‌کی زیاتری هه‌بووبی و پس‌کردنی یه‌کێ بووه له تاوانه‌گه‌وره‌کان و که‌فاره‌ته‌که‌ی پیاوی به‌هیلاک ده‌برد.

له‌ماندوو‌بوون له‌هه‌لکۆلینی وشه‌دا، فه‌رموو ئەوه‌ش یه‌کیکی تر یه‌کێ له‌واتا‌کانی وشه‌ی «var» ی ئافیستایی ده‌رهاویشتنه. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆری ژانی بیر‌کردنه‌وه، سه‌رنجم بۆ «کردار — فیعل» یکی کوردی چوو که له‌سێ به‌ش پیکهاته‌وه ئەویش «هه‌ل - ئا - ورد» یه و «ن» ی سه‌رچاوه‌شی به‌دوودا دی و له‌شیکردنه‌وه‌دا «د» ه‌که‌ی لاده‌که‌وئ و جیه‌که‌ی هه‌میشه‌یی نییه. به‌شه‌نه‌گۆره‌که‌ی «وار» ه. به‌لام «هه‌ل» پینشگره، هه‌روه‌ها «ئا» که‌وتۆته‌ پیکهاته‌ی «کردار» ه‌وه (ل86 فرهنگ ایران باستان) «کردار» ه‌که‌به‌گشتی هه‌لبژاردن و جیا‌کردنه‌وه ده‌دا و ده‌رکه‌وت ره‌گی «کردار» له «وار» دا له‌کرداری تیکه‌ل «هه‌ل ئاوردن»، var خو‌یه‌تی که له ئافیستادا «ف» بۆته «و» ئەوه‌ش به‌پێی ده‌نگگۆرکێ له‌زمانه‌ئێرانیه‌کاندا.

ئەو دوو وشه‌یه له‌و دوو نمونه‌یه‌ی سه‌روه‌دا به‌واتا هاوتایه‌کانیان له‌گه‌ل‌واتایاندا له ئافیستادا، وینه‌یان له‌فارسیدا نییه و ته‌نها ئەنجامی

خزمايه تى نيوان ئاقيستايى و كوردىيه. به لام var له يه كى له واتاكانى
تريدا ده كاته «سوورانوه، بزاوتن» و كوردى و فارسى لهويدا و بهو
واتايه پينكه گهن، تهوش دواى تهوهى «ف» ي فارسى له سهره تايدا به
پى دستوورىكى دهنگگورين گوراوه و بوته «گ» و تهوجا «گهر».

له گهل تهوهشدا شيوازى وشه كه «var» له كورديدا ماوه تهوه و ته گهر
بكرىته «وهر» نيزيكره، كه له زور بوارى به كارهيئناندا واتاي خولانهوه
يا شتيكى وهك خولانهوه دها. تهوش روونه كه «و» له «ف» وه
نيزيكه چونكه ههر دوو كيان پى لىون.

ئاقيستا كه خاوهنى گهلى دهر گاي كراويه به رووى زمانه ئاريه كاندا به
گستى، دهسته خوشكى سانسكريتيشه و ههر تهوه تا دايك يا داينى
فارسى كون و پهلهوى نيه و به راي ئيمه سهرچاوهى كورديشه و
هيچ زمانىكى ئاريابى يا شيوه زارىكى تهو زمانانه نيه له پهيوه ندى به
ئاقيستاوه خالى بى مه گهر كوئى و ماوهى دوور و دريژى ليكدابراڻ تهو
پهيوه ندىانهى شاردىتهوه، تهوش رى تى ناچى. مهوداى فره وانكردنى
تهو لايه نانه نيه چونكه ههر يه كه يان دريژابى و پانابى و قوولابى و لى
تيكتالاو و ليكدابراوى خوى ههيه و چار نيه ده بى دست له هه ندىكيان
هه لگرين تا له كاتىكى له باردا بگهينه كوئايى بابه ته كه.

ئەم زمانە، سێ پلەى تايبەتى هەيه و هەر يەكەيان خەسلەتى زۆر و جياوازی هەيه:

يەكەم پلەى، ناوى فارسى كۆنى لى نراوه كە ناويكە زانا پسپۆره كانى بواری بابەتە ئيرانيە كان بۆ ئاسانکردنى بابەت و رەچاوكردنى هەر يەكە لهو پلانه له پرووى رژمان و دەستوورى زمانهوه له سەرى پيڤهاتوون و مەبەستيش لهو ناوچانه بووه كە دانىشتوانى، له باشوورى رۆژھەلاتى ئيراندا، بە فارسى قسەيان کردوو و له پرووى ئاسايشهوه حكومومەتى ناوچەبيان هەبووه و سەر بە مەديەكان بوونە تا ئەو كاتەى كۆرشى كورى ئەرشام پيڤهيشت و مادەكانى تىكشكاند و له ناوهراستى سەدەى شەشەمى پيش زاین ولاتەكەيانى خستە ژيەر ركيڤى خۆيهوه و دواى ئەوه خۆى بووه شاهانشا. پاشماوهى زمانى ئەو گەلەش له كۆنەواره ئيرانيەكاندا كە شايه كان بە جيبان هينشتوون، له چوارسەد و شتى وشە پيڤهاتوووه كە له وشەكانى ئاقبىستاوه نيزيكن بەلام جياوازيشان ئەوهنده هەيه كە بە دوو زمانى سەربهخۆ دابندرین. كۆتترين شتى كە لهو زمانهوه بۆ زانا ئيراناسەكان مابيتتەوه دە ديڤى نووسراوه له سەر پارچە زيرپيڤى كە بۆ سەردەمى «ئاريا رەمەن» دەگەرپتتەوه كە باپيرى كۆرشى گەوره بووه و سالى 610 ى پ ز حوكمەكەى دەستى پى كرد.

ئەوهى له شوپتەوارى ئەرشامى باوكيبهوه «باوكى كۆرش» مايهوه چوارده ديڤ بوو كە ئەوهش له سەر پارچەيهك زيڤ نووسرابوو. شايه كانى دى شوپتەوارى جياوازی وشەيان له دواى خۆيانهوه جيپهيشت كە زۆربهى هى داريووشى گەوره بوو كە برازای كۆرش بوو و له 510 ى پ

ز تا 485ی پ ز دهسهلاتی ههبوو و کۆتایی ئه و ماوهیهش بهوه هات که ئهسکهندهر سالی 331ی پ ز دهستی به سهر چهقی دهسهلاتدا گرت و ئهوجا پلهی دووهم دهستی پین کرد که سیمای کهمی نائاشکرایه چونکه دهسهلاتی سلوکی هات و گهشهکردنی فارسی کۆنی راگرت و کاری بۆ بلاوکردنهوهی فهرهنگی هیلینی (گریکی) کرد.

له ناوهراستی سهدهی سییهمی پینش زایندا ئهشکانیهکان، دهسهلاتدارانی پارتیهکان به سهر سلوکییهکاندا سهرکهوتن و پههلهوی (بهدگۆرانیکه له پهرتهوییهوه هاتوو) بووه زمانی فهرهنگ و دهسهلات له ئیراندا. پههلهوی، دوو شیوهزاری ههبوون، یه کینکیان باکووری که زمانی دهسهلات و دهربار بوو، دووهمیان باشووری رۆژاواپی هاوسای پارسی بوو و له نووسینی باشووریهکاندا وشهی «پههلهوانیک» هاتوو بۆ ئاماژهکردن به پههلهوی باشوور ئهوهش له درێژهبیژییه کدا که ئیره جیی نییه و باسی دهرکهوتنی «مانی» دهکا که 215ی پ ز لهدایک بووه و ههروهها ئاینه نوییه کهی و ئه و زمانه ی پیی نووسیوه... بهلام فارسی ناوهنجی به گهیشتنی ساسانیهکان به دهسهلات و نهمانی دهسهلاتی ئهشکانیهکان، له سالی 226 ی پ ز، دهستی پین کرد. فارسی کۆن لهو دهمهدا، واته زمانی سهردهمی ههخامهنشی، دوا ی پرووخی دهولهته کهیان له سالی 331 ی پ ز، له نووسیندا نهماوو و له سهردهمی ساسانیهکاندا به گۆرانکارییه کی زۆروه دهرکهوت و له راستیدا، له سهر شیوازه کۆنه کهی به مردوو دادهندری و ئیدی ژبانی به بهردا نههاتهوه. «پارسیک» بهو فارسیه دهگوتری که له سهردهمی ساسانیدا به کار هیندراوه تا له فارسی کۆن و فارسی تازه (کتییی زبان فارسی بهشی دووهم) که له سهدهی چوارهمی کۆچییهوه دهست پین دهکا، جیا بکریتهوه.

نازانین ئە گەر دەسه‌لانی دەولەتی هەخامەنشی مابایە، فارسی کۆن بە چ شپۆه‌بەک پەره‌ی دەسه‌ند، بە‌لام رپی تی دەچی بوونی حکوومه‌تیک که زمانیک له‌و زمانانه و هەرچی دارشتن و وشە‌ی هەیه له‌ نووسینی کاروباری رەسمی و ئایینی و ئە‌ده‌بیدا به‌کار بێتی، خوازباری به‌رده‌وامبوونی ده‌بی و پارێزگاری له‌ رسته و شیوازیشی ده‌کا. بە‌لام دەولەتی هەخامەنشی له‌ناوچوو و زمانی فارسی کۆن ته‌نها بووه‌ زمانی ئاخوتن و ئە‌و خەسلە‌تانه‌ی تیدا نه‌بوون له‌ گۆرانکاری گه‌وره‌ بپارێزن که به‌ سه‌ریدا هات و دوایی له‌ گه‌ل داها‌توویدا به‌راورد ده‌کرا. ئە‌گه‌رچی پیکهاته‌کانی له‌ نووسیندا له‌ناوچوون و تا ئیستا له‌ شویتنه‌واره‌کاندا ده‌رنه‌که‌وتوون، زمانی په‌هله‌وی که بووه‌ زمانی رەسمی و ئە‌ده‌بی ره‌واجداری ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سییه‌می پ ز تا یه‌که‌م چاره‌کی سه‌ده‌ی سییه‌می زاینی و به‌ زمانی ناوه‌نجی ئیرانه‌کانی ئە‌و ماوه‌یه‌ داده‌ندری و به‌ فارسی کۆن ده‌چی و پردیکه‌ له‌ نیوان فارسی کۆن و نویدا و ده‌شی بکریته‌ پێوانه‌ بۆ ئە‌و گۆرانکاریانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می سلوکیه‌کاندا به‌ سه‌ر فارسیدا هاتوو‌ه تا ده‌رکه‌وتنی یه‌که‌م نووسینی په‌هله‌وی که شویتنه‌وارناسان ده‌ستیان که‌وتوو، گوايه‌ په‌هله‌وی به‌رده‌وامی فارسی کۆنه‌ له‌ گه‌ل هه‌ندی چاوپۆشیدا. بە‌لام ئیمه‌ لی‌ره، له‌ ئاستی په‌هله‌ويدا ناوه‌ستین، به‌لکو ئە‌و مه‌ودا کاتییه‌ ده‌برین و ده‌گه‌ینه‌وه‌ سه‌ره‌تای ساسانیه‌کان تا بزانی چ گۆرانکارییه‌ک قه‌وماوه، بگره‌ زیاتر ده‌رۆین تا ده‌گه‌ینه‌ فارسی تازه‌ تا به‌ گوێره‌ی دووری نیوان فارسی تازه‌ و کۆن بروانین چونکه‌ نیگامان له‌و به‌راوردکاریانه‌دا هه‌لسه‌نگاندنی نیزیکیه‌تی و دووری نیوان زمانی کوردی و زمانی ئافیس‌تا و زاینی په‌یوه‌ندی نیوانیانه، ئە‌وه‌ش به‌ گوێره‌ی به‌راوردی مه‌ودای مه‌زنده‌ تا ده‌گه‌ینه‌ ئە‌وه‌ی چ گۆرانیک له‌ نیوان فارسی کۆن و نویدا روویداوه، که یه‌ک

زمانن و په یوه ندى نووسین و ټایین له نیوانیاندا به رده وام بووه و چه ندىن پله له و په یوه ندى په چاوه روانکراوه ی نیوان ټاښستا و زمانى کوردی به هیتر تر بووه، که ماوه ی ده یان سه ده شیوازی نووسینی نه بووه و ده ولته تی نه بووه و په یوه ندى سه رپه رشتیکردنی به ټایینی زه رده شتیوه و نه بووه و جگه له نیزیکایه تییه کی بو ماوه یی له ری ټه وانه وه که به کوردی قسه یان کردووه له سه رده می میدیه کانه وه، هیچی تری نه بووه.

زور به داخه وه م که ده رختنی ټاستی جیاوازی نیوان فارسی کون و تازه له رووی که له پوور و ریژمانه وه زور زه همه ته چونکه بابه ته که ده بیته چه ند به شیکه وه و که ره سه کانی ټاخوتن، له ناو و کردار و پیت و که ره سه ی وابسته یی و هی دی پیکدین و به ټاسانی شو ټیپیان هه لنگیری بو که سانی نه بی که شتی له و زمانه ټیرانیانه بزانت. ژماردنی شیوازه کانی ناو له فارسیدا سوودی نییه تا بیانژمیرین و بلین هه وتن:

1. کائی 2. آئی 3. وابستگى 4. رائی 5. بائی 6. ټازی 7. ټه ندری و له گه لیشیاندا شیوه ی ناو ده گوړی و چی دی له فارسی نویدا ټه وه نییه. چ سوودیش له وه دا نییه دواى جینا و فرمان و بارودوخه جیاوازه کانیان بکهوین و بزاین له فارسی نویدا و له بواری شیکردنه وه و لیکدانه وه و چیان به سه ردا هاتووه و ټه م دريژه پیدانه بو که سانیک سه رنجی ټه و زمانه ی نه دابی هه ر سه ره ټشه ی به دواوه یه. له بهر ټه وه وام پى چاک بوو به وه نده واز بیتم که ناو حالته تی تاک و جووت و کو و نیر و می و بی لایه نی هه بووه و بونیه و کوټایى له شیکردنه وه دا به گویره ی جییه که ی له رسته دا ده گوړا و هه موو ټه وانه ش له سه ر فارسی نوئ بهنده و جووت و ره گه زی بی لایه ن و جوداوازی ره گه ز له رووی زمانه وانى شیکردنه وه ی رسته وه نه مان و وشه کانیش وه ها گوړان ټه وه ی زور له سیمای کون و نوییان ورد نه بیته وه نایانناسیته وه و لیره دا

نمونه‌یه‌ک له سه‌ر فارسی کۆن بۆ خویته‌ر ده‌هینمه‌وه و دوایی شیوه‌که‌ی له فارسیدا دینمه‌وه تا بزانی چ گۆرانکارییه‌ک، که زه‌ینی بۆ ناچی، رووی داوه:

ئهمه رسته‌یه‌کی کۆنی هه‌خامه‌نشییه که بۆ سه‌رده‌می داریوش (521 و 485 پ ز) ده‌گه‌ریته‌وه:

داره‌یه‌وئوش. خایه‌شه‌ی. وه‌زه‌ره‌ک. خه‌شایه‌شه. خشایه‌نسیه‌نام. خشایه‌نیه‌ده‌هیو‌نام. فیشتاسپه‌یه‌هیا. بوسی. هه‌خامه‌نشی ئاتی. داریه‌وئه‌ش...

ئهمه‌شیان له فارسی نویدا: داریوش. شاه‌بزرگ. شاه‌شاهان. شاه‌کشورها. پسر‌گشتاسپ. هه‌خامنشی. گوید. داریوش..

واتاکه‌شی: داریوش. شای‌گه‌وره. شای‌شایان. شای‌ولاتان. کوری‌فیشتاسپ. داریوش‌ده‌لی..

له رووی به‌راورد‌کارییه‌وه ده‌لیم‌وشه‌ی «ئاتی» کۆن «گوه‌د»‌ی نوییه. دوای ئه‌و ده‌قه‌قرتاوه‌وشه‌ی «خه‌شه‌م‌تی» دئ که له دوو‌به‌ش پیکه‌اتوو، یه‌که‌میان «خه‌شه‌م»‌ه که وینه‌یه‌کی گۆراوی «خه‌شایه‌شی»‌یه که چوار‌جار‌هاتوو و واتای «شا» ده‌گه‌یه‌نی. دوومیشیان «تی»‌ه که که‌ره‌سه‌ی گۆرینی ناوه بۆ ناوی واتایی و واتای هه‌ردوو‌به‌شه‌که ده‌بیته «خاوه‌نداریتی شاهانه». ئه‌م پاشگره‌به‌رانبه‌ر «تات»‌ی ئافیس‌تاییه و وه‌ک گوتم‌که‌ره‌سه‌ی ناوی واتاییه و له کوردیدا په‌ره‌ی سه‌ندوو و بوته «ایه‌تی، ئه‌تی، تی» و بزویینی «ه» پیش‌ئه‌وه‌ی دواییان ده‌که‌ویته‌وه. ئه‌وانه‌هه‌موویان ناوی واتان و وشه‌ی گونجاو پیشیان ده‌که‌وئ و ئه‌گه‌ر وشه‌که «خه‌شم‌تی» بی له کوردیدا ده‌بیته «شایه‌تی» به‌لام له فارسی نویدا ده‌بیته «شاهی»‌ئه‌وه‌ش به‌زیاد‌کردنی

«ی» له کۆتایی وشه کهدا که کورتکراوهی «یه» ی په هله و بیه و فارسی له وه زیاتری نییه که ره سه ی واتای ناو یی. به و شیوه به پاشگری «تات» ی ئافیس تایی له فارسی کوندا بۆته «تی» و له کوردیدا چالاکانه و زریوزندوو و به شیوازی هه مه جور دهرده که وی و له فارسی نویدا مردوووه ئه گهرچی کورد نووسینی له ئه زه له وه نه بووه. تۆ بلیی فارسه کان ئه گهر بزائن پاشگریان له زمانی ئیمه دا ماوه ته وه، داوای نه که نه وه؟ بۆچی نا؟ دهرفته تی ئه وه هه یه گومان له وشه کانمان بکری!

ئه گهر خویته ر بۆ وه رگێرانیکی نوێی ده قینکی کۆنی فارسی بگه رپه ته وه، ده بیننی خاوه نی کتیبی «تاریخ زبان فارسی» وشه ی «شه هریار» ی له جیی «خستم تی» بۆ ئاماژه کردنی خاوه نداریتی داناوه و وا چاکتر بوو «شاهی» دابنی چونکه «شاه» وشه یه کی په ره سه ندووی «خشایه شی» یه. به لام «شه ریار» له «شهر: واتا شار» و «یار به واتای خاوه ن» دی و هه موو واتاکه ده بیته «خاوه ن شار». شاریش له کوندا «خستره» بووه و بۆ «شهر» ی فارسی و «شار» ی کوردی گۆراوه. وشه ی «خستره پاوه ن» یش به واتای پارێزگاری شار داتاشاروه و دوایی بۆته «شه ربان» و له کوردیدا «شاره بان» ه به ناو و واتاوه ده گوتری و ئه گهر وشه یه کی قامووسی به کار به یندری ده بیته «شاره وان». «خستره باون» له یۆنانی کوندا بۆته «ساتراب» به واتای ده سه لاتداری ناوچه له لای فارسه کۆنه کان. له درێژه پیدان داوای لیبوردن ده که م و هیوام وایه سوودی بووی.

فارسی، به فره وانیی ده سه لاتیه وه له زۆر ناوچه ی ئاسیا و بۆ ماوه ی دوورودرێژ بووه به رۆگری گه وره ی ئافیس تا و ئایینی زه رده شتی و توانی له زۆر ولاتدا ره گی قوولتر داکوتی تا بۆته زمانی خه لک و ولات. لیره دا مه به ست له زمان وشه کانی نییه چونکه له کۆنه وه مولکی هه موو گهلانی

ئىران بوونە و ئەوھشى تىيدا ئاڧىستايى بوو راست و دروست ئەوھىيە كە
 كەلەپوورى كورد يا كەلەپوورى نىوان كورد و نەتەوھىيەك بووھ كە
 ئىستا شوپنەواری ديار نىيە. بەلكو مەبەست لە دارشتن و دەستوور و
 زانستى زمان و شىكردنەوھىيەتى چونكە فارسى جىي زۆر زمانى تىرى
 گرتەوھ كە مەرجى بوونيان نەما و ھەندى جار بزر دەبن و ھەندى جار
 شوپنەواریان لە فارسيدا دەردەكەوئ. فارسى بووھ يەكئ لەو دوو زمانە
 رەسمىيەى ئەفغانستان و ماوھى چەندىن سەدە زمانى ئەدەب و دەربارى
 باكوورى ھندستانىش بوو و زمانى بەشىكى گىرنگى تاجىكى و
 لايەنگىرانىان بوو و ھەتا ئىستاش واىە. فارسى لە سەردەمى
 ساسانىە كانەوھ كە رەسەى پەھلەوئ بوو و پەھلەوئىش لە سەردەمى
 ئەشكانىدا بەرۆگرى فەرھەنگى ھەموو ئىران بوو و ئەو زمانەش بوو كە
 ئاڧىستاي پى شەرح دەكرا و دەقى ئەدەبى پى دەنووسرا و لە نووسىنى
 رەسمىدا بەكار دەھىندرا. سەير لەوھدايە كە «رەنگە زەرەر قازانج بى»
 بە شىوھى خۆئ و بە پىچەوانەشەوھ دەركەوت «رەنگە قازانج زەرەر
 بى» ئەوھش لەو زمانانەدا كە دراوسىنى فارسى بوون و پەيوھندىيان پىوھ
 ھەبوو و لە ھەر كوئىيەكى حكومەت و نووسىن و ناوھندى شارستانەتى
 گەورەئ ناوچەكان لەو سەردەمە كوئانەدا بووبى، فارسى جىي زمانى
 خەلكەكەئ گرتۆتەوھ و «قازانجى زەرەربەخش» بووھ. بەلام كوردئ لە
 دوای لەدەستدانى ناوھندى دەسەلات «ھەمەدان» بوھ خامەنشىيەكان،
 بە ھۆئ دووربىيەوھ لە ناوھندى دەسەلاتەوھ و نەبوونى نووسىن و ناوھندى
 شارستانەتى گەورە لە داگىركارى زمانى فارس دەرباز بوو و
 «زەرەرەكەئ بە سوود بوو». تا ئىستا باس باسى زمانە نەك چارەنووس
 و مافى نەتەوايەتى، چونكە كورد لە پارىز گارىكردنى زمانەكەيدا زۆرى
 لە زەمىن و خوئىن و خۆشىيەكانى زيان و مەرجەكانى شارستانەتى لە

دهست دا له کاتیکدا تاجیکی خاوهنی له زهت و خاک و کیانه، ههر وهها ئه فغانی و هندی باکوور. له م گۆشه نیگایه وه کوردی شاره زای رپووداوه میژووویه کان زیاتر به زمانه که یه وه وابسته ده بی و بۆ فارسه کان ده سبهرداری هیچی نای. بۆ فارسه کان، ده ستمان له ههمه دان هه لگرت که چه قی ده سه لات ی کورد بوو له هه ندی له سه ده ی شه شه می پیش زاین و چه ند سه ده یه کی پیشتر. ده ستمان له رپووبه ری به رینی تریش بهردا. ته نانه ت ئه ولیا چه له بی که پیش سی سه ده بهر له ئیستا هه ندی شوینی له ولاتی کورد دیوه، ئیستا سه د کیلومه تر له نیزی کترین خاکی کورده وه دووره. ههر وهها به شایه دی هه ندی له برا کورده کانی ئیرانمان که تا رپووخانی محمه د رهزا په هله وی له عیراق په نابهر بوون، ده ستمان لی بهردا و ده ستمان له ده سه لات و خۆشی و حه سانه وه و ئاسووده یی و هه موو شتی بهردا و ئه م دارشتنه کوردیه نه بی که به زارماندا دی به هیچ شتی که تۆله مان بۆ نه کراوه ته وه و به و غایه له و گومانانه ی ده وریشی ده سبهرداری نابین.

گوتمان فارسی بووه به روگری هه موو که له پووره ئیرانییه کان ئه وهش به گه یشتنی ساسانیه کان (226 پ ز). خویتهر سه ری له وه سور ده مینی که که له پووری ئیرانی هه مووی بۆ فارسه کان، زمانی ده سه لات گوازرایه وه به لام دوا ی ئه وه ی له هۆکاره میژووویه کان ورد ده بینه وه، ده بی هۆیه که ی بخه ینه رپو. نمونه یه کی بهرده ستمان له و بواره دا هه یه که دوو که س نییه له سه ری یه کرا نه بن، ئه وهش ئه وه یه تور که عوسمانیه کان ده سه لاتیان له زۆربه ی ولاته ئیسلامیه کاندایه گرته ده ست و خویان به پارێزه ری ئیسلام دانا و خه لافه تیان کرده پشتاوپشت و داگیرکردنی ئیسته نبوولی پایته ختی بیزه نتی مه سیحیش ناوه ندی ده سه لاتیان ی به هیتر کرد و کردیانه به لگه ی دروستی ریباز و خه لافه تی خویان، لیره دا باسی

ئەوانە ناکەین. لە گەل ھەموو ئەوانەشدا، وە ک ئافیس تا گوازاراھە وە لای
 فارسە ساسانیەکان، کەلەپووری ئیسلام و زانستی قورئان نەگوازارانەو
 لای عوسمانیەکان. ئەوھش دوو ھۆی ھەیە و پێویست بە ھۆی سییەم
 ناکا: یەکەمیان ئەوھیە ئیسلام بە جلو بەرگی عارەبییەو نەتەوھە عارەبی
 لە دواوہ بوو کە خاوەنی قورئان و پێغەمبەری قورئان بوو و ھەرگیز بۆ
 عوسمانیەکان ھەلنەکەوت نۆینەرایەتی عارەب بکەن و عارەباھەتی ھرس
 بکەن و بیخەنە کەلەپوورە نەتەوھییە فشو فۆلەکە ی خۆیانەوہ. ئەو
 نەھەنگە زلە بە ھونەری عارەب و زانستی ئیسلام گەورە بوو و ھەموو
 ئەو ماسییانە ی قووت دان کە لە ناو زەریای ئەو ھونەر و زانستەدا
 بوون. زۆری نەما بوو پێچەوانە ی ئەوہ بقەومنی ئەوھش تەوانەوھە
 عوسمانیەکان بوو لە ناو ئیسلام و عارەباھەتیدا. لێرەدا قسە یەکم بیر
 دیتەوہ کە بەر لە پەنجا سال خۆیندوو مەتەوہ، قسە کەش ھی مامۆستای
 نەمر مستەفا سادق رافعی بوو لە بارە ی رۆشنییری عارەبییەو لە ناو
 میللەتە موسوڵمانە نا عارەبەکاندا و دەلی ئەو ولاتە ی تەنھا عارەب
 حوکمی بکا عارەبی بۆی دەبیتە کەرەسە ی رۆشنییری و باوەر، لە
 کاتیکدا، لە میژووی کۆندا خیلە جەرمانیەکان شاری رۆمایان داگیر کرد
 کە پایتەختی ئیمپراتوریای رۆمانی بوو، دەسەلاتیان گرتە دەست بەلام
 نەیانتوانی زمان و فەرھەنگیان بە سەردا بسەپینن، بەلکو بە پێچەوانەوہ،
 چونکە زمان و فەرھەنگەکیان لە چاو رۆمانەوہ لاواز بوو. قسە یەکی لەو
 بارە یەوہ ھە یە و لە زەینمدا ماوہ: «لەرزی میژوو گرتبوونی و لە ناو
 رۆمانیدا کەوتبوون». خۆ ئەگەر ھیزی باوہری ئیسلامان خستە سەر
 کەلەپووری عارەب و زمانی عارەبی، قسە ی ئەو مامۆستا نەمرە دەبیتە
 سەرەتایەکی باش بۆ ئەوہ ی باوہر بینین ئەگەر تەمەنی عوسمانیەکان
 درێژتر بوایە تا ئەو دەمە ی عارەب دەسەلاتی کۆنی خۆیان بە دەست

بهینایه تهوه، میژوو خوی دووباره ده کردهوه. شتیکی وه ک توانهوهی
 جهرمانی له رۆمانیدا، له کاتی لاوازبوونی عاره‌بدا پرووی نه‌دا و شتیکی
 له و بابته، توانهوهی تورک و فارس له عاره‌بدا، له سه‌ردهمی
 عه‌باسیه‌کاندا پرووی دا ته‌گه‌رچی به سه‌ریدا زالیش ببوون. دووری
 سولتانی عوسمانی له ولاتی عاره‌بانهوه جوړه پاریزگارییه ک بوو بو تهوهی
 نه‌توتیهوه و تهوهش هاشا هه‌لناگری.

هوی دووهم تهوهیه زمان و کهله‌پووری نه‌ته‌وایه‌تی عوسمانیه‌کان له
 بناغه و بنه‌ما و سروشتهوه جیاوازی له‌گه‌ل کهله‌پووری سامیدا به گشتی
 و عاره‌بیدا به تاییه‌تی هه‌بووه چونکه عاره‌بی زور به‌هیز بوو و بو ترکی
 دراوسیی عاره‌ب زه‌حمت بوو ری‌هوی دوورودریژی عاره‌بی به راستی
 بگری تهوهش له بهر پرووی عاره‌بی و شیکردنهوه و ره‌وانیژی قورئان،
 هه‌ندی لهو تورکانه‌ی که له ناو عاره‌بدا ژیان، توانهوه و سه‌رچاوه‌ی
 خویان له‌بیر کرد. جیاوازی کهله‌پوور، له دوو پرووهه کاریگه‌ری
 گرده‌بری هه‌بوو: لینه‌گه‌را حوکمکراو له ناو ده‌سه‌لاتداردا بتوتیهوه و
 لینه‌گه‌را ده‌سه‌لاتدار له ناو حوکمکراودا بتوتیهوه. تهوه‌ی به سه‌ر
 جه‌رمانیدا هات، به سه‌ر تورکدا نه‌هات.

به‌لام کهله‌پووری ئیرانی که سه‌رچاوه‌که‌ی ئاقیستا و زمانه‌که‌ی بوو،
 پشتی چۆل بوو و کهس نه‌بوو بیاریژی و بیگریته خوی. وه‌ک گه‌لیکی
 بی په‌رژین هه‌رچی ده‌هات خوی پیدا ده‌کرد. هیچ سه‌یر نییه فارسی
 ده‌ستی به سه‌ر کهله‌پووری هه‌موو ئیراندا گرتی، له ده‌سه‌لاتی
 ته‌خمینیهوه تا ده‌گاته ته‌و ده‌مه‌ی ته‌سکه‌نده‌ر به سه‌ریاندا زال بوو و
 دوا‌ی رووخانی ماد و گه‌یشتنی ته‌وان به ده‌سه‌لات، کهس نه‌بوو بو
 خوی پاریزگاری له ئاقیستا بکا. تهوهش سه‌یر نییه په‌هله‌وی، دوا‌ی
 شکستی سلوکیه‌کان به‌رانبه‌ر ته‌شکانیه‌کان که خاوه‌نی په‌هله‌وی و

بهرۆگری ئاقیستا بوون دەستی به سەر کهلهپووری ئیراندا گرت و جگه له ئهشکانیهکان کهس له ئارادا نهبوو. دواى ئهوهى فارسه ساسانیهکان ئهشکانیهکانیان رووخاند، ئهوهش سهیر نییه فارسى دهستی به سەر کهلهپووری هه موو ئیراندا گرتبى چونکه کهس نه بوو مملانیى دهسهلاتیان له گهلهدا بکا. دواى هاتنى ئیسلام، جاريكى دى ههر له سەر کهلاهوى ساسانیهکان، کهلهپووری ئیران ههر به تەشییى فارسى رپسرایهوه و هۆیه کهش وهک خۆر ئاشکرایه، ئهوهش ئهوهیه هیچ میللهتیکی ئیرانى جگه له فارسى و پههلهوى دهسته خوشكى، خاوهنى رۆشنییری و نووسین نهبوو تا بهرهنگارى فارسى ببیتهوه. پههلهوى بۆ خۆشى له سهردهمی بلاوبوونهوهی ئیسلامدا 400 سال بوو سەر به فارسى بوو و به هیچ چهقیکی دهسهلاتى دهرووبەر پشتتستووور نهبوو، بهلكو له رووبهريكى بهرفهواندا، که هه مووی له ژیر دهسهلاتى فارسیدا وهک زمانى دووهمی دهسهلات بى خاوهن بوو. رپى تى نهدهچوو له پاشماوهی ئیراندا شان له شانى فارسى بدا. خوراسانىش که بيشکهى رهسهنى پههلهوى بوو، بيووه ستانىكى فارسى، و پههلهویش چ هیوايهكى نه مابوو. رهنگه گهلى كورد و له گهلیشیدا بلوچ که له رۆزاواى ئیرانهوه چووبوونه رۆژهلات و باشووری رۆژهلات (ئهمه نيزیکایه تی له کوردییهوه روون ده کاتهوه)، ئهوجا هه ندی کهرت و پارچه ی په رشوبلاوى زمانى تر لیتره و له وى مابوونهوه که له توانهوه له ناو فارسیدا ده رباز بيوون. سهیریش نییه زۆربه ی زۆرى میژوونوسانى عاره ب و ناعاره بى سهردهمه جیاوازه کانی ئیسلام هه موو ئیران به فارسى دابنن و ناوهیتانی کورد ماوهیهک دواى هاتنى ئیسلام کهوتهوه، ئهوهش ئه و دهمه ی که ته مى فارسى ساسانى له سەر ناوچه نالفارسه کانی دهسهلاتى ئیمپراتۆرى ئیران ره ووییهوه. ئهوهش سهیر نییه دواتر تورک ببینن به ره و ئه ده بی

فارسی دایبشکینن تا ٲو ٲاسته‌ی ٲه‌دیببکی تورک نابینن له سه‌رده‌می عوسمانیدا ده‌ستی له ٲه‌ده‌بی فارسیدا نه‌بوویی یا به لای که‌مه‌وه ٲاگاداری نه‌بوویی له کاتیکدا به ده‌گمن فارس هه‌بوو به‌ره‌و ٲه‌ده‌بی تورکی دایشکاندیی هه‌رچه‌نده ته‌رازووی هیزی عوسمانیه‌کانیش قورستر بوو، ٲه‌وه‌ش له به‌ر ٲه‌وه بوو ٲه‌ده‌بی نوئی فارسی ره‌گی قول بوو و ته‌مه‌نیککی درٲژی نیزیکه‌ی چوارده سه‌ده‌ی له پشته‌وه بوو ٲه‌وجا تورک پیی ٲاشنا بوون. هه‌روه‌ها له سای که‌له‌پووری ٲیسلامی عاره‌بیدا ٲتر گه‌شه‌ی کردبوو و په‌ره‌ی سه‌ندبوو، ٲه‌وه‌ش به پیی قسه‌ی هه‌ندئ له شاره‌زایانی میژوو که لیم خویندوونه‌ته‌وه. فارسی تازه ٲه‌گه‌ر به که‌له‌پووری فارسی ناوه‌نجی بیووری، به‌و کیژه گوندیه ده‌چی چووبیته پاریس و به ده‌ستی «که‌وافیر» و بادیکیر و مانیکیر رازیتندرابیته‌وه. خو ٲه‌گه‌ر هه‌رچی هیز و جوانی له فارسی کوندا هه‌یه کو بکریته‌وه ناگاته دوو به‌یتی شانامه یا «زمانی غه‌یب»‌ی حافری شیرازی. له‌وه‌دا مه‌ودای به‌راوردکاری نییه له نیوان په‌ره‌سه‌ندنی سه‌ره‌تای فارسی و ٲه‌وه‌ی له‌و دوادواییه‌دا رووی دا، له‌گه‌ل عاره‌بیدا که دواتر له دوا‌ی ٲیسلامدا بووه زمانی ٲه‌ده‌ب و زانست. عاره‌بی له سه‌رده‌می جاهیلیشدا، له بواری هیز و جوانیدا ده‌سته‌پاچه نه‌بووه و شاعیر و ٲه‌دیبان هه‌ولیان ده‌دا شانبه‌شانی ره‌سه‌نایه‌تی عاره‌بی هه‌نگاو بنین و به‌ره‌و زمانی پاکژی بادیه که چ وشه‌ی عه‌جه‌می تیدا نه‌بووه، بگه‌رٲنه‌وه. قورتانیش که له نیوان ٲیمه و جاهیلیدا له‌له‌یه و لیمان‌ه‌وه نیزیکه، تا نووسینی ٲه‌م بابته له لوتکه‌ی ره‌وانی و ره‌وانبیزیدایه و هه‌ر واش ده‌میٲته‌وه.

له‌م بوچوونه‌وه له باره‌ی خه‌یال‌کردنه‌وه له جوانی فارسی تازه و بیگه‌ردیی عاره‌بی به کوون و نویه‌وه، پیش ده سال به کوردی نووسیمه که شاعیره‌کانمان له کوردستانی عیراق و ٲیراندا، کاتج به‌ر له 160 سال له

سەر سه كۆی فەرزه زدهق و موته نه بی و ئیبن فارز و سه عدی و حافز و نیزامیه وه ده ستیان کرد به نه زمی کوردی، بازیکیان دا ته گهر له ئاستی سفره وه تهو بازه یان دابا، نه ده گه یشتنه تهو جیهی که پیتی گه یشتن. ته وه شی که نابی له م بواره دا له بیرى بکه ین که پینداویستی هیناویه تیه پيش ته وه یه که هه رگیز شاعیر و نووسه رى عاره ب پيوستیان به وه نه بووه په نا بو هونه رى که شکه شه و نه منه مه ی شیعری فارسی به رن، له بهر ته وه ی زمانى خو یان ته وه نه ده ی که ره سه تیدا بووه په نا بو خواستنه وه نه به ن به لکو هه موو ده رچوونیک له پیناونه ی هیز و جوانی له لایان، لادان بووه له جوانی و ره وانبیژی. لیره دا جیاوازی له نیوان ده سه لاتداری هه ژاری عوسمانی و عاره بی بنده سته ی ده ولله مه ند له بواری که له پوووردا درده که وئ، له گه ل جیاوازی هه لویستیاندا به رانه ر که له پوووری فارسی.

پیم وا نیه پيوست به دریزه پیدان بکا چونکه ته وه ی گوترا به شی ته وه ده کا بمانگه یه نیته یه قین و هه ولیش له گه ل ته واندا که نایانه وئ باوهر بینن، ده بیته کوتانه وه ی ئاسنی سارد، به لام له سه رمه شتی زیاد بکه م تا تهو بروبیانوانه بره ویتمه وه که ره نگه بیته پيش. ده گوتری فارسی له لایه ن قه له مبه ده ستانی کورده وه به کار هیندراوه، هه ر له وانوه که ده نگیان پیمان گه یشتوو تا تهو میرزایه ی به ده فته رى ده ستیه وه ده گه را و نامه ی بو ته م و تهو به فارسی ده نووسی، تا ده گاته تهو ده مه ی که به ته مه نه کانمان له بیریا نه. ته وه قسه یه کی راسته و هۆیه که شی له یه ک ئاراسته زیاتره: هۆی یه که م ته وه یه که نه ته وه ی کورد هه رگیز نووسینی نه بووه و قوتابخانه شی نه بووه تا فیری نووسینی کوردی بکا و بیریشی له وه نه کردۆته وه به کوردی بنووسی، به لکو به هۆی کلۆلییه ته زه لیه که یه وه بیرى له وه نه کردۆته وه نه بوونی نووسینی کوردی

که مایه تییه... من خه لکانیکم له بیرن به بیر یاندا نه ده هات به کوردی
 بنووسری یا بخویندیری و له وهش زیاتر له سه ر بریاردانی زه لیلیبون
 ده رۆم که به سه رماندا سه پاوه و قسه یه ک له سه ر سوو ککردنی
 زمانه که ی خو یاندا ده گوازمه وه که به فارسی ده یانگوته وه و نه فامانی
 کورد ده یانجو وه وه: فارسی شه کره و عاره بی زمانی پیغه مبه ره و تورکی
 فه زیله یه و کوردی ره زیله یه (وشه که له ره زیله قورستره به لام به
 وشه یه کی سوو کتر گو پریم) هیچ گومانم نییه که یه که م که س ئه و
 شه کرانه ی شان دو وه یه کی بو وه له و کوردانه ی ههستی زه لیلی و
 چروو کی گه یشتوته بنه بانی ههستی و خه ریکه لۆمه ی ئه و جو ره که سانه
 نه که م. زانا و دانا، محمه د ئیین ئاده م په راویزیکی بو نامه یه کی خو ی
 له باره ی چاره سه ری ئیین که ماله وه و له سه ر شیکردنه وه ی «لا
 تخشون» له یه کی له مانگه کانی 1205 دا نووسیوه و ده لی: سه یر
 له وه دایه بیستومه له سه ر دیباجه کوردیه که قسه یان پی گو تووم و
 به وهش مه سه له کوردیه که له سه ریان ده سه پی که ده لی «وه ک
 هیلکه یه کی له تو یکل ی خو ی ده رچووی». ئه وه ی وه ک شایه دییه ک له
 سه ر کاره ساتی خو به که م زانی نی ئه وانه گو تووه شه رمه زاریان له وه دا
 دیوه به زمانی خو یان بنووسن. به لام من لایه نگری لۆمه کردنیان نیم
 ئه وهش به هو ی ئه و ههسته شاردراوه وه که ماوه ی بیستوس ی سه ده
 ههستیان به جیاوازی خو یان کردو وه تا ئه و رۆزه ی ئیین ئاده م
 په راویزه که ی نووسیوه. جگه له وهش، ئه وانه ی نامه یان ده نووسی و
 ده فته ر به ده ست بوون، له شار ی کدا ژماره یان له ژماره ی په نجه ی
 ده ست تپه ره ی نه ده کرد. ئه گه ر به کوردی بیانوسیا یا به زمانی واقواق
 هیچ نه ده گو را و که س له و سه رده مه دا بی ری له وه نه کردۆته وه ئاخۆ
 ئه وانه چی ده نووسن و به چ زمانیک ده نووسن. به لام زانا ئاینیه کان

وانه‌ی عاره‌بیان به شهرحی کوردی ده‌گوت‌ه‌وه و که‌میان‌ه‌ه‌بوو فارسییان زانیی چونکه له‌بابه‌تی رۆشن‌بیریان‌ه‌وه دوور بوو. ته‌نانه‌ت ئیبن‌ئاده‌می زانا‌ده‌نوو‌سی و ده‌لّی که‌خۆی بو‌فیر‌بوونی فارسی‌ئاماده‌کرد (بو‌ته‌واو‌کردنی که‌ره‌سه‌ی رۆشن‌بیری‌ئه‌و سه‌رده‌مه) چوو‌ه‌ه‌ه‌ندی شویتی ئیران و له‌وئ‌نیشته‌جی بوو تا‌فیری بوو. دیاره‌له‌و ناوچه‌یه‌دا که‌سی ده‌ست نه‌که‌وتوو‌ه له‌و ئاسته‌دا بی‌فیری بکا‌بو‌یه‌ده‌ربه‌ده‌ری پی‌باشتر بوو. ئیبن‌ئاده‌م له‌و بواره‌دا بی‌وینه‌یه‌ده‌نا‌خه‌لکی تر، ئه‌وه‌نده‌ی پی‌بزاین، ئه‌وه‌ه‌ه‌له‌یان نه‌داوه.

شاعیره‌کانیش، له‌وه‌ته‌ی شیعری کوردی هه‌یه، به‌کوردی نووسییانه و که‌میکیان نه‌بی که‌به‌فارسی و عاره‌بی و تورکی، لیره و له‌وئ‌نووسییانه، ئه‌گه‌ر هه‌موویان کو‌بکه‌ینه‌وه سه‌نگیکی ئه‌وتویان به‌رانبه‌ر ئه‌و شاعرانه‌نایی که‌به‌کوردی له‌دیوانه‌کاندا نووسراوون.

ئه‌وه‌نده‌ی پی‌بزاین کو‌نترین شیعری کوردی هه‌ی‌بابه‌تاهیری هه‌مه‌دانیه که‌به‌عوریان ناسراوه. خاوه‌نی «تاریخ‌زبان‌فارسی» له‌له‌لاپه‌ره‌38ی به‌شی سییه‌مدا، له‌«معجم‌البلدان» هه‌ئه‌وه‌ده‌گوازیتته‌وه که‌«نه‌وشیروان‌به‌غدادی» ناوی شاعیریکی کوردی سه‌ده‌ی پینجه‌می هه‌جریه و به‌شیعریکه‌وه‌ناوی ده‌رچوو‌ه و به‌شه‌یتانی عیراق ناسراوه، به‌لام به‌رچاوم نه‌که‌وتوو‌ه. عه‌لی‌حه‌ریری ده‌دریتته‌پال سه‌ده‌ی یانزه و دوا‌ی ئه‌و فه‌قیی ته‌یران (1307 — 1375 ز) ئه‌وجا مه‌لای جه‌زیری (1408 - 1481 ی ز) و دوا‌ی ئه‌ویش ئه‌حمه‌دی خانی (1640 - 1706 ی ز) و هه‌ی دی که‌ناویان زور بلاو نییه.

سه‌رچاوه‌کان ئه‌وه‌ش ده‌گه‌ر نه‌وه که‌کتیبیک به‌ر له‌هه‌زار سال، له‌سه‌ر ده‌ره‌ینانی ئاو به‌کوردی هه‌بووه که‌ئیبن‌وه‌حشیه‌دایناره، ئه‌مه‌ش کو‌نترین نووسراوی کوردیه که‌به‌ر گو‌یمان بکه‌وئ. ئه‌وجا هه‌چ له

بارەى پەخشانەوہ نایستین تا سالی 1000 ی کۆچی که عەلى ترماخى کتیبیک بە کوردی له سەر زمانى عارهبی دادهنى. له پەخشاندا «عەقیدەنامەى کوردی» هەیه که زیائەددین مەولانا خالیدى شارەزوورى (1193 – 1242 ی کۆچی، 1779 – 1828 ز) دایناوہ. شیعری بە عارهبی و فارسى هەیه و هەمووشى سۆفیگەرییە و هەندیکیشى لەو بارەیهوہ بە کوردین. «ئین ئەلحاج» یش شیعری کوردی له سەر باوەر هەیه و ناوی «مەهدینامە» یە و سالی 1176 کۆچی دایناوہ.

شیخ مارفى نۆدى شیعری ئایینی بە عارهبی نووسیوہ و زۆربەى پیداهەلدانە. قاموسیکى عارهبی – کوردیشى بە شیعری کوردی نووسیوہ ناوی ناوہ «ئەحمەدى» ئەوہش بە ناوی «ئەحمەد» ی کۆریهوہ که دواتر له تەریقەتى قادریدا تاقانەى سەردەمى خۆى بوو و بە «کاک ئەحمەد» ناوی دەرچوو و له هەندى هۆسەى خەلکى باشوور باس دەکرا و دەیانگوت «ئله لکاک احمد و اکراده — سیه کی بو کاک ئەحمەد و کورده کانی». شیخ ماریش هاوسەردەمى مەولانا خالید بووہ و له هەردوو سەدەى دوانزە و سیانزەى کۆچیدا ژیاوہ.

بەلام شیعری کوردی که بەو دوايانە له دیواندا بلأو بوونەوہ، له بواری سۆز و هەست و وەسف و شتى لەو بابەتانە بوو و دواى شاعیرەکان له کوردستانى عیراقدای و له سەردەمى عەبدولرەحمان پاشای باباندا که سالی 1228 ی کۆچی دواى کرد خزانه ناو کاروبارى دنیاوہ. هەر له سەردەمى ئەودا نالى و سالم و مستەفا بەگى ساحبقران که نازناوى «کوردی» بوو و کەمى له دواى دووہەکەى ترهوه بوو دەرکەوتن، ئەوجا حاجى قادری کۆبى و شیخ رەزای تالەبانى و زۆرى تر پەیدا بوون. ئەوہم پى سەیره تا نەزمى کوردی بلأو نەبووہوہ، شاعیرانى وەهای کورد دەرئەکەوتن دیوانیان هەبى و یەک دوو بەیت یا یەک دوو شیعەر له

سەرجهمی ناوچه کهدا جیی هیج ناگریتهوه و له هیج زمانیکدا گۆرانکاری ناکا. ئهوهش دهلالهتیکی قوول لهوه دهکا که بهرپۆهبه رایهتی دهسهلاتی شیخ مهحموود له سلیمانی له سهرهتای بیستهکاندا، له یه کهم رۆژهوه به کوردی دهستی پێ کرد و رۆژنامه کهی و تهناهت نامه تایبهتیهکانی شیخ مهحموود لهو سهردهمهدا و نامه ی خه لکی تریش به گشتی به کوردی دهنوسران و سمایل ئاغای شکاکیش که نازناوی «سمکو» ی هه بوو له ورمی - دواتر رهزاییه و دیسان ورمی، که جیهادی نه تهوابه تی کرد و دواپی وه ک هه میسه به کوشتنی کۆتایی هات، رۆژنامه کهی، که بیر ی خۆی تیدا بلاو ده کردهوه، به کوردی بوو.

دیاردی نه بوونی نووسینی کوردی له سهردهمانیکدا که نه تهوه کانی تیدا له ناوده چوون، له په یوه ندییه فهرهنگییه کاندای کیشه ی بۆ به جی هیشتوین و ئیستاش به دهست ئه و کیشانه وه دهنالینین و ئه وه ندهش گه وره ن مه ودای ئه وه نادهن کورد له داهینانی کیشه دا ئه وینداری خۆی بکا. زۆر به لامه وه ناخۆش بووه که دیومه له گو فاریکی کوردیدا وشه یان له نووسیندا لابر دووه یا گو ریوه چونکه گومانیان کردووه فارسی بووی و ئه و ترسه شیان بۆ ئه وه گه راندۆته وه گوته گوت له سه ر وشه ی له و بابه ته ی نووسه ری تر هه بووه. من هه ر به سه ر وشتی خۆم لایه نگری ئه وه نیم ده سه برداری وشه ی باو بم چونکه هه مو وشه یه کی به ربلاو له سه ر زاری خه لکی کورد له لایه ن منه وه به خیره اتن ده کری و دوو شت نه بی هه چیان جیا ناکه مه وه: یه که میان ئه وه یه ئاوازه که ی کوردی نه بی و له قورگدا توند و تیز بی. ئه وی تریشیان ئه وه یه له ئاخوتنی کوردیدا بتفیندریته وه، خۆم له وه شیان لاده دم با کوردیش بی. ئه وه ی ته ماشای قامووسه عاره بییه کان بکا ده بیننی قامووسی زمانی هه ندی زمانی تری له خۆ گرتووه و هه ندیکیان به ره و کۆچیان کردووه و نه ماون. هه ر

وشه‌یه کی له ئاقیستادا هه‌بی کوردیه و بوونی له ئاقیستادا به‌لگه‌یه بۆ
ره‌سه‌نایه‌تی ئه‌و وشه کوردیه و به‌بی هه‌یج ده‌مه‌ته‌قییه‌ک پێی ده‌چی،
جا له‌ زمانه ئێرانیه‌کانی تر دا ده‌ر که‌وتبێ یا ده‌رنه‌که‌وتبێ.

بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی گومان و نموونه له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ گوتم، کورد دوو
وشه‌ی بۆ «ره‌ش» هه‌یه. به‌شیکێ کورد «ره‌ش» به‌کار دێتی و که‌س
نازانی سه‌رچاوه‌ی چیه‌ و که‌نگی و چۆن په‌یدا بووه. به‌شیکیشی «سیا»
به‌کار دێتی و وشه‌ی تر له‌ جێدا نازانی. ئه‌م «سیا»یه له‌ «سیاه»ی
فارسیه‌وه‌ نیزیکه‌ و ئه‌وه‌ش سه‌یر نییه‌ چونکه‌ له‌ ئاقیستادا هه‌یه و له
کوردیدا له‌ «ره‌ش» ره‌سه‌نتره. ئه‌وه‌ی جێی داخیشه‌ مالی خۆمان له‌ ناو
مالاندا به‌ سه‌ر ناکه‌ینه‌وه... ئه‌مه‌ ده‌لیم چونکه‌ زۆر له‌وانه‌ی «ره‌ش»
به‌کار دێتن نازانن سیا کوردیه‌ و له‌ کوردیدا ره‌گی ئه‌وه‌نده‌ قووله، له
هه‌یج زمانیکێ تر دا وا نییه، ئه‌وه‌ش به‌ هۆی بوونیه‌وه‌ له‌ ئاقیستادا و ئه‌م
په‌یوه‌ندییه‌ش بۆ کوردبوونی ئه‌و وشه‌یه‌ به‌سه.

ئه‌وانه‌ی سیا به‌کار دێتن، مالیان ئاوا بێ ده‌سه‌برداری نه‌بوونه و
«سیایی»شیان لێ داتاشیوه‌ که‌ لسته‌ی کرپن و فرۆشتنی بابه‌ت
ده‌گه‌یه‌نی. فارسه‌کان به‌و واتایه «سیاهه» به‌کار دێتن و له‌و داتاشینه‌دا
له‌ کوردی جیا ده‌بنه‌وه‌ و با هه‌ر وا بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ئێمه‌ ده‌سه‌برداری
«سیایی» بین وشه‌یه‌کی تر نابینن جێگای پر بکاته‌وه، چونکه‌ له
«ره‌ش» هه‌یچمان به‌و واتایه‌ دانه‌تاشیوه‌ و هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ که
وشه‌یه‌کی تازه‌یه‌ و دوور نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ «ره‌ژوو»وه‌وه‌ هه‌بی چونکه
وشه‌که، ناوه‌که‌ و واتاکه‌ له‌ خۆیدا کۆ ده‌کاته‌وه. به‌لام ته‌مه‌نی وشه‌که‌ی
دی بۆ سه‌رده‌می ئاقیستا ده‌گه‌رێته‌وه‌ که‌ دووه‌زار و شه‌شسه‌د ساڵه‌ و
چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک پێشتریش که‌ سه‌ره‌تاکه‌ی نازانین به‌لام له‌ سی هه‌زار
ساڵ پتره. خۆ ئه‌گه‌ر کوردیک له‌ ترسی ته‌له‌ی فارسی بتوانی‌ واز له‌

«سیا و سیایی» یینئ، ده توانی سبهی و امان لی بکا ده سبهرداری لووتمان بین تا جیاوازیمان له گه ل فارسدا زیاتر بی و ئه و جا سامانی نوکنه ی میلله تان ده و له مه ندرتر ده بی و «کوردده که! کوا که پووت؟» یش ده چیتته سه ر «کوردده که! کوا گوچکته؟»... لاهه وله وه لا...

کر نو شبردن له ده رباری سولتانداهینانیک نییه به تایه تی کورد یا غهیره کورد دایهینایی، به لکو یه کیکه له خهسله ته کانی دهروون و جوړیکه له خو به ستنه وه به مانه وه جا ئه گهر بو به دهستهینانی سوود و دهسکهوت بی یا رهواندنه وه ی مه ترسی. له گه ل ئه و به لگه نه ویسته باوه دا که له خو یتماندایه له ناو شاعیران و نووسه رانی پاشاکاندا یه ک کورد ناینین و نه مانییستوو ه هیچ یه کئی له زانا گه وره کانی کورد بیانوی بو به رژه وه ندییه کانی خو ی هینابیتته وه. ئه وهش نالیم ئه وه به هو ی نه فسبه رزی کورده وه بووه و میلله تانی تر له خو یتیه له سووندا وا نه بوون، به لکو به هو ی لووتبه رزی شایه کانه وه بووه له دالده نه دانی کورد و ههروه ها که میی رؤلایان و دووری مه ودای نیوانیان. ئه گهر ئه دبییکی کورد یا ناکورد بلی کورد خو ی له وه به گه وره تر زانیوه له بهر ته ماحی سولتان و شایه کان نه رم بی تا دهسکهوتی لیتان دهسکهوئ، ئه وه ده گو ترئ که «رئوی ده می به په رسيله نه ده گه یشته ده یگوت ترشه».

به لام باسی زانایان شتیکی تره و له په رسيله دا سنووردار ناکرئ چونکه ئه وانیه ی خو یان له شایه کان شارده وه له رووی باوه ره وه ئه وه یان کرد و باپیره گه وره ی بنه ماله ی حه یده ری و مه لا ئه فه ندی هه ولیر به هو ی سوور بوونی شائیسماعیلی سه فه و ییه وه بو گوړینی مه زه بیان، خو یان له مال و حالئ خو یان دامالاند و کوردستانی ئیرانیان به جئ هیشته و ویزدانی خو یانیان ده رباز کرد. ئه وه ی ئه وان کردیان سه یر نه بوو چونکه ییمان سه یر نییه مرؤفی نیه تراست له سه ر مه زه بیکی سیاسی وا سوور

بى كه نه په ستر او تيدا بى نه بهه شت و نه ئاگر. له ناوه راستى چله كاني سده ي بيستا كار ه ساته كه دووباره ده پي ته وه و لاپه ريه كي ترى چاره نووسى كورد به هه لواسيني قازى محمه د و خه لگى تر له خزمه كاني له گوږه پاني «چلچرا — چوارچرا ح.ك» ي مه ه باد داده خري ته وه و نه وانيش ده بنه قورباني خو هه لواسينيان به ريشووى مانه وهى نه ته وايه تيبه وه. قازيش نووكى ثاينى بنه ماله يه كي گوره بوو له كوردستاني ئيراندا كه سه ر كرايه تي بزووتنه وهى داخوazy مانه وهى ده كرد و لاوانى خو ينگه رم و كوردى خاوه ن كه رامه ت به شداريان تيدا كرد و به دم دداني مشاري ميژووه وه هه لوه رين.

باسى مامه حمه يي له ده رباردا، ده رگايه ك له سه ر هه ندى رووداوى زمان ده كاتوه و رهنگه زانيني سه رچاوهى وشه يه كي به كار هيندراو له نيوان دوو نه ته وهى ره گه زجيا دا به زه حمه ت بنا سر يته وه. نه و پيوانه كاريانه ي خه لگى سه ر به وشه په ناي بو ده بن نه وه يه له گو شه ي ده سه لات و ملكه چيبه وه بروان چونكه زور جار، هه ر نه وهش چاوه پروان ده كرى، كه وشه له سه ره وه به ره و خوار، واته له ده سه لات وه به ره و ژيړ ده سته و له سه ر كه وتو وه وه به ره و دوږ او داده به زى. له بواري په يوه ندى نيوان عاره ب و فارسدا، سه ر كه وتنى چه ندين سده ي دوور و دريژى هه خامه نشى و پارتيه كان و ساسانيه كان به سه ر عيرا قدا بوته جتي باوه رى نه وهى كه وشه ي ئيراني بو عيرا قى سامى گوازاونه ته وه. زانا زمانه وانه كاني ئيسلام زور به ي نه و وشه هاوبه شان ه يان ژماردوون كه له نيوان فارسى و عاره بيدا هه ن و به پيوانه و ده ستوورى عاره بيبان له گه لدا ناكري له بواري شي كرده وه و خواسته وه دا نه وهش به پي ياساى دابه زين له سه ره وه را. كاتي هو ش له سه رده مى ئيمه دا و له هه موو بواره كاني ديد و پيوانه كاري تازه باب ه تي پيوانه و نه زجامگيرى و

تویژینهوه له بواری زماندا کرایه‌وه، دهرکهوت زور له ووشانه‌ی کهله سهر فارسی حسیب ده‌کران له بنه‌رته‌دا بابل‌ی یا ئه‌که‌دی یا ئاشوورین و هه‌ندیکیان سوّمهرین و ماموستا تاها باقری خوالیخووشبوو کتیبیک‌ی له سهر ئه‌و ووشانه نووسی — ره‌نگه نه‌ختی به‌رفره‌وانی تیدا کردیجی - سه‌رچاوه نافارسیه‌کانیان و ره‌چه‌له‌کیانی ئاشکرا کردوو. ئاشکرایه بوونی سه‌رچاوه‌ی ئه‌و ووشانه له ئه‌که‌دی و بابلیدا به‌لگه‌یه‌کی نوینه بو گواستنه‌وه‌ی وشه به ئاراسته‌ی سه‌ره‌و خوار و جیاوازی ته‌رازووی هیز له نیوان فارسی لاوز له سه‌ره‌تادا له‌گه‌ل شارستانه‌تی ره‌گداکو‌تاوی عیراقی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی سامی و سوّمهریدا ئاشکرایه. له لاپه‌ره 204 و 205ی به‌شی یه‌که‌می کتیبی «تاریخ زبان فارسی»ی ناوبراودا ئه‌وه ده‌خوینینه‌وه: ئه‌و کاروباران‌ه‌ی به‌به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تی ده‌سه‌لا‌تی سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌وه وابه‌سته بوون، به ئارامی ده‌نووسران و هه‌ندی به‌لگه‌نامه‌ی به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه که ده‌ست که‌وتن، به ئارامی له سه‌ر پیتست نووسرابوون و هی کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌می پیش زاین بوون، هه‌روه‌ها له کو‌شکی شاهانشای هه‌خامه‌نشی له ته‌ختی جه‌مشید نیزیکه‌ی سیی هه‌زار له‌وحه قور دوزران‌ه‌وه که به زمانی عیلامی نووسرابوون، ئه‌وه‌ش به‌وه لی‌کده‌دری‌ته‌وه که ده‌سه‌لا‌تداری هه‌خامه‌نشی له سه‌ره‌تاوه و تا ماوه‌یه‌کی دوور و دریز توانایه‌کی ئه‌وتوی نه‌بووه ژماره‌یه‌کی وا له نووسه‌رانی فارسی کون کو‌بکاته‌وه به‌لگه‌نامه ئیمپراتوریه‌کان تو‌مار بکه‌ن که له ماوه‌یه‌کی کورتی سه‌رسوره‌پینه‌ردا په‌ره‌ی سه‌ند، له به‌ر ئه‌وه به ناچاری په‌نایان بو نووسه‌رانی میلله‌تانی دی برد که له‌و بواره‌دا شاره‌زاییان هه‌بوو. تا دوا‌ی قادیسه‌ی یه‌که‌م که زه‌مان گورا و بارودوخ تی‌ک‌چوو و که‌له‌پووری قورئان هه‌رچی که‌له‌پووریک‌ی کون هه‌بوو و هاته‌ پیشی رایمالی. ده‌بینین فارسی شانازی

به و وشانهوه ده کا که چوونه ته ناو فارسییه وه و تهنانهت عاره ب به خویشیان به ده گهن به کاریان دههینا و له م سهردهمه دا و له ویستگهی به زینی فارسی لافیه دهخوینینه وه لی نووسراوه: استعمال دخانیات اکیدا ممنوع است.

زمانی کوردیش لهو بواره دا وه ک زمانه کانی تره و ژماره یه کی یه کجار زور لهو وشه عاره بیانه ی تیکه وتن که په یوه نندیان به باوه و خواپه رستی و زانستی ئیسلام و سهرجه م روشنبیرییه وه هیه و به کارهینانیان بو کهس که مایه تی نییه بو ئه وانه نه بی به رهنگاری باو ده بنه وه. خو شبه ختانه له هندی رووی به خته وه، فرههنگی کوردی لهو ده مه وه که له زهرده شتی جیا بووه وه و به هو ی دوورییه وه له چه قی ده سه لات و شارستانه تیه وه و بهر له وه ی راسته وخو په یوه ندی به فارسییه وه هه بی، له ئه نجامدا قامووسی ئه و وشانه ی له ده ست دا که په یوه نندیان به ئایینه کونه که یانه وه هه بوو و ئه گهر وشه ی وه ک athaurva و rathashta و vastyo fshuyas بدینه بهر بای گو ی روشنبیری کورد، له خه ونیشدا نازانی ئه وانه سی چینی کومه لگان و له ئافیس تادا هاتوون و مه به ستیش رو حانی و سهر باز و وه رزیره و وشه ی «ئهرتهش» ی فارسی که سهر بازی ده گه یه نی، سهره تاکه ی وشه ی دووه مه و سییه میش سهره تای «کشاورز» ی فارسیه که ده کاته وه رزیر. به لام یه که میان، ئاشکرایه له وه وه هاتووه که له سهره تای ئه م باسه دا باس مان کرد، haurva که واتای «ته واو - کامیل» ده دا و هه مان «ئیرۆ» ی کوردییه. ئه و وشانه له ئافیس تای تازه دا هه ن به لام «gatha» که کونترین به شی ئافیس تایه، به شیوه یه کی دی هاتووه و زیاتر جی ئه وه یه کورد به زمانه که ی خو ی رازی بی، چونکه وشه ی یه که م «airyama» به واتای هاو ری، هه قال و هه مان وشه ی «یار» ی کوردی

نوییه. دووهمیش «awetush — خفه‌ئیتوش» بوو به واتای «ئەندامی دەستە» و وه‌خته هاوتای «خۆیه‌تی» بی به هه‌مان واتا و دووهمیش verezeno فه‌ره‌زه‌نو به واتای «وه‌رزیر» ی کوردی به ده‌نگ و واتاوه. وشه‌ی gatha خۆی له بنه‌ره‌تا دوعا و نزا ده‌گه‌یه‌نی و له شیوه‌زاری عه‌شره‌تی دزه‌یی ده‌وروبه‌ری مه‌خمووردا بۆته «گاس» به واتای بانگکردن و «ت» له کوردیدا بزر بووه و وه‌رگه‌را و ئەگه‌ر کورد gatha بخوینیته‌وه ده‌بکاته «گاسا». ئەوه‌نده‌ی من بزانه‌ی ده‌نگی «ت» له ولاتی کورددا ته‌نها له ناوچه‌ی هه‌وراماندا ماوه‌ته‌وه. له باره‌ی ئەم وشانه‌وه بگه‌رێوه بۆ «مزدیسنا و ادب پارسی ل 178، 179» به‌لام ده‌ره‌ینانی شیوه‌کانیان سه‌رنجی خۆمن.

ئەوه هه‌ندئ بوو له لایه‌ن و په‌راویزی په‌یوه‌ندی نیوان کوردی و نا‌کوردی زمانه ئێرانیه‌کان به فارسییه‌وه، له‌گه‌ڵ که‌می له په‌یوه‌ندییه جه‌وه‌ه‌ریه‌ کانی نیوانیان و ئەگه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ک به قوولیی و فره‌وانی ورد بێته‌وه سه‌رنج و هه‌وال و وان‌ه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی زۆر ده‌ست ده‌که‌ون و هه‌موویان گومان ده‌ره‌ویننه‌وه و خه‌یال ئاشکرا ده‌که‌ن: کوشنده‌ترین شت له میژووی کورددا ئەوه‌یه ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له چنگی فارسی به‌ نرخ‌ی چاره‌نووس ئەنجام درا که 25 یا 26 سه‌ده‌ درێژه‌ی کیشا. ئەمرۆش کوشنده‌ترین شتی زمانه‌که‌ی ئەوه‌یه بێتاوانیه‌که‌ی له تۆمه‌ت به‌ پاک‌کردنه‌وه‌یه‌ک بی که له راستیدا که‌ولکردنی‌تی و به‌وه‌ش کورد به‌ هه‌وه‌سی خۆی ته‌رمی زمانه‌که‌ی خۆی ده‌داته فارسی و له‌وه خاتره‌جه‌می ده‌کا که به‌ درێزایی میژوو نه‌یتوانیوه کوردی سه‌ربرئ.

دوای ئهوهی ههندی مهسهلهی ئافیستا و زمانی فارسی باس کران، قسه کردن له بارهی پههلهوییهوه تویشه بهرهی که ممه سره فتر ده بی چونکه له تویی قسه کانماندا باس و ئاماژه بو پههلهوی هه بوون.

ئهوهی له بارهی ئه و زمانه وه نه گۆره، ناوه که یه تی که له سه رچاوهی کۆنتره وه هاتوو و له نووسینی فارسی کۆندا به شیوهی «پرتو - په رته وه» به ناوچهی خوراسانی ئه مرۆ گوتراوه، که که وتۆته باشووری خۆره لاتی ولاتی فارسه وه و ئه وهش ئه و خاکه یه که حکومه تی ئه شکانی له ناوه راستی سه دهی سییه می پیش زاین تییدا وه ک زله یزیک ر سکا و سلوکیه کانی تیکشکاند. ئاشکرایه دوای ئه وهی ده سه لات که وته ده ست ئه شکانیه کانه وه (ناوه که بو ئه شک یا ئه رشاک ده گه رپته وه که به سه ر سلوکیه کاند سهر که وت) 250 پ ز زمانه په هله ویه که یان به هیز بو (وشه که له په رته وه وه گۆراوه) زمانه که له هه مان کاتدا بووه زمانی دنیا و دین چونکه ئه وهی ده سه لاتی دنیایی هه بووبی له و سه رده مانه دا ده سه لاتی دینیشیان ده دایه پال خویان. ئه وهی به لگه نه ویسته ئه وه یه په هله وی به چه ندین سه دهی دووردریژ به ر له ده سه لاتی ئه شکانیه کان شان به شانی ئافیستا و فارسی کۆن بوونیکی تۆمار کراوی هه بوو، تا ده گه یشته سه رچاوه که ی له خیله هندوئه وروپیه کان که وه ک هه موو گه له ئاریه کان و ئه وروپیه کان له یه ک ئاستدا بوون چونکه گه لیک نه بوو له یه که م و دووه م دابراندا له یه کئی له زمانه کۆنه کانی ئه و گه لانه وه گه شه ی کرد بی. لیکچوونی شیوازی تۆمار کراوی په هله وی و پارسی و هه خامه نشی له لیکچوونی نیوان پارسی هه خامه نشی و فارسی نوئ زیاتره و ئه گه ر فارسی بگه رایه ته وه ده ستی ده سه لات و

میراتی که له پووری ئیرانی یه کجار زۆر زهحمهت دهبوو ئهو پردانه دروست بکا و له گریدانی په یوهندی نیزیکیه تی نیوان فارسی کۆن و نوئ بهردهوام بی چونکه ئه گهر فارسی به بی حکومهت و تۆمارکردن بمابایه تهوه دهبووه چهند شیوه زاریکی لیکدا براری جیاواز و جیاوازیان ههندهی جیاوازی ئاشکرای نیوان کوردی سهردهم و ئافیستا، بگره زیاتریش دهبوو: ئه وهش له بهر ئه وهی فارسی بنه چه یه کی تۆمار کراوی کۆنینهی نییه تا له گه ل پاشماوهی ئافیستادا به یه ک بیپۆرین و چوارسه د وشه له کوئ و 83000 وشه له کوئ؟ په یوهندی کۆنی ئه م شیوازانه له کوئ و هی تازه یان له کوئ؟ کوا په یوهندی نیوان ئه م وشه کۆنانه ی خواره وه له گه ل وشه ی نویدا:

شپوازی کۆن	شپوازی نوئ	واتایان به کوردی
ئیدی idiy	بره و	برۆ
ئهداتوئ adaturv	بره وه د	با بروات
مه نیا هه ئی	بیه ندیشی	بیر بکه وه
ئا هه م	بوده م	بووم
په تی پیه خوفا	خودرا نیگه هدار	ئاگاداری خۆت به

بۆ ئه وه ته ماشای لاپه ره 234 و 235 ی تاریخ زبان فارسی ناوبراو بکه.

ئەگەر بىشى ئەو وشانە بۇ فارسى كۆن بگىرپىنەو، دەشى بۇ ھەر شىوازيكى دى بيانگىرپىنەو ھەخامەنشى نەبى كە لەو سەردەمەدا بوو. لە راستىدا، بە پىي بۇچوونى زۆربەى نووسەرە ئىسلامىيەكان، فارسى و پەھلەوى تىكەلاوى يەكتر بوونە و ھەندى لەو نووسەرەئە يەكسانى كر دوون و ھى تريان فارسىيان دابەش كر دوو و پىيان وايە پەھلەوى بەشىكىتى و ھى تريشان بە لايەكى تردا چوونە كە ئىرە جىي باسكردنى نيە و كەمىكى زۆر كەمىشان بە دوو زمانى جىوازيان داناون. پەھلەوى، خەتىكى تايبەتى بۇ نووسىن لە ئارامى داتاشى. ھەخامەنشىيەكان خەتى بزمارىيان ھەبوو بەلام لە بەر زەخمەتى بەكارھىنانى ئەو خەتە، ئەوانىش پەنايان بۇ ئارامى برد. ئەوھى تا ئىستا لە بەلگەنامەى پەھلەوى سەردەمى ئەشكانىيەكان دەست كەوتوو، زۆر كەمە و ھەرە كۆنەكانيان دوو «گرپىنەند — قەوالە»ى ئالووېرن و لە ھەورامان دەست كەوتوون (ھەورامان ناوچەيەكى كوردنشىنە كەوتوتە ھەردوو بەرى سنوورى نيوان ولاتى فارس و عىراقوھە و بە تەنىشت ھەلەبجەوھە، لە پارىز گاي سلىمانى) مېژووى ئەو دوو گرپىنەندە بۇ يەكەم سەدەى پ ز دەگەرپىتەوھە و كۆنەكەيان ھى سالى (88ى پ ز) و تازەكەشان رپى تى دەچى سالى (12ى) پ ز يا (88ى) ز نووسراپى (تەماشاي ل 251 و 252ى كىبىيى تاريخ زبان فارسى بكە). يەكەميان لە بنەرەتدا بە يۆنانى نووسراوھە و وشەى پەھلەوى لە پشتەكەى ھەن، دووھەمىشان ھەمووى پەھلەوييە و ئەوھش بەلگەيە بۇ ئەوھى زمانى سلوكى لەو سەردەمەدا بەكار نەھىندراوھە. بەلام ساسانىيەكان ماوھەيەكى دوور و درىژ لە سەر بەكارھىنانى زمان و خەتى پەھلەوى مانەوھە و شوپتەوارى زۆرمان لەوانەوھە پى گەشىتوون. كەچى خەتى پەھلەوى داتاشراو لە ئارامى بە جۆرى گۆردرا ھەندى لە زەخمەتییەكانى كە لە

خويتندنه و هدا هه بوون لاکه وتن و ئەو شيوه گۆراوه لای ساسانيه کان بووه خه تي به کارهيندراو. په هله وي به خۆي، به پي بي بوچووني زانا ئيرانيه کان بووه دوو به شه وه: يه که ميان ئەو په هله وييه بوو که له ناوچه که ي خويدا، که که وتبووه باکووري رۆژه لاته وه، به کار دههيندرا. دووهميان ئەو په هله وييه بوو که ولاتي پارس، له باکووري رۆژاواي ئيران به تهنيشت ئەو فارسيه وه بوون که زماني ئاخواتني ئەو ولاته بوو، به کار دههيندرا. ئەم په هله وييه به «پارسيک» ناوي ده رچووبوو تا له په هله وي يه که م و زماني فارسي که سه رچاوه که ي هه خامه نشي بوو و په رشوبلاو ببووه و به فارسي نوي ده ناسري جيا بکريته وه. جياوازي نيوان په هله وي (ناويان نا په هله وانیک) و «پارسيک» زۆر که مه به لام هه يه. بو روونکردنه وه ي ئەو جياوازييه په نامان بو ئەم رستانه ي خواره وه برد که هي پارسيک و په هله وانين و له شوينه وارتي که ئه رده شي ر بابکانه وه (دامه زرينه ري ده وله تي ساساني 226 ي پ ز) گوازاراونه ته وه.

1. پتکرا اين مزديسن بغ ارتخستر

1. پتکر ام مزديسن بغ ارتخستر

2. شاهان شاه ايران کي چهر

2. شاهين شاه اريان کي چهر

3. هيچ يزدان پس بغ پاپک شاه

3. هيچ پزتان بوهر بغ پاپک شاه

یه کهم شیوازی هەر رسته یه ک پارسیکه و دوومیش په هله وانیکه. واتاشیان: ئەمه په یکه ری شایه، مه زدیه سنا، ئەرده شیر، شاهه نشای ئیران... هتد. رسته کانیشمان له ل 255 ی کتییی تاریخ زبان فارسی، به شی یه که مه وه گواستۆته وه.

دوای گریه نده کانی هه ورامان نووسین و به لگه نامه ی زۆرمان دهست که وتوون، له وان، کتییی کارنامه ی ئەرده شیر بابکانه و «ئهردا فیرافنامه» و زه ند ئا فیس تا و کتییی ئایینی تری زه رده شتی و مانه وی له گه ل شوپته واری ئەده بی دهره وه ی باز نه ی ئایین، وه ک ده سه لات و میژووی تیکه لی داستان و شتی تر...

رهنگه که لکی هه بی لیره دا ئەوه بلین که «زه ند ئا فیس تا» ته فسیری په هله وی سه رده می ساسانیه کانه و بو ئا فیس تا کراوه و «شه رحی ئا فیس تا» ده گه یه نی و لیکدانه وه که ش له «zanti زهنتی» وه رگراوه که ره گه که ی «zan زه ن» ی ئا فیس تاییه و «dan ده ن» ی پارسی کۆن به رانه بریتی که واتای زانست و زانیاری ده دا و هه ردوو وشه ی «زه ن و ده ن» به شیوازی خۆیان دابه زیون و له کوردیدا بوونه ته «زانین و زان» که له ئا فیس تاوه گوازاونه ته وه به نیشانه ی جیا که ره وه ی «د» ی سه ره تایه وه هاتووه. ره گیش له هه ردوو کیاندا «زان و دان» ه و ئاشکرایه په هله وی به هیشته نه وه ی «ز» له «زه ند» دا هاوبه شی کوردییه. یه کئ له خه سه له ته هاوبه شه کانی په هله وی و کوردی ئەوه یه کرداری رابرده له په هله وی و شیوه زاری باکووری کوردیدا به پیشخستنی جیناوی بکه ر به سه ر کرداردا و ئینگلیزیش له هه موو کرداره کاندا وا ده کا. ئەوجا کوردی و په هله وی جیناوی بکه ر له هه موو کرداریکی رابرده و داهاتوودا دوا ده خه ن و هه موو زاراوه کوردییه ناسراوه کان له وه دا وه ک یه کن. وا باوه که شیوازی هه ورامی کوردی له په هله وی ده چی و بۆم هه لنه که وتووه

لهو لایه نه ورد بيمه وه و رای گرده بری له سهر دهربرم به لام ټه و دوو به رانبه رهی سهر وه له وه دا بی به لگه نین که سهر به هه ورامین چونکه ټاخاوتنی رۆژانه ی ئاسایی خه لک ټومار ده کن که چ خه سله ټیکی ره سمیان نییه تا ټه و گومانه بکری که به زمانی بیگانه بۆیان نووسرابی. ټه وه ی ټه م بۆچوونه م پتر پشتته ستور ده کا قسه یه کی شه مسه ددین محهمه د کوری قه یس ټه لرازییه که له کتیبی «المعجم في معاییر اشعار العجم» دا نووسییویه تی و وه رگیرانه که ی ده بیته: خه لکی عیراقم دیت سه رگرمی دارشتنی ټاوازی ټه ده بیاتی فه له وی بوون و ته نانه ت به ټاوازیکی ناخوش گوته ی عاره ب و غه زه لی دری «فارسی» دل و ده روونی ده هه ژاندن، وه ک:

لحن اورامن و بیت په لوی
زه خمهء رود و سماعی خسروی

بۆ ټه مه، سه رنجی ل 249 ی کتیبی تاریخ زبان فارسی بده ن، ده قه که شم به رچاو نه که و تووه تا بزانه به عاره بییه یا له قاموسه وه، له ناعاره بییه وه گوازاراوه ته وه بۆ کتیبی «تاریخ زبان فارسی» وه ک له فارسیدا باوه، بی ټه وه ی له عاره بییه وه وه ربگیردري.

نیوه ی یه که می به یته که که واتای «ټاوازی هه ورامی و به یته ی په له وه ی» ده دا، پیندا هه لدانی ټیدا یه بۆ ټاوازی هه ورامی و ئاسان نییه ټاوازی گورانی له وشه کانی جیا بکریته وه و ټه گه ر په له وه ی له وه زیاتر بلاو بوویته وه له هه ورامان گیری خواردی ټه وه ریگر نییه له به رده م ټه وه ی زمانی هه ورامان په له وه ی بووی و ټاوازه که سه رچاوه ی هه ورامانییه و

زمانه‌کەش زمانی گشتیی خەلکی ولاتە و ئاوازیش تایبەتمەندی ناوچەکەیه، وەک بلیی: فلانە کەس شیعریکی عاره‌بی به ئاوازی شامی یا قاهیری یا به‌غدایی گوتوو. ئەوجا هه‌ورامان ناوچەیه‌کی به‌رین نییه و به‌ده‌سه‌لاتداریی ناوی دهرنه‌چوو به‌ئاوازی ئەوه‌نده به‌ناوبانگ بی زمانی تر سواری سهری بی. له‌هه‌موو حالیکدا، ئەو سه‌رسورمانه‌ده‌مینێ که ئاوازی هه‌ورامانی بلاو بیته‌وه و به‌ناوبانگ بی تا شیعری زمانیکی تر ته‌واو داگیر بکا. له‌م رۆژگاره‌ی ئیستادا ئاوازی تایبەت به‌خۆی هه‌یه و وه‌ها ناوی پیوه‌ده‌رچوو هه‌چ جییه‌کی تری ئەم جیهانه‌تایبەتمەندی وای له‌ئاوازا نییه. ئیستا مه‌ودای ئەوه‌نییه‌بای تایبەتمەندیه‌کانی ئەو ئاوازه‌بکه‌ین که له‌ره‌یه‌کی تیدایه‌هه‌چ قورگیکی تر، ئەگەر له‌گه‌لیدا رانه‌هاتبی پی ناوه‌ستی تا ده‌گه‌ینه‌ئوه‌ی بپرسین ئاخۆ ریی تی ده‌چی له‌ره‌له‌ئاوازی فارسی سه‌رده‌مدا که تایبەتمەندی خۆی هه‌یه، له‌ئاوازی هه‌ورامان وه‌ریانگرتی؟ له‌کوردستاندا، به‌هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه‌له‌شیوه‌ی ئەو ئاوازه‌نییه‌زه‌ره‌ری نییه‌ئەگەر بلیم به‌شیک له‌و شیوه‌تایبەتییه‌ی هه‌ورامان له‌ده‌نگی لیها‌توانی ئاوازی عیرا‌قدا به‌بچراوی ده‌رده‌که‌وی به‌تایبەتی له‌ده‌نگی نه‌جمه‌ددین شیخلی و به‌شیوه‌یه‌کی که‌متر مه‌مه‌د گوبانچی و له‌هه‌ندیکی تریشه‌وه‌به‌شیوه‌یه‌کی خنکاو و که‌رخ و گر و ماندوو‌بوون ده‌رده‌که‌وی که‌توانای ده‌ره‌ینانی که‌متریان هه‌یه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا بابه‌ته‌که‌بو لیکۆلینه‌وه‌ی فره‌واتر به‌کراوه‌یی ده‌مینته‌وه‌تا به‌ئەنجامیکی گرده‌بر بگه‌ین. ئەنجامی وردبوونه‌وه‌ش هه‌رچییه‌ک بی گه‌رد ناخاته‌سه‌ره‌ورامان و له‌شتیکدا لۆمه‌ی نا‌کرئ که‌له‌میژوودا، به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان رووی داوه‌و کوردستانی له‌پشته‌و زمانی کوردی به‌پاکژی و پته‌وی و سه‌ربه‌خۆیی لی ده‌ره‌اتوو، جگه‌له‌وه‌ی که‌په‌هله‌وی فارسی نییه‌و سه‌رجه‌می باسه‌کەش

شارستانه تییه له گه‌ل هه‌ندی تیشکدانه‌وه‌دا و چ پینویست به دله‌راوکی
ناکا.

له په‌نا و په‌سیوی خویندنه‌وه‌مدا بو په‌هله‌وی بینومه، وه‌ک خه‌لکی
تریش دیویانه، وشه‌ی زور هه‌ن، هاوشیوه‌یان له کوردی سه‌رده‌میشیدا
هه‌یه و نه‌مزانیوه له فارسیدا هه‌بی، یا شیوه‌یان له کوردیدا له‌و شیوانه
نیزیکتره که له فارسیدا هه‌یه. دیارده‌یه‌کی تری هاوشیوه‌م زانی که له
هه‌ندی شیوه‌زاری کوردیدا له کوردستانی عیراق کرداره‌کان له سه‌ر
شیوه‌ی په‌هله‌وی ده‌گورین به تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی ده‌نگی «د» به دویاندا
دی، ئه‌و شیوه‌زارانه ده‌یکه‌نه «ت» و له په‌هله‌ویشدا وایه. ئه‌و
شیوه‌زارانه له بری «کردن و مردن» ده‌لین «کرتن، مرتن». بی گومان
وردبوونه‌وه هه‌ندی رووی تری له‌و بابه‌ته له نیوان شیوه‌زاره کوردیه‌کان،
یا هه‌ندیکیاندا له گه‌ل په‌هله‌ویدا ده‌رده‌خا، ئه‌وه‌ش به هوی گه‌رانه‌وه‌یان
بو یه‌ک سه‌رچاوه‌ی ئیرانی و نیزیکایه‌تیشیان له یه‌کتره‌وه، شتیکی
تریش هه‌یه کوردی و په‌هله‌وی کو ده‌کاته‌وه و له‌و دووه‌دا نه‌بی ئه‌وه
نییه:

ئه‌و دراوه‌هاوبه‌شه‌ی نیوانیان، ئافیتایه که یا کوردیه و له خاکی
په‌هله‌ویدا، له خوراسان ده‌رکه‌وتوووه یا په‌هله‌وییه‌کی کونه و به زمانی
کوردی قسه‌یان پین کردوووه و په‌یوه‌ندی نیوانی له گه‌ل کوردیدا له‌و ده‌قه
ئاینانه‌دا به‌رده‌وام بووه که کورد باوه‌ری پین هه‌بووه. ئه‌مه راستیه‌کی
گه‌وره‌یه و کهس ئاو‌ری لی ناداته‌وه چونکه ئه‌و ده‌نگه زور کزه که هه‌ق
وایه به‌رز بیته‌وه. نه په‌هله‌وی قسه‌که‌ریک به ناویه‌وه هه‌یه له خاکی
خوراسانه‌وه ده‌نگ هه‌لبرئ و نه کورد کهس گوئ له ده‌نگی ده‌گرئ
ئه‌گه‌ر ده‌نگیکی لیوه پین که تا ئیستا شتی وا نه‌بووه.

کوردی به زندوویی ماوه ته وه به لام په هله وی شویته واری سه ربه خوی
 نه ماوه له فارسی جیا بی و به هوی گواستنه وهی دهسه لات هوه بو
 فارسه کان، هه موو ئه و زمانه ی نووسینیان هه بووی له سه رده می
 ساسانیه کاندای بوونه به شیک له که له پووری فارسی و خوراسانیش، به
 خوی و که له پووریه وه له ماوه ی چوارسه د سالدا که وه به ده ستیان و
 تا هاتنی ئیسلام هه موو ئه و زمانه ی تیدا توانه وه. توانای ئه وه نییه
 مه زنده لی بدری ئاخو به دووری و نیزیکی له گه ل کوردیدا چی پرووی
 دها چونکه جگه له شیویه کی تومار کراوی په هله وی که ماوه ی چند
 سه ده یه ک وه ک زمانی ده وله تی و فره هنگی له سه رده می ئه شکانیدا و
 دواپی له ماوه یه کی دهسه لاتی ساسانیدا بره وی هه بوو و دواتر، چند
 سه ده یه کی دواپی هاتنی ئیسلام شان به شانی فارسی بوو و له کاروباری
 روظانه و ریوره سمی ئاینی زه رده شتیدا به کار ده هیندرا و ئه و جا، هه زار
 سالیک ده بی، له هه ندی شویتی به رته سکدا نه بی که هه ناسه ی تیدا
 دها، لاپره که ی داخرا، پیوانه ی ترمان بو ئه و به راورد کارییه له بهر
 ده ستدا نییه.

په هله وی به زمانی سه رده می ناوه راست داده نری، نه خیر له دواپی
 هیرشی ئه سکه نده ره وه، به تا که زمانی سه رده می ناوه راست داده نری تا
 ماوه یه کی زور دواپی دامه زرانندی ده وله تی ساسانی سالی 331 پ ز و
 هه تا دواپی سالی 226 ی ز. جگه له زمانی ئافیتستا به پله ی یه که م و
 فارسی کون (ئهمینی) به پله ی دووه م، زمانی ترمان نییه نویته رایه تی
 زمانه ئیرانیه کانی سه رده می کون بکا چونکه هه ر ئه و دووه به ته نها
 خو یان شویته واری نووسراوی سه رده می سلوکیان هه یه. ئه گه ر
 خوازیاری ورده کاری سیمای میژوو نه بووینایه هه ر به ئافیتستا وه ک تا که
 نویتنری زمانه ئیرانیه کان وازمان ده هینا چونکه کونترین و

دهولمه‌مندترین دهقه، که خاوه‌نی 83000 وشه‌یه و له‌گه‌ل فارسی کوندا، به خوی و چوارسه‌د وشه‌وه به‌راورد ناکری.

دهبی ویتیه‌کی نووسراوی زمانی ئیرانمان هه‌بی و بیکه‌ینه پیوه‌ر بو‌ئه و رۆله‌ی دیویه‌تی چونکه کوردی و زۆر زمانی تری ئیرانی نه‌ نووسینی کۆنیان هه‌یه نه‌ ناوه‌نجی و هه‌مووشیان له‌ سه‌ر لستی زمانه‌ نوییه‌کان دانراوون ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ش زانراوه که هه‌موویان به‌ر له‌وه‌ی گه‌لانی هند و ئیرانی بینه دوو به‌شه‌وه، هه‌بوونه. ئه‌مه شانبه‌شانی ئه‌وانه ده‌لیم که بۆیان نه‌سه‌لماوه ئافیس‌تا به‌ زمانی قه‌ومه میدیه‌که‌ی زه‌رده‌شت بووه و ئه‌گه‌ر وا دانین زمانی ئافیس‌تا میدی بووه کوردی ده‌چیته‌ خانه‌ی زمانه‌ کۆنه ئیرانیه‌کانه‌وه. ئه‌م قسه‌یه پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه نییه ئافیس‌تا به‌ بیتیک نه‌نووسراوه تایه‌ت بووبی به‌ میدیه‌کان و ئه‌وه‌ش سه‌لماندنی ناوی. ئه‌و سی رۆله له‌ داهیتانی زانیانی سه‌رده‌من.

به‌ پیی ئه‌و پیوانه‌کارییه په‌هله‌وی سه‌روشتی ناوه‌راستی ده‌سه‌لاتی ئه‌شکانیه‌کان و ساسانیه‌کان و تا هیرشی ئیسلامی تیدایه و خه‌سه‌له‌تی نویی دوا‌ی ئیسلامی‌شی تیدایه تا ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که چی دی به‌کار نه‌ده‌هیندرا و بووه زمانیکی کۆنینه و له‌ هه‌ندئ رپوره‌سمی ئایینی زه‌رده‌شتیدا، له‌ هه‌رکوی بوایه‌ن ده‌گوترا و ئیستاش له‌ یه‌زد و کرمان، له‌ ئیران و هه‌ندئ شوینی هند که گرنگترینیان «بۆمبای» مه‌کۆیان هه‌یه و ئه‌وانه نه‌وه‌ی پارسه‌کانن که دوا‌ی هاتنی ئیسلام کۆچیان کرد و به‌سه‌ره‌اتیان به‌ شیع‌ر و به‌ په‌خشان پارێزراوه.

به‌ پیوستی نازانین له‌ سه‌ر به‌کاره‌یتانی په‌هله‌وی له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا فره‌وانتر بدوین له‌ ده‌قی مانه‌وی نه‌بی، وازمان لی هینا. پیشت‌ر ئاماژه به‌ زمانی هوزاوارش کرا که به‌ به‌ره‌رینی له‌ په‌هله‌ویدا و تا ئه‌ندازه‌یه کیش له‌ فارسی ناوه‌راستدا و له‌وه‌ش که‌متر له‌ «غدیه» دا به‌کار ده‌هیندرا.

غديه، كه له ئافيسـتادا به سوغده ناوى هاتوو و له و وشه ئاراميانه پيـكهاـتوو كه به هۆى پيداويستى روونكردهوهوه چوونه ته ناو نووسيني په هله وييه و نيشانهى شيكردهوى په هله وى له كوتايى وشه ئاراميه كان پاريزراو بووه وه ك ئه وى نيشانهى سه رچاوهى په هله وى «تن» بخه نه سه ر وشه ي «ده نووسن» و به «ده نووسـتن» توماريان ده كرد و خوئته رى ئه و سه رده مه به «نوئشتن» واته نووسين ده يانخوئنده وه و به و شيويه، به لام پيوست به دريژه پيدان ناكا. هه ندى له هۆيه كان بو ئه وه ده گه رپته وه كه نووسيني په هله وى به خه تى ئارامى ده نوو سرا نه ختى زه حمه ت بوو و شيويه وشه په هله وييه كان له يه كه وه نيـزيك ده بوون و ئه گه ر به په هله وى بنووسـرابا، ده بوو هاوشـيوه ئاراميه كه ي بنووسن و هه موو جارئ نيشانهى چاوگى په هله وى بخه نه كوتاييه كه ي و به په هله وى ده سكارى كراو بيخوئنه وه. به لام چۆن زانـدرا وشه ي ئارامى به په هله وى ده نووسران، به زۆر به لگه ئه وه سه لميندراوه، له هه موان به هيزتر كتيبيكى زمانه وانى به ناوى «فرهنگ په لوانيك - قامووسى په هله وى» ي سه رده مى ناوه نجى ماوه ته وه هه موو ئه و وشه ئاراميانه ي تيدان كه له برى په هله وى به كار هيندراوون. جگه له وهى بليين ئه و شيوازه ئالوزه هه ندى جار ده بووه هۆى گوپىنى گوتنى وشه ي په هله وى كه به ر گه مه ي «هوزوارش» كه وتبوون، پيوست ناكا زياترى له سه ر برۆين. ناشانم ئه م شيوازه چۆن به هوزوارش ناو نرا.

ئه وه نده ي په يوه ندى به رپره وى كوردويه وه هه بى، ئه وه هه موو قسه كان بوو له سه ر په هله وى، هه ردوو كيان دوو داون له يه ك تيرپژى زمانه ئيرانيه كان و به ته نيشت يه كه وه ن و جياوازى چاره نووسيان ئه وه يه په هله وى گه شه ي كرد و له كوتاييدا وه ستا، كورديش وه ستا و دوايى گه شه ي كرد. ئه گه ر بسه لميندرئ لقيكى كوردى په يوه نديه كى له

ئاسايى توندترى به په هله وييه وه هه يه ئه وه بۆ تاموچيژى ميژوويى بوو و باشريشه بيته موژده بۆ گوماني خه لكى كه چهندين سه ده يه زهوت كراوه و هه مووشى قسه ي ريتيچوونه و نه سه لميندراوه و پيم وا نيه به يه ك ريگاش سه لميندرى، ئه وهش ئه وه يه كه قسه ي هه ورامى واى بۆ هه لكه وي خه سلته تى كوئى تيدا بژى ئه و جا جوړه گومانيكى گشتى دپته ئاراهه كه له سه ر زارى ئاريه كان به گشتى سه رنج دراوه و به شى په هله وي به ناچارى له به شى فارسى زياتر ده بى چونكه په هله وي زمانى ناوه راسته و ئه وه نده دوور نه بووه ليكچوون روو نه دا وه ك چوون هه خامه نشيه كان كه ته نانه ت به فارسى نوپى كيژى خووشى نه ده چوو. پاشه روژ به شيوه يه ك له شيوه كان گومانمان بۆ ده كاته يه قين. به لام به لگه يه كى ميژووييمان به ده سته وه يه و هه ندئ رووناكايى ده خاته سه ر رپره وي شيوه زارى هه ورامى و خه سلته تى پته ويى ده رده خا. ئه و به لگه يه كتيبى «نور الانوار» ه كه عه بدولسه مه دى تودارى سالى 1099ى كوچى له سه ر ره چه له كى ساداتى كوردى ناوچه ي هه ورامان و ده وروبهرى نووسيوه تى و له ناوه روژه كه يدا دوو شت بۆ ئيمه گرنگه كه په يوه نديان به بابه ته كه وه هه يه و يه كه ميان شيوه ي كرپن و فروشته نه له گوند و گه ره كى ئه و ناوچه يه و دواى بيسميللا و پيشه كى و سه لاوات، به عاره بيه كى هاكه زايى ده لى: ئه و جا ميرزا عه بدولكه ريم كورى مير خاليد كورى ئه حمه د بابانى به كه يفى خوئى مولكه كانى كه كه وتبوونه «پشت رى» و «كوره وز» مه به ستم هه مه دان و قشله كانيتى و «اسفرننگين» و پارچه ي «بن» و «گاوران» و «نينه» و «گولان» و قشله كانيان «نيزل» و «گليه» و «بيدر» و «چوين» به رانه ر دووسه د و يه ك مسقال زيږ به شيخ زه كه ريا كورى شيخ عه بدولره حمان... هتد. ئه م كرپن و فروشته نه، چيشتانى روژى پينجشه ممه ي پينجى ره بيه ي يه كه م،

سالی شه‌شسه‌د و هفتاوینجی کۆچی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره دروودی لی
بی، مؤر کرا.

نووسه‌ری گریبه‌نده که قازی ئەسعه‌دی خه‌لکی «بایگه‌لان» بووه و
عاره‌بیه‌که‌ی تیکه‌لێکه له فیربوون و راهاتن. زانینی عاره‌بی و راهاتنی
کوردی ده‌فیکیان به‌ره‌م هیناوه هم هیزی تیدایه هم دوو بلقی
هه‌لقولانی راهاتن.

ته‌مه‌نی ئەو گریبه‌نده ئەم‌رۆکه هه‌وتسه‌د و سیودوو سآله و دوو
شایه‌دی له سه‌ر دوو راستی تیدان که بۆ ئیمه زۆر جیی بایه‌خن.
یه‌که‌میان ناوی گوند و قشله‌کانه، که ئەو ده‌مه نۆزده سآل به سه‌ر
کۆتایی ده‌سه‌لاتی عه‌باسیه‌کاندا تیپه‌ریوه، کوردی بوونه و به زاراوه‌ی
دانیشتوانی ناوچه‌ی هه‌ورامان بوونه و هه‌مووشیان به که‌لکی ئەوه دین
ئەم‌رۆ ناوی گوندی ئەو ناوچه‌یه بن. شیوازی ناوه‌کان هه‌تا ئەم‌رۆ، له
ماوه‌ی هه‌وت سه‌ده و چاره‌که سه‌ده‌یه‌کدا، به هیچ شیوه‌یه‌ک گۆرانی
به سه‌ردا نه‌هاتوو و به‌لگه‌نه‌ویسته‌یه‌که ئەو ناوانه لهو رۆژهدا
دانه‌زاون که گریبه‌سته‌که‌ی تیدا نووسراوه و ده‌شی له رووی
پێوانه‌کاریه‌وه بلێن چهند سه‌ده‌یه‌ک پێشتر بهو ناوانه‌وه بوونه و
ته‌نانه‌ت مانه‌وه‌یشیان بهو ناوانه‌وه له دوا‌ی هیرشی مه‌غۆل که هه‌موو
شتیکیان ژیروژوور کرد، ئەو بۆچوونه پشته‌ستووور ده‌کا. مانه‌وه‌ی ئەو
ناوانه له دوا‌ی ئەو بشیوتیانه‌ش که دوا‌ی بوومه‌له‌رزه‌که‌ی مه‌غۆل
ناوچه‌که‌ی گرت‌ه‌وه به‌لگه‌ی به‌هیزیان و ئاماژه‌شه بۆ هاسانی
به‌رده‌وامبوونیان به‌خۆیان و واتایانه‌وه، له ماوه‌ی ئەو چهند سه‌ده‌یه‌دا
که ئاسووده‌ییان تیدا بالاده‌ست بووه. تا ئاستی باوه‌رپیکردنی گرده‌بر و
پێ ده‌چی ئەو ناوانه له سه‌رده‌می‌کدا هه‌بووبن هیشتا په‌له‌وی له
ناوچه‌که‌دا بالاده‌ست بووبی و هیزی گریبه‌نده‌که‌ی تری فرۆشتن ئەم

بۆچۈنە پشتراست دەكا كە لە نىوان دوو كەسدا بوو و پەيوەندى بە مولكاىەتى گوندىكەو بوو ناوى «هەزار كورە» بوو و ئەوجا كرىارە كە پىشكەشى شىخ خالىدى كورى شاذلى دەكا و ئەم شىخ خالىدە باپىرى باپىرى ئەو شىخ زەكەريايە بوو كە لە گرىبەندى يەكەمدا ناوى هاتوو و گوندىكەش لە ناوچەكەدايە. بەلام گوندى «هەزار كورە» ئەو دەگەينى هەزار كورى تىدا بوو و ئىستاش ئەو شىوازە گوتنە لە زۆر جىي كوردستاندا باو. جا با لىكى بدەينەو چەند سال لە نىوان باپىرى باپىر و نەوئە نەوئەدا دەبى. بە پىوانەى سەردەمى ئەمرۆى من مردنى باپىرى باپىرم «ئەلواسىق بىللا عەبدوئالى كورى عەبدوئەرەممانى جەلى» كە سالى 1246ى كۆچى بوو و ماو كە سەدوشەست سالە و ئەگەر بۆ رىككەوت دە سالى لى كەم بكەينەو، سەدوپەنجا سال دەخرىتە سەر 732 و دەبىتە 882 سال كە تەمەنى ئەو وشەيەيە كە لە رىزمانى كوردىدا تىكەل و هاوئناو. مانەوئە وشەى تىكەل ئەو ماو دوور و درىژە واتاى قوولترى هەيە و بە رابردوودا رۆچوو. گرىبەندى دووم كە لە يەكەمىان كۆنترە، بە هۆى زۆرى ناو كەنيەو دوامخست جگە لەوئە گەرانەوئەمان لە دوومەو بۆ يەكەم بە مەبەستى گەرانەوئە شىوئەزارى هەورامىيە بەرەو سەردەمى پەهلەوى. بەلگەى چاوەرواننەكراو لە گرىبەندى دوومەدا ئەوئە فرۆشيارى ئەو گوند و ناوچانە مىرزا عەبدولكەرىمى كورى مىر خالىدى كورى ئەحمەد بابان بى و باپىرى بابان بى و بە دوو پشنت لە پىش نەوئە 675ى كۆچى بى، بە پىي لىكدانەو دەبى بەر لە سالى 600ى كۆچى لە داىك بووبى. ئەوئەندەى من بزائىم كەس بۆ ئەو نەچوو بابانەكان ئەو رەگە قوولەيان هەبووبى.

دووم شت دوو شىعەرە خاوەنى نووسىنەكە لە شىخەكەيەو دەيانگوازىتەو، كە لە دوو بۆنەدا بە شىوئەزارى «گۆران»ى داىنان و

تەمەنى شىعەرەكان تا ئەمرۆ 320 سالا، لە گەل رەچاوكردنى جياوازى مهوداى نيوان نووسيناندا كه تەمەنى كۆنه كەيان لەو ژمارەيەى سەرەوه زياتر دەبى. يەكئ لە شىعەرەكان بۆ پيداھەلدانى باپىرى، پىغەمبەرى عارەبى، لە كاتى زيارەتى مەرقەدە كەيدا دايناوه و تاكه شىعەرى «گۆران» يە لە بنەماى وهزنى خۆى لايداى و ھەندى رەچاوى عەرووزى كردووه. زمانى ئەو شىعەرە، زمانى ئەو شىعەرەنەيە كه بە «گۆران» ى، لەوساوه تا ئىستا نووسراون. سەير نىيە زمانى ئەدەب لە مهوداى چەند سەدەيە كدا خۆى بگونجىنى، بەلكو سەير ئەوھەيە زمانى شىعەر خۆى لە گەل زمانى ئاخاوتندا بگونجىنى. ئەم دياردەيە ھەموو لقىكى زمانى كوردى گرتۆتەوه بە ھەموو شىوازە كانيەوه. راستە ھەلبەستنى شىعەر و دارشتنى گوتەى ئەدەبى جياوازيان لە گەل ئاخاوتنى راستەوخۆدا ھەيە كه رەنگە لە پىوانەى دروست لايدا، بەلام ئەمە يە كىكيان لە بازنەى ئەوى تريان دەرناكا چونكە ھەلە لە ئاخاوتندا وەك ھەلە كردنە لە شىعەر و بابەتى ئەدەبىدا.

ئەوھى تا ئىستا گوترا بۆ زانىنى پلەوپايەى زمانى كوردى لە ناو تيرپىزى زمانەكانى لقى ئارى و ئىرانى رۆژھەلاتى گەلە ھند و ئەوروپىيەكاندا بەسە و بە ئانقەست باسەكەم كورت كردووه تا ھەم كارەكەم ئاسان بى ھەم كات و پشوو بۆ خوئنەر بەھىلمەوه.

ئەنجامدانى كاريكى تەواو و پىنگەيشتوو لە سەر ھىلىكى بەرەبەرىن كە من ھەلمبژاردووه ھى ئەوھەيە سالىك يا دوو سال بخواھەنى تا لىبىتەوه و وەختى چاپ و بلاو كردنەوه بىرى، بەو كاتەش سوودى راستەوخۆى بە سەردەچى و جگە لە بەھا تيورى و ئەكادىمىەكەى ھىچى ئەوتوى نامىنى: پىويستە ئىمە خۆمان لەو شتانە لادەين كە سووديان نىيە و بەرانبەر ئەوانە بوەستىنەوه كە زەرەريان ھەيە چونكە بە بەرەبەستى

ئاشكرا دەورە دراوین و دەبی بەرانبەر خۆمان بە ویزدان بین و پئی ناوی
نیەتپاکیی بەرەو گومانمان بەری. ئەگەر ئەم نووسینە شتیکی لەو
تاریکاییە بەرچاوی خوینەرانی رەواندییەووە تا بتوانن پروتتر ئەو شتانە
بینن کە پروون نین، بەسە بۆ ئەوەی بیته هۆکاری شانازی و دلخۆشیم،
ئەگەرنا دەسخەرۆیی شوینەواریکی قوولی دەبی و دەبیته هۆی خەمیک
کە بارودۆخە بەرچاوەکان دەریدەخەن.

سەرنج:

بۆ گێرانەووی کورد بۆ میدیەکان سەرنجی کتیبی پرۆفیسۆر فلادیمیر
مینۆرسکی بدەن بە وەرگێران و پەراوێزی دکتۆر کەمال مەزھەر
ئەحمەدەو، کە لە ژمارە یەکی گوڤاری کۆری زانیاری کورد، لە بەشە
عارەبیە کەیدا، سالی 1973 بۆ کراوەتەو.

ئەوئەندە پەيوەندی بە کتیبی «نور الانوار»ی نووسەری فارسییەو
هەیه، بەرپێر محەمەدی مەلا کەریم ئەو لایەنانە لێ دەرھینان کە
تایبەتین بە ناوچە ی هەورامان و مەریوانەو و سالی 1970 لە بەغدا
بۆی کردەو — چاپخانە ی سەلمان ئەعزەمی «هەندی لە میژووی
هەورامان و مەریوان» چەند لاپەرەیک لە کتیبی نور الانواری
عەبدولسەمەد توداری لە گەڵ پێشەکی و چەند پەراوێزێکدا.

بەغدا 1986/12/29

مەسعوود محەمەد